

Es esperada amb molt gran interès l'exposició del pintor Agustí Ferré, que s'obrirà a la Sala Parés el vinent dia 15

LA PUBLICITAT

ANY LII. — NUM. 17.449. — PREU: 10 CENTIMS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLAÇA DE CATALUNYA, 9. — TELEFON 11014

BARCELONA, DIMECRES, 18 DE MARÇ DE 1930

TALLERS D'IMPRESSIÓ: CARRER BARCELONA, 11 I 13. — TELEFON 19043

La galeta
que té un cognat

Avui per postres:
Maries Artich, solas,
amb vi ranci, fruites
o mermelada.

MARIAARTIACH

CRÒNICA

La integritat de la pacificació

El fet que en l'amnistia atorgada pel règim de Dictadura minuant hi hagi estat comprès tothom, excepte els catalans, té una significació que pugna amb els anunciats propòsits de normalització integral. No és arribada l'hora de jutjar aquesta significació, però si aquella excepció es mantenia, seria difícil que els esperits més justos no ereguin que segueix aplicant-se, com en temps de la Dictadura plena, una dualitat de mesures quant als drets i fins a les gràcies que esguarden la ciutadania.

Si la degradació patibularia recalca en la gelor de l'amoralitat, les actes qualificatives de delictes polític solen ésser el guspireig d'un estat de passió col·lectiva. Per això, com més candents resultaren en produir-se, més políticament es pot dir que eren. I, com més polític eren, més subjectiva es pot dir que és l'ur apreciació i més caldrà maliciar-se per un igual de l'exaltació dels acusats i de l'odi dels acusadors. Només l'odi implacable, no la justícia magnànima, podria oblidar-ho tot menys els delictes més relatius. Només la inconsciència que es cava el clot podria posar de moda jugar a relativitats en un moment històric tan relatiu com el d'ara.

Es cert que, abans de l'adveniment de la Dictadura i ella durant, es produïren a Catalunya estridències. En el tracte secular d'excepció que se'n donava, qualsevol nucli d'homes lliures d'Espanya hauria arribat més enllà que els més arborats d'act en la vehemència de la protesta. Però és no menys cert que, conscient de les responsabilitats històriques que pesen actualment sobre d'ella, Catalunya és, de força temps ençà i ara mateix, la més morigerada en el seu esclat, de les opinions que es manifesten contra el passat i contra el present estat d'opressió de les llibertats individuals i col·lectives. Si la major estridència d'abans fou més durament comprimida, la major moderació d'ara és també desatesa més durament. La persistència d'aquest criteri d'excepció contra Catalunya, per sobre dels canvis d'actitud d'ella, faria encara més tendenciosament política la parcialitat de l'amnistia.

Fins ara, malgrat les explosions verbals pròpies de tota remissió d'un mutisme d'anys, es pot dir que tothom, especialment els nuclis polítics més interessats en assegurar l'efectivitat i l'estabilitat d'un canvi radical, esguarda la imminència possible del canvi amb una serenitat que ningú, i menys que els ciutadans cap jeraquia, té dret a pertorbar. Es diria que tothom està d'acord en deferir el veredict definitiu a la voluntat sobirana del poble manifestada en forma legal. Tothom, per tant, dretes i esquerres, a Catalunya i arreu d'Espanya, es disposa a actuar amb el tacte més afínat per tal que una evolució entenzimada voregi, estalviant-lo, el risc, sempre incalculable, d'una revolució. Si cal operar, no amb esperit de vindicta sinó en justícia ponderada, val més, per al bé general i per al prestigi de tots, que l'operació pugui resultar incruenta en tots els seus detalls.

No seria posar massa a prova la bona voluntat dels més ofesos, no seria concitar aquell risc que tant volen evitar, que els governants que es diuen qüidats a preparar aquelles vies de normalitat per al canvi, deixessin exceptat un punt neuràlgic en llur promei de pacificació: la vindicta és com un eco, ja del qui l'engua el primer crit! L'equanimitat calca sobre els temperaments: inquietar qualsevol d'aquests és comprometre el domini de la cursa. Un sol cas de violència obocia i perilla d'encomanar-se més que el foc. Quan tothom parla d'exigir responsabilitats administratives i polítiques, encara impunides fins les més vulgars, seria temerari, de part de qualsevol poder públic, que fos inexorable encara amb els qui reaccionaren, com tants d'altres, contra l'opressió de la Dictadura. Si la justícia pot localitzar-se en determinats poders de l'Estat, la superació de la justícia legal, la rectificació suprema de la injustícia, estan vinculades en un lloc tan eminent que el minimitzar-les seria irrespectuós, que el vicier-les greument equivaldria a una lesió constitucional de les institucions que més tindrien per perdre.

No cal ésser profeta per a augurar que la totalitat de l'amnistia finalment obtinguda. Regatejant-la o fent-la guar massa, podria aconseguir-se només que, en arribar, ja no fos agraïda. Valgui l'ocurrència del comiat de la Dictadura plena que, per ésser tardà i forçat, perdé tota virtut sedant.

Tant de bo que aquestes paraules nostres, que no tenen altra autoritat que l'ésser un reflex més del daler de Catalunya, fossin, a temps, escoltades i ateses pels homes que, en funció de govern, han d'escoltar les de tothom i poden atendre aquestes!

Si tothom s'aviendria a facilitar una vida nova inspirada en el respecte de totes les llibertats, com podria ésser inaugurada amb l'amnistia de la parcialitat?

P. S.

Aquesta parcialitat que es desprèn del text de l'amnistia és atrevida en la seva aplicació. No serem pas nosaltres qui proposem que siguin compresos en ella els delinqüents vulgars que acturen de professionals de la violència al servei de poders més o menys justs, però en canvi hem de sumar-nos a tots els que reclamation l'aplicació d'ella a tota mena de perseguits i de condemnats per delictes polític, sense oblidar, ultra els que afecten especialment a Catalunya, els anomenats delictes socials. Si amb l'amnistia se busquen efectes pacificadors, convé que participin d'ella, indistintament, militars i paisans, burgesos i obrers, no-catalans i catalans.

JAUME BOFILL

PULL DE DIETARI

LA SEPARACIÓ DELS SEXES.

Qualsevol, estranger—anglès, francès, americà, hongarès, belga o txecoslovac—, així que té una mica de francès amb vís i una mica de consciència del nostre medi us fa aquesta confidència:

"No ho entenc. Teniu, en general, l'aspecte dels europeus cultes i normals. Tracteu els negocis amb una formalitat acceptable; la policia dels vostres carrers és decorosa; un cafè barceloní no és gaire dissenyant d'un cafè de París o de Ginebra; hi ha aspectes com el de l'alcoholisme en el qual fins superen en sobrietat la major part dels països. Sou més aviat nets; fins els cobradores de tramvies, que no ofereixen unes mans de princesa, tampoc duen aquella brutícia groguenca que és habitual en altres latituds. Les vostres cases no són construïdes amb una lògica moderna, és evident, però són esbarrjoses per dins i no obliguen tota la població a aquells encorronaments que semblen consuetudinals a les grans urbs. Un home de força meravellosa de l'art antic; però encara us resten als dits unes quantes cantes de primer ordre com la catedral, la casa de la Ciutat, Santa Maria i carrers estrets com la Boqueria, d'una vitalitat característica que impressiona... I les Rambles... Teniu volants que els vostres arquitectes, en complicitat amb les ordenances municipals o amb les imprevisiones municipals, no han tractat sempre com es mereixen, però que tanmateix són bellíssims... D'escoles no esten gaire bé la veritat; però no es pot dir que negligiu totalment l'educació de la infància... Les vostres dones són boniques, boniques sense restriccions, i taben vestit-se com en poques bandes... En fi, en conjunt i en general, no feu mal efecte..."

Sospirem amb una satisfacció enraonada. Evidentment és una cosa llesta i pueril d'estar sempre pendents de les opinions d'altres. Però no és menys pueril de menysprear-les en bloc, olímpicament.

Però l'estranger imaginari—resumí i comparà—de molts estrangers reals—no ha acabat encara la seva sentència. Sols ja fet una pausa. I continua: "Hi ha, no obstant, una cosa que em contraria, em desconcerta i gairebé m'atreveixo a dir-vos que em revolta."

"Què és, si es pot saber?", demaneu amb inquietud.

"La separació dels sexes."

CARLES SOLDEVILA

L'AGITACIÓ COMUNISTA

Dinou condemnats a Grècia

Atenes, 12. — El Tribunal del Pirreu ha condemnat 19 comunistes que prengueren part en els desordres del Teatre Municipal, a penes que varien entre 3 i 6 mesos de presó. — Fabra.

El pressupost britànic

Londres, 12. — Per les notícies publicades sobre el pressupost, es calcula que les despeses totals ordinàries pujaran a 781 milions de lliures esterlines, quantitat que representa un augment de 40 milions sobre l'anterior pressupost.

Com que 25 milions d'aquesta quantitat hauran d'ésser coberts pels ingressos ordinaris nous, serà inevitable aplicar altres impostos. — Fabra.

Londres, 12. — Les previsions del pressupost del Departament de l'Exèrcit per a l'any en curs pugen 40 milions i mig de lliures esterlines, és a dir, una minva de 605.000 lliures esterlines en relació amb el pressupost de l'any anterior. — Fabra.

Mort d'un novel·lista txecoslovac

Praga, 12. — Aquest matí ha mort, a l'edat de seixanta-nou anys, el conegut novel·lista Alons Jirasek. — Fabra.

La senyora Hanau fa la vaga de la fam

París, 12. — L'estat de la senyora Hanau, que fa la vaga de la fam, inspira alguna inquietud, puix la seva debilitat augmenta. És probable que aquesta tarda els metges per ordre del jutge, la sotmetin a un detingut examen. — Fabra.

París, 12. — La senyora Hanau, que continua practicant la vaga de la fam, continua en estat estacionari, un cop refeta del llarg desmai que sofrí a mitja passada. — Fabra.

El poblament a la Catalunya romana

Sota un punt de vista urbanístic el domini romà a la nostra terra no produí més que una façana al llarg de la Costa (Dertosa, Tarraco, Barchin, Baetulo (?), Iluro, Blandia, Emporion, Rhodas, Portus Veneris, Coccoliberis, Illiberis, Rusti-no) i uns corredors que menaven a l'interior (Ilerda, Sigüra, Tescó, Aeso, Egara, Ausa, Gerunda, Juncar, Jalia Lloba). Unes eren "ciutats", altres nuclis importants de les rutes estratègiques o comercials, totes elles cruïlles o entroncaments de camins. Entre aquests agrupaments urbans s'estendien comarques senceres on s'hi perdien les vil·les regentadores de grans explotacions agrícoles, imperials, o patronals, al voltant de les quals, o dins del seu radi d'acció, s'aplegaven les cabanes de colons i esclaus. No obstant, prop de les vies de comunicació, en el Freditonal i en la Costa, llocs de tràfec i de poblament més dens, la petita propietat de burgesos, menestrals i pagesos, com diríem ara, escampava les cases camperoles o bé les agrupava en llogarreta. El poblament rural s'escampava, doncs, o s'aglomrava en les terres planes (Emporion, Roselló, Girona, Costa de Llevant, Camp de Tarragona, Pla de Lleida), o en les terres trencades, però obertes (Vallès, Segarra, Bages, Plana de Vic), mentre es ramificava en les terres muntanyoses o apartades dels corrents de la circulació, on predominaven els grans latifundis dedicats sobretot a la ramaderia, on l'autocotisme iber havia estat ben poc romanitzat.

Però Roma, en el camí de la seva decadència, alavari encara la ruralització del país. Al romà acabat hi plaia de tenir una hisenda proveïdora de les necessitats domèstiques, que li omplís el rebost i el celler i adués el guarda-roba. Les grans explotacions agropecuàries depassaven poc l'horitzó casolà. Aquesta concepció de la forma d'aprofitament de les grans propietats era una tradició romana multigeneracional que els grans territoris encara mantenen. La cura de l'explotació de la terra era, per al romà, una tradició il·lustrada; per això Vassó ja diu: "Els grans barons, nostres majors, no sentí miqui, avanturans ni romans, pagesos als urbans". I els romans que s'establiren a la Tarraconense igualment s'afincaren al camp, com n'és un bon indici l'epigrama de Marcial, esmentat per Mn. Ribes, en el qual aquell poeta lloa la vida rural d'un romà hisendat a Catalunya. Pel demés, no creiem que les grans propietats fossin moltes i suposem que, es trobarien situades a la reraçaga de les zones de pas-satge de ple domini romà.

Les grans clapes intermèdies a penes romanitzades eren ocupades pels ibers que, indòmits, s'entafuraven entre muntanyes. Al voltant de les ciutats hi havia com una aureòla de vil·les, pageses i cases d'estiueig, que en general pertanyien a la burgesia municipal formada per propietaris petits i mitjans. La pretesa extensió de Tarraco més enllà del circuit actual no seria més que un escampament de cases i casones per a l'explotació de la terra i estiuar-hi; així com ara hi ha les masies i els masets. Altament Betulo bé podria haver estat, en lloc de la ciutat de la qual ens parlen els erudits, un aplegament de vil·les d'estiuatge per als rics barcinonins d'aleshores. A Badalona hom hi ha trobat solament restes de vivendes, que segons

s'ha pogut veure fins ara, eren isolades.

Fora de les "ciutats" que ens són esmentades, en l'itinerari, il·lustrat i llatí, entre totes una dotzena i mitja, i d'algunes vil·lages formades de pobres casones de petits propietaris camperols, les terres que formen avui Catalunya tenien un habitat ple-nament rural i encara escampat.

Un cop assentat aquest caràcter del poblament romà i la seva distribució consegüent, hom comprendrà com s'ha falsificat respecte a la densitat de població d'aquella terra. Ni Tarraco fou una ciutat mil·lionària ni altres ciutats romanes antecessores de les nostres d'ara tingueren l'extensió que se'ls suposa.

Aquest cercar un deliri de grandesa en el passat és cosa corrent. Per tota els territoris junyits aleshores a l'imperi de Roma ha corregut en els temps moderns aquest raucada de creure l'extensió molt més poblada del que podrien ésser. Però quan hom compulsa xifres de produccions, d'impostos, de contingents militars — desgraciadament poc abundosos i encara escassos — i té en compte fets històrics i socials — per exemple l'escassa industrialització del món romà — hom arriba a la conclusió que el poblament d'aquells temps era de bon tros molt inferior al d'ara. Ferdinand Lot ha arribat a la conclusió que el món romà en temps d'August, és a dir en el seu ple de la força expansiva i civilitzadora amb una superfície de 3.340 mil quilòmetres quadrats, descomptant-ne les terres desèrtiques del nord d'Àfrica, tindria una 50 milions d'habitants, o que fa una densitat de 16 habitants per quilòmetre quadrat, que és una densitat ben baixa, com es comprova oposant-li la densitat actual dels països europeus que hi pertanyien. Albània, 20 habitants; Àustria, 59; Anglaterra estricta, 271; País de Gal·les, 113; Bèlgica, 262; Espanya, 45; França, 75; Grècia, 48; Bulgària, 53; Iugoslàvia, 52; Itàlia, 135; Romania, 59; Hongria, 92; Suïssa, 96; Portugal, 67; Ucraïna (Rússia), 64. Hom veu, doncs, la inferioritat superlativa de la densitat calculada per Lot en comparació del poblament actual d'aquests Estats moderns. Si la comparació la portem a les terres estrictament ciutadanes, la pobresa d'homes en temps de Roma no és menys palesa. Talent el compte per la Catalunya estricta trobem 75 habitants per quilòmetre quadrat que per "províncies" es distribuïen així: Lleida, 26; Tarragona, 54; Girona, 58; Barcelona, 183. Pel que toca al Roselló amb la part de Cerdanya, avui francesa, que coincideix quasi per complet amb la divisió administrativa de l'anomenat departament dels Pirineus Orientals, hom hi troba 53 habitants per quilòmetre quadrat. La densitat del poblament actual de Catalunya és, doncs, superior en molt a la que podia haver-hi en temps de Roma, que ací, pel caràcter extern de la romanització encara devia ésser inferior als 16 habitants per quilòmetre quadrat suposats per a tot l'imperi. Hom podria qualificar avui una tal densitat de "muntanyenca", puix que s'aproxima o coincideix amb càlculs fets en els vessants pireneics de casa nostra: Cerdanya, 19 habitants; Andorra, 11; i encara podem comparar-hi Oca amb 16 habitants per quilòmetre quadrat. El poblament romà a Catalunya en la seva densitat havia de tenir, doncs, molts punts de semblança amb el que és avui el repartiment humà a les contrades muntanyoses de casa nostra.

PAU VILA

Verb i acció

Reforçada per les lliçons de l'experiència soferta, ens cal reprendre l'actuació en el punt i estat en què ens calgué deixar-la pel setembre de 1923. Els anys d'immobilitat superficial tot just han posat una patina dument el vernís, a voltes massa llam-pant, que les nostres coses tenien, però per sota els fonaments han restat immutables. Res no s'oposa a què ara, aduix deixondint-se els qui han fet un son de sis anys, tornin a reprendre les activitats suspeses.

Per això és tan oportuna la iniciativa de Tomàs Garcés de reprendre els curssets de llengua catalana que no pogueren donar-se per la tardor de 1923, i tan justa que siguin donats ara sota l'advocació de Joan Creixells, el company inoblidable.

La idea originària fou que aquella curssets — els "Curssets Joan Creixells" — fossin consagrats a l'ensenyament de la nostra llengua. Han passat els temps de fer elogis lírics de la llengua. La consciència nacional és prou desenvolupada i les conviccions prou segures perquè calgui apellar a fàcils recursos de retòrica sentimental per tal de fer sentir a la nostra gent el deure d'estimar, estudiar i usar en tot moment la llengua pròpia.

Cal més aviat insistir avui en presentar la llengua no tan sols com el símbol extern més visible d'un poble — després de les característiques antropològiques — com una de les qualitats diferencials més fondes i de les quals expressió de la seva mentalitat, això és, de la seva personalitat moral, sinó sobretot com a nexa social entre totes les persones i totes les regions que parlen el mateix idioma.

Per la majoria de la nostra gent el mot "català" només és aplicat a l'idioma parlat al Principat. Si algú pensa en València, Mallorca, el Roselló o la zona occidental d'Aragó és d'una manera vaga i tot fent errades distincions. Temem que aquest sigui un símptoma que la nostra consciència nacional no ha arribat encara a un grau de totalitat.

Ha d'ésser característica de la nova etapa d'actuació que ara iniciem aquesta plenitud de consciència. Cal que sempre que parlem de la terra pairal no oblidem cap de les comarques que la formen, i que sempre que parlem de llengua recordem que és el lligam més real i efectiu que uneix tots els pobles que la parlen.

Bé està que la gent aprengui gramàtica i parli i escriuï correctament, però cal que en ensenyar, en parlar i en escriure aquest esperit doni un altre valor a la paraula.

Es per això que voldria encara

COMENTARI

La lliçó d'un desastre

Els aigües del Migdia — dels quals els lectors de La Publicitat han pogut seguir amb tot detall les tràgiques conseqüències — han fet més actual que mai el problema de la destrucció forestal. La majoria dels tècnics que visiten les comarques occidentals devastades pel catòlicisme convenen a assenyalar com a causes immediates del sinistre la talla dels arbres i els abusos de la monocultura vitícola. La destrucció dels arbres, sobretot, ha protegit la brutalitat, la violència de la inundació.

Un ministre de l'Agricultura francès ha dit que si a França hom abat cent hectàrees de bosc per dia la replantació arriba totjust a cent hectàrees per setmana. En 1925 foren exportades 294.000 tones de fusta. La seva qualitat la fa cobejable per a cent mil. Així, per exemple, la noguera és molt sollicitada pels moblistes de Múnic; les alzines i els roures llengüadocians són emprats com a travessers excel·lents per les explotacions ferroviàries espanyoles; la fusta provençal emigra, via Antibes, cap a l'estranger.

L'eliminació de l'arbre ha estat, duta amb tanta de ferocitat a certs indrets del Migdia, que el paisatge, en pocs anys de diferència, ha canviat del tot la fà. En cent anys hom hi ha destruït més arbres que en un mil·lenni. I a la destrucció del bosc ha seguit la despoblació de les vil·les. "Quan hi havia arbres — ha dit un vell pagès a un periodista — hi havia dies o tres vegades més d'habitants."

Segons les estadístiques, els boscos i les forests de França cobreixen 9 milions 886.7 hectàrees sobre els 52.852.576 hectàrees de la superfície total del territori, això és, 18,7 per 100. Aquesta percentatge, però, és molt inferior a les regions sinistrades: 13,8 % al Tarn, 12,8 a Tarn-i-Garonna, 9,2 a l'Aveiron, 13,6 a l'Heraut, etcètera. Tot i el règim forestal, la fiscalització és ínfima en algunes de les comarques meridionals. A Tarn-i-Garonna, per exemple, de 46.251 hectàrees només pertanyen a l'Estat 1.362 hectàrees.

La lliçó trágica dels aigües no serà — diu un sinistrat — perduda. Lluís Thomas, amb molta de justesa, acaba d'escriure: "Cada batalla, cada mestre, ha de transformar-se en un plantador d'arbre. Els nois de les escoles han d'aprendre de plantar arbres. Als Instituts, als estudis, a les costures cal establir-hi un programa de plantacions. Les autoritats comarcals han de tenir prou iniciativa per a alliberar-se de les fustes de la política de torn i sostenir amb llur independència d'iniciatives la causa de l'arbre, de la repoblació forestal."

Cal establir una competència intercomarcal a favor de l'arbre. "La lliçó del desastre ha d'ésser una lliçó per a França perquè el respecte, el culte, l'amor a l'arbre sigui una passió nacional!" — ha dit Léon Bailly.

Creiem oportú de recordar que la mateixa lliçó ha d'aprofitar als catalans. — F.

La presidència del Reichsbank

Berlin, 12. — El President de l'Imperi ha confirmat el nomenament del senyor Lüthi com a President del Banc de l'Imperi per a un període de quatre anys. — Fabra.

Venda de vaixells de guerra vells

Portsmouth (New Hampshire), 12. — Una companyia de construccions navals, ha comprat al Govern nordamericà, tres creuers desarmats, pels quals n'ha pagat 80.000 dòlars. — Fabra.

Alguat a Montevideo

Montevideo, 12. — Una tromba d'aigua ha caigut damunt la ciutat, i ha inundat tots els barris baixos. En alguns llocs, l'aigua ha arribat a dos metres d'altura.

A conseqüència d'aquies en les línies de la il·luminació, la ciutat està a les fosques. — Fabra.

J. M. BATISTA I ROCA

— On aneu, tan abrigat i amb aquest paraigua? Si fa un sol meravall!
— Primavera, ah! És veu que no sent el mal temps.

— Mira, Ivan: no ens ha servit de res matar els burgesos; n'han nascut d'altres.
(«Mucha», Varsòvia)

ES FACIL AVUI

aprendre d'escriure en català. I és necessari de saber-ne!

Un curs per correu o personal del

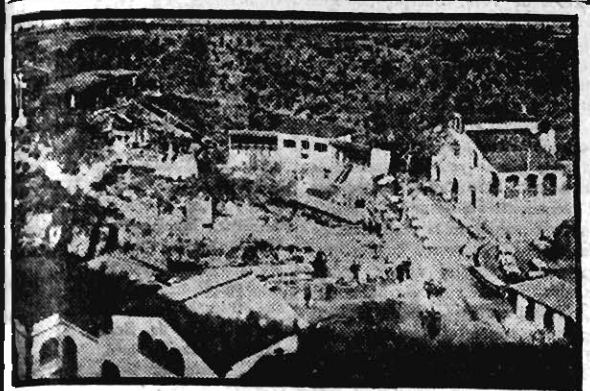
Liceu Dalmau

és la millor solució

BARCELONA: València, 245

TERRASSA: St. Antoni, 5 SABADELL: Pl. Major, 9

MANRESA: Plaça Sant Domènec, 1

EXPOSICIO DE BARCELONA

Les granges de l'Associació de Ramaders de Catalunya

Bloc del transeünt

Què esperem les nostres eses editorials per a publicar les obres d'Angel Guimerà? Em sembla que és ja hora de poder veure-les dignament editades. A més, no crec que fos cap mal negoci.

L'altre dia En Gerhard deia, des del Mirador, que el nombre de concerts que l'orquestra Pau Casals dona tota la temporada era insuficient per satisfer les necessitats d'una capital com Barcelona. Fins ara potser era justificat, però ara que per més carrega d'idealisme que hom estigui, no dona gaire gust a les pestes, i el que és més trist, a l'excelsa de les obres davant un públic reduïtíssim. Ara que sortiran ja ha canviat i el bon esdevenidor de l'orquestra Pau Casals sembla assegurat, si no estem mal informats.

aviat serà un fet l'ampliació dels concerts que es donen cada any.

Un altre dels mals que també s'hauria d'arranjar és el de la duració de la temporada del nostre primer teatre, o sigui el Liceu. El Liceu la temporada passada va obrir les seves portes a mitjans de març d'octubre, i es va donar per acabada encara no a mitjans de gener. És a dir, que no va arribar a tres mesos d'obra en una capital com Barcelona, i en circumstàncies especials, com són les de celebrar-se l'Exposició. Ja ens acontentaríem de la petita durada de la temporada si aquesta almenys es presentés amb una mitjana dignitat, però la dignitat al Liceu no hi entra ni de pressa.

Dintre pocs dies tindrà lloc el concurs per a adjudicar al millor concursant l'empresa del Liceu. Seria d'agrair que la Junta del teatre exigís al guanyador que presentés les obres amb la serietat necessària, i que aquestes, si bé no fossin més nombroses, s'en donessin més representacions, sobretot d'aquelles que s'ho mereixen.

El moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Infante don Jaime", amb càrrega general i 71 passatgers, de Palma.
Vapor espanyol "Monte Tabor", amb càrrega general i 23 passatgers, de Maó.
Vapor italià "Silvia Tricovich", amb càrrega general, de Elime.
Vapor noruec "Bretagne", amb càrrega general, de Grimsby.
Vapor espanyol "Cabo Tres Forcas", amb càrrega general i 17 passatgers, de Villafraña.
Vapor espanyol "Unión", amb càrrega general, de Marsella.
Vapor espanyol "Ahuari", amb carbó, de Gijón.
Vapor espanyol "Infanta Beatriz", amb càrrega general i 9 passatgers, de Las Palmas.
Vapor espanyol "Freixas 3", amb càrrega general, de Palamós.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Infante don Jaime", amb càrrega general, cap a Palma.
Vapor italià "Silvia Tricovich", amb càrrega general, cap a Tarragona.
Vapor noruec "Bretagne", amb càrrega general, cap a Marsella.
Vapor espanyol "Monte Tabor", amb càrrega general, cap a Maó.
Vapor espanyol "Inocencio Fierro", en llit, cap a Gijón.
Vapor romanès "Oltuz", amb càrrega general, cap a Palamós.
Vapor espanyol "Canalejas", amb càrrega general, cap a Cartagena.

La vida social

L'ORGANITZACIO PARITARIA

La Lliga d'Actuació Constitucional ha cursat el següent telegrama:

"Ministro Trabajo. Madrid.

Liga Actuación Constitucional, interpretando común sentir elementos mercantiles industriales se dirige respetuosamente vuerencia solicitando que en nueva estructuración organización corporativa, se tengan en cuenta aspiraciones clase patronal en sentido simplificar actuación Comités paritarios, desahogando de sus atribuciones las funciones peculiares de Tribunales Industriales y rebajando excesivo pago cuotas. Le saludan respetuosamente Castellví, presidente; Artamendi, secretario."

Foment de l'Exportació
Cobrament de Crèdits
Informes Comercials

Demaneu prospecte gratuït
Plaça Urquinaona, 13, primer
Telèfon 19532 - Barcelona

NOTICIAARI

T. S. P.

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, mes	3.50
Península Ibèrica, trimestre	7.50
Amèrica Llatina	8.50
Altres països	9.50

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general d'Europa a les 12 de març de 1930.

Persisteixen en l'occident europeu el mínim baromètric des de fa 48 hores entorpeixent el temps per totes parts i determinen forts vendabals acompanyats de borrasques de pluja i neu a l'Europa Central, França i Nord d'Espanya.

La màxima violència del temporal del Nord-oest té lloc entre Bretanya i el golf de Viscaia, a tota la costa d'Àfrica i des del golf de Gènova fins les illes de Cerdanya i Sicília.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

Regne un temps desopacible i borrascos per tota la regió i bufant vents molt forts de Ponent a la província de Tarragona i a gran part de la de Barcelona.

Nou abundosa a tot el Pireneu. Les màximes precipitacions de pluja i neu han estat de 22 litres per metre quadrat a Capdella i Estangent, 20 a Selva i 10 a Ribes.

Sota els efectes de la corrent del Nord-oest establerta a l'oest d'Europa persistirà el règim de temperatures baixes.

FRONTO NOVETATS

Aquesta nit

Larruscain-Berrondo II

contra

Ituarte - Guillermo

L'Associació de Propietaris de la Barceloneta va celebrar Junta general reglamentària, i va formar-se la Junta Directiva d'aquesta manera: President, En Joan Coma; vice-president, N'Eugeni Morant; tesorero, En Joan Magri; secretari, En Damià Lloret; vice-secretari, En Miquel Corbeto; i vocals: N'Andreu Garriga, En Josep Romaní, En Francesc Busch, En Lluís Fontcuberta, En Miquel Cardona i N'Albert Puig.

El Cinema a casa - Especialitat Ouyàs. Portal de l'Angel, 29

En les eleccions celebrades a la Cambra Oficial de la Propietat Urbana d'aquesta ciutat el diumenge dia 9 de l'actual, van ésser elegits els senyors següents:

Per la classe primera: En Pere Roselló i Aret. Per la classe segona: En Josep Viscarri i Cabot, En Jaume Ribó i Sayol. Per la classe tercera: En Felix Gallent i Lluc. Per la classe quarta: N'Antoni Antoja i Vinyes. En Josep Pone i Serra. En Joan Toldrà i Cunell. En Joan Rossinyol i Escayol. N'Eusebi Giron i Prat. Per la classe quinta: En Josep Boñil i Clarà, En Francesc Marínho i Martí, En Francesc Fluvià i Tramuns. En Juli Iglesias i Vinyals. Per la classe sexta: En Josep Vergés i Vallmajor, En Narcís Arp i Giralt, N'Andreu Franc i Quadres. En Joan Ferrer i Batalla, N'Enric Pavellid i Cloux, En Joan Capella i Estrada, En Nicolau Casals i Sarriera. En Joan Vidal i Prat, Gremi de Pescadors de Sant Pere.

El jove de dinou anys Antoni Gilbert Janova, domiciliat al carrer de Salamanca, 7, segon, segona, en travessar la via del tramvia al carrer de la Diputació, entre Bailén i Girona, fou atropellat pel tramvia 600 de la línia 46 (Horta), una roda del qual li posà pel damunt del peu.

Fou auxiliat a la casa de socors de la Ronda de Sant Pere, on li aplicaren amputació traumàtica dels dits 4-1 peu esquerre, de pronòstic greu.

Després passà a l'Hospital Clínic.

lapagoteres Butsers i Comp. S P A PELAYO, 22

El Gremi de Fusters Matriculats, de l'ex-vila de Gràcia, celebrarà, com anys anteriors, la festa del seu Sant Patró el dia 18, a tres quarts de deu de la nit, amb una funció teatral al Coliseu Pompeu, i es representará l'obra de l'immortal autor Ignasi Iglésies, "Els Vells", per l'important actor N'Enric Borràs, i a l'endemà, a les deu del matí, solenne Ofici a la parròquia de Jesús, per la qual cosa prega als seus agregats i llurs famílies, la seva assistència a tan importants actes.

El Consell Directiu de la Cambra de Propietaris i Industrials dels districtes IX i X ha quedat format aquest any de la manera següent: President, Josep Quatreceas Trinxant; vice-president, Josep M. Malet Estruch; secretari, Francesc Borrull Calopa; tesorero, Antoni Morera Auger; comptador, Ricard Teruel Cirera; bibliotecari, Joan Joncar Maestre; vocals: primer, Jaume Sunyol Borràs; segon, Francesc Botràs Martí, i tercer, Jaume Feliu Rabentós. Els dits senyors es posen a la disposició de les altres entitats i particulars que puguin haver de menester llurs serveis socials.

PA DE VIENA ESTEVE RIERA

Els panets que no portin gravada aquesta marca a la part inferior, no són de la casa ESTEVE RIERA

Avui, dijous, a les deu de la nit, tindrà lloc al Centre Excursionista Montseny, Duc de la Victòria, 14, principal, la projecció de la segona sèrie de clíxels referents a Suïssa, originals d'En Vicent Rocabert.

El Cinema a casa - Especialitat Ouyàs. Portal de l'Angel, 29

En el transcurs del mes de febrer propassat, les estances causades pels malalts a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, a l'Institut Mental de la Santa Creu i a l'Hospital de Sant Llúcter són les següents: Malalts, 10,313; bodes, 9,796; bages, 12,647; llitgerins, 336; llitgerines, 336. Total, 44,170 estances.

En el mateix mes, els serveis fets als dispensaris de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau són els següents: Pediatria mèdica, 195; cor i vasos, 340; anarèl digestiu, 144; cirurgia doctor Ribes, 160; pediatria quirúrgica, 103; urologia, 50; ginecologia, 88; radioteràpia, 92; aplicacions elèctriques, 365; oftalmologia, 1,454; rontecologia, 247; odontologia, 73. Total, 3,507 serveis.

JOIES VERITABLE OCAIO. per a comprar a bon preu a la Joleria Magriñà, Tallers, 41

El noi d'onze anys Gregori Borrell i Només jugava dalt d'una paret amb altres nois, quan calgué i es produí diverses contusions i ferides i commoció visceral. Fou assistit al dispensari de Sant Andreu.

A la plaça de l'Angel, l'automòbil número 3711, guiat per Joan Vilamajor, atropellà a Joan Esquerdo Grau, de 54 anys, solter. Li produí erosions al peu dret, de pronòstic reservat.

Pastilles Laxants Prats

Juliano Puyó i Muñoz, de 49 anys, casada, reclamà a Josep Vescomie, carboner instal·lat al carrer de Castillejos, 269, la quantitat de 1,000 pessetes que aquest li deu. Però el carboner, en comptes de pagar, prengué una destrat i elxivà a la dita dona un

cop, que afortunadament no li ocasionà més que una contusió a la mà dreta. L'agredida fou auxiliada al dispensari de Sant Martí.

Obsequis Sant Josep

Libres de religió, literatura, ciències i art, capçalers i estrangers. Objectes propis per a obsequi, orfèbreria religiosa, ornaments sagrats, imatges, etc., etc.

CASA SUBIRANA

Porta-Ferrissa, 14. Balmes, 60

El tramvia número 160, de la línia 55, guiat pel conductor 329, en passar pel carrer de Sans, davant de Sant Jordi, atropellà violentament una velleta de 77 anys, vídua, anomenada Rosa Miralles i Llobart, domiciliada al carrer Blanc, 21, baixos, a la qual causà ferides greus.

La velleta fou transportada immediatament al dispensari municipal de la barriada d'Hostafrancs, on trobaren que presentava una extensa ferida per esquinçament al dors de la mà esquerra, fractura comminada de l'arc sigmatí dret, diverses ferides a la cara i probable fractura de la base del crani, de pronòstic gravíssim.

En estat desesperat, la velleta fou conduïda, en el cotxe de l'Ambulància, a l'Hospital Clínic.

Presentes pràctics - Aparell fotogràfic - Cinema familiar OUYÀS. Portal de l'Angel, 29

Tomàs Escuder Berenguer passava pel carrer dels Metges i fou atropellat per un carretó de mà. A la casa de socors de Santa Caterina li aplicaren fractura de l'avambrà, esquerra, de pronòstic reservat.

FRONTO NOVETATS

Aquesta nit: Primera actuació de BERRONDO II contra GUILLERMO

Al carrer de Claris, encreuament a Diputació, un camió atropellà la noia de 29 anys Concepció Jarí. Li produí una ferida contusa a la regió optico-parietal esquerra i diverses contusions, de pronòstic reservat.

ELIXIR ESTOMACAL SHIZ DE CARLOS
Tonifica, ajuda a paic, obra la gana i cura las malalties de l'ESTOMAC
DOLOR D'ESTOMAC DISPEPSIA AGOR I VOMITS INAPETENCIA DIARRRES DELS NENS I ADULTES
LLAGA DE L'ESTOMAC
Molt útil contra los diarreos de la nena, tolia en l'epoca del desmamar i dentició.
35 anys d'èxit constant.
60 pessetes ampolla, amb medicació per a un dia
De venda: principals farmacies del món.

DENTADURA, 150 PTES.

Extracció sense dolor, 3 ptes. Dent d'or, 25
Plaça Palau, 5 - Dr. SERRALLER

SOSA SOLVAY
Una cucharadita de sosa SOLVAY deja la vajilla absolutamente limpia en pocos momentos.
Recuérdelo Es una facilidad que debe Vd. procurarse.

EXIJA/E LA SOJA EMPAQUETADA CON LA MARCA DE FABRICA De venta en la buener drogueria y establecimientos similares

EMISSIONS UNIO RADIO

BARCELONA

El Servei Oficial de Socors

El dia 26 de febrer es radià un avís interessant la treballa d'un home de 80 anys, G. V. V., les senyes del qual foren descriptes.

El dia 27, el fill de l'interessat comunicà que, per efecte de la ràdio, aquest havia estat trobat.

El dia 10 d'aquest mes desaparegué d'Hostafrancs una dona, R. T., de 62 anys, les senyes de la qual foren radiades. El dia 11 el senyor rector de Castelfelers avisà a aquestes oficines que aquesta dona havia estat trobada a la dita platja, ofegada, havent estat identificada en virtut de les senyes rebudes per ràdio, ço que fou confirmat per la família de la interessada avisada a l'efecte pel dit senyor.

RETRANSMISSIO DES DE GIRONA

El dia 14 d'aquest mes, a les 22 hores, Unió Ràdio Barcelona, retransmetrà des del Teatre Albéniz, de Girona, el festival que s'ha organitzat entre notables elements de la dita ciutat.

Prendran part en aquest acte, en la part musical, l'Orquestra Simfònica de Girona, la Cobla Girona, la Cobla Art Gironi, l'Orfèu Cants de Pàtria, la cantant Rosa Moré, i el tenor Josep Grabalosa.

La part literària anirà a càrrec de l'eminent publicista i historiador Carles Rahola, de l'Il·lustrat crític d'art Josep M. Dalmau, i del conferenciant Miguel Santaló, professor de l'Escola Normal de Mestres de Girona. En Miguel de Palou, recitarà poesies d'autors gerundenses.

Programes per a avui

UNIO RADIO CATALANA, 349 m.

11:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Comunicat meteorològic radiotelegràfic per a les línies aèries.
13:00: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El Sextet rídic, alternant amb discos selectes: "Galitio chico", marxa espanyola (M. Sant Miquel); "Idolatria", vals lent (F. Acord); "Play time", fox (L. Montemar); "Cortejo gitano", ball flamenc (T. Fernández); "Plantes du coeur", gavota (G. Delille); "Gigantes y cabezudos", selecció (M. F. Caballero).

Informació teatral i cinematogràfica "Zulima", dansa oriental (J. F. Pacheco); "Minueto", quartet de corda (J. Comelles Ribó); "Mignon", selecció (A. Thomas); "El Rabadà", sardana (M. Mayral); "Brennus", marche gaulesse (A. Schmolli).

Informació d'actualitat referent a l'Exposició de Barcelona.

15:00 Tancament de l'estació.

17:30 Obertura de l'estació.

"Orest", fox (L. Artó Ferrer). Trio Ibéria; "Ave Maria" (Tito Schipa), pel seu autor; "Aubade", vals serenata (G. Nicolau i J. Gaig); "Madrecita", tango (L. Raspini-Ghesten); Trio Ibéria; "L'Arlesiana", adagietto (Bizet), per Kreisler "Caminito del raicho", pericon (J. Nacher Jover), Trio Ibéria.

18:00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.

Sessió infantil

18:05: Acudits, contes, endevinalles, poesies, etc. Continuació de la interessant novella infantil titulada: "i Pobre Blas!", escrita per la comtessa de Segur.

Collegi de nens. "Pels voltants de Barcelona", original de Torsky.

Tots els treballs seran llegits pel dit senyor locutor.

18:30: Notícies de Premsa.

El Trio Ibéria interpretarà: "Tus lindos ojos", serenata espanyola (V. Costa i Noguera); "Ritorna amore", intermezzo (R. Campa); "Le roi l'a dit", selecció (Delibes); "Triunfar!", one step (J. Lito).

19:00: Tancament de l'estació.

20:30: Obertura de l'estació.

Idiomes

Curs elemental d'anglès, amb assistència d'alumnes davant el micròfon, per les Escoles Massé, a càrrec de la professora nadiua Miss Kinder.

21:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

Cotitzacions de monedes i valors. Tancament del Borsí de la tarda.

21:05: L'Orquestra de l'estació interpretarà: "Marxa oriental" (E. Bosch Humet).

21:10: Audició a càrrec d'Hamm Bros, autèntics cow-boys musicals.

22:00: Notícies de Premsa.

Concerti Quaresmal

22:05: Concert a càrrec de la F. hola Cantorum de Sant Miquel. Mestre director, A. Pérez Moya. "Ave Verum", orfèu i orquestra (W. A. Mozart); "Flus Virginum" (Dom Potier); "L'Ave Maria" (L. Romen, prevore); "Jesu medela vulnerum".

(A. Pérez Moya); "Pregaria a la Verge del Remei" (L. Millet); "Regina coeli" (Aichinger); "Mística", orfèu i orquestra (A. Pérez Moya); "Viloria", orfèu i orquestra (A. Pérez Moya).

Informació d'actualitat referent a l'Exposició de Barcelona.

23:00: Tancament de l'estació.

UNIO RADIO CATALANA, 268 m.

19:00: Obertura de l'estació.

Cotitzacions del Borsí de la tarda.

Audició de discos escollits. Notícies de Premsa.

20:30: Tancament de l'estació.

ASSOCIACIO NACIONAL DE RADIODIFUSIO (EAR-157) amb zona de 45 metres

Cada diàleg, dimecres i divendres, no festius, de 21:30 h. a 22:30 h, en l'ona, notícies de l'Associació.

L'Agricultura

INSTITUT AGRICOLA CATALA DE SANT ISIDRE

Elcs vocals de la Junta que huen càrrecs públics: Sessió necrològica dedicada a Manuel Rabentós: La crisi agrícola: La Confederació Hidrogràfica del Pireneu Oriental: El transport de verdura: L'impost de Transports: Les assegurances agrícoles: Interessos remolaters

Reunida la Junta Directiva de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre el vocal Jaume de Riba va oferir-se en el seu càrrec de vice-president de la Diputació Provincial per tot el que dins d'aquesta Corporació pugui reduir en profit de l'agricultura. Es varen canviar paraules d'afecte amb el senyor baró d'Esponellà, president de l'Institut. Igualment es féu amb el vice-president de l'Institut En "amon Ribes i Ribot, alcalde de Sant Feliu de Llobregat i amb En Josep Rovira de Vilari, alcalde de Les Franqueses del Vallès.

Es va fixar e, dia primer d'abril per a la celebració de la sessió necrològica dedicada a l'ex-president de l'Institut En Manuel Rabentós, acte en el qual han de prendre part, a més del president, els senyors Ignasi Casanoves S. J. Manuel, Florencia i Cristòfor Mestre.

Es va tractar de la qüestió candent del tractat comercial amb França, i a proposta de Felip Bosch, es varen acordar determinades actuacions en altres temps desahugades per l'Institut per a fomentar el consum del vi, sense perjudici d'insistir prop del Govern en la necessitat que sigui denunciat el Tractat amb aquell país.

El senyor baró d'Esponellà, representant de l'Institut a la Confederació Sindical Hidrogràfica del Pireneu Oriental, va donar compte dels acords presos en una reunió per ell convocada de representants d'entitats econòmiques a la Confederació, a l'objecte d'exposar al ministre de Foment les orientacions que podrien seguir-se quant al funcionament de la Confederació en vista dels propòsits de reduir el pressupost de despeses dels dits organismes.

Es va donar compte d'una resolució de la Inspecció Provincial de Sanitat, en virtut de la qual, s'eximirà de l'obligació de portar lones impermeables als carros destinats exclusivament a transportar verdura - tal com l'Institut demanava - havent de proveir-se solament de les dites lones els carros s'utilitzin també per a transportar fems, els quals, en cas d'infracció seran objecte de les corresponents sancions.

La Junta va acordar testimoniar el seu agraiament a l'Inspector Provincial de Sanitat doctor Bercial, per haver accedit a la seva petició, i recomanar als hortolans el compliment del que està disposat, en el propi benefici i en el de la salut pública.

El senyor Riba va sotmetre a la consideració de la Junta diverses anomalies que s'observen en la percepció de l'impost de Transports als carros dels agricultors, havent-se acordat acudir novament a la Superioritat a l'objecte que siguin respectades les exempcions que han de gaudir els carros que transporten productes del camp.

Fou examinada flegitudament la pertorbació que produeix en el règim dels asseguraments contra la pedregada a base de mutualitat, la gestió directa dels contractes per part de l'Estat. En conseqüència es va acordar adreçar-se al

Adhesions al manifest d'Acció Catalana

Donat el gran nombre de lletres de catalans que s'adhereixen al manifest, comuniquem als nostres amics que les lletres en les quals no es fa altra declaració que l'adhesió al manifest queden contestades amb la publicació del nom de l'adherent a la llista que encapçala aquesta secció.

Raimon Bartra Calaf.
Rafel Bartra Miquel.
Urbà Bartra Miquel.
Joan Gussinyé Mas, de Banyoles.
Tomas Girau Iglésies.
Pere Mata Garanyach, de Banyoles.
Eduard Torrelles Pasqual.
Frederic Font.
Ricard Riart.
Joan Ferrer.
Vicents Puigsallosés.
Joan Fort Font, de Molins de Rei.
Jaume Massot, de Figueres.
Marian Espinal.
Pere Vidella Simó, de Reus.
Dr. P. Gabarró i Garcia.
Joan Vergés i Casanoves.
Pere Barceló Torrent-Trayté.
Josep Sol, de Granollers.
Rafel Xirau, de Granollers.
Francesc Sala, de Sant Andreu de Noya.
Ernest Noble i Milans.
Antoni Colomina i Pasqual.

Fets

LA QUERRELLA DEL SEYOR EDUARD BARRIO-BERO CONTRA EL DIRECTOR DE LA PRESO DE MADRID PER ASSASSINAT FUSTRAT

Heus ací el text de la querrela que Eduard Barriobero ha presentat pel motiu que encapçala.

Diu:

Al Juzgado. — Don Mariano García Estevan, procurador de los Tribunales y de don Eduardo Barriobero y Hernán, como acredita con la escritura que acompaño, como mejor pódese dice:

Que por el escrito presente se deduce querrela criminal contra don Ricardo Mur Grande, director de la Cárcel Modelo de esta Corte, por el delito de asesinato en el grado de frustración, cometido contra el propio letrado que suscribe durante los meses de noviembre y diciembre de 1927.

Extrañará sin duda al Juzgado el que esta querrela se presente a más de dos años de distancia de los días en que fue cometido el delito; pero hay razones que justifican el retraso.

El señor Mur ha sido el funcionario predilecto del Gobierno recientemente depuesto y su preeminencia era tal, que en comunicación dirigida a los Tribunales de Justicia pudo llegar a decir que los volantes facilitados a los defensores para que en la Cárcel pudieran visitar a sus defendidos, los firmaba y concedía el Decano del Colegio de Abogados por mera delegación suya.

Seguridad absoluta tenía el letrado que suscribe de que, presentada esta querrela, en todo momento los Jueces y Tribunales la hubiesen acogido y tramitado en justicia; pero de lo que no podía estar seguro es de que no sufrirían vejación los Jueces por haber cumplido su deber, ni de que dejaran de ser perseguidos los testigos que han de declarar en el proceso que se instruya.

Así, por muy doloroso que haya sido para el exponente guardar silencio sobre un horrendo crimen contra su persona cometido, prefirió su dolor a la posibilidad de ocasionar desgracias y contratiempos a sus compañeros y a sus amigos.

Hechos que motivan la querrela. — Primero. — En 30 de septiembre de 1927, acusado por la policía de un delito político, ingresó en la Cárcel Modelo el letrado que suscribe, que dos días antes había sufrido un grave ataque hepático y estaba sometido a rigoroso tratamiento facultativo. Era entonces y es hoy director de dicha Cárcel don Ricardo Mur Grande, cuya conducta al frente del Penal de Cartagena había sido criticada catorce años antes en las Cortes por el querrelante, que en aquella sazón era diputado, con tanta levedad que la censura no dio lugar a expediente.

Segundo. — Al recibir el señor Mur en la Cárcel al que suscribe, lo encerró en una celda de planta baja, sin cristales en la ventana, le dio por cama un saco de paja, no le permitió más cosas sino las que llevaba puestas y le privó de todas las comodidades que por prescripción de su médico le eran enviadas. En esta situación lo tuvo 24 días; incomunicado por orden del Juzgado militar y cuatro más por su propia voluntad, accediendo después, al cabo de muchos ruegos e intervenciones de amigos y compañeros del que suscribe, a trasladarlo a una celda de cuadrilla de albañiles para que en el trabajo de la celda elegida abriese un agujero de más de un metro de diámetro, en comunicación directa con la atmósfera, por el que, como es consiguiente, llovía y nevaba dentro de la estancia. En estas condiciones, enfermó hasta el punto de tener que guardar cama por prescripción de los propios médicos de la Cárcel, estuvo desde los primeros días de noviembre de 1927 hasta los primeros días de enero de 1928 en los que el agujero se tapó.

Quinto. — A esta crueldad inaudita se añadía de continuo la amenaza con el traslado a celda de castigo como contestación opuesta a toda reclamación y excusado es decir que sólo el propósito de acabar con la vida de un hombre de avanzada edad y enfermo a mansalva y a traición pudo inspirar esta conducta. Como consecuencia de lo que suscribe salió de la Cárcel paralizado y quebrantado de todo su organismo en tal forma que todavía no ha logrado recuperar por completo su salud.

Aspecto jurídico. — Dada la fecha en que los hechos expuestos fueron realizados, será preciso enjuiciarlos por el Código Penal de 1870. Este en su artículo 418 los califica de asesinato, puesto que en ellos resaltan las características de premeditación y ensañamiento y no hablamos de la impulsividad de perversidad brutal, porque aquel Código no menciona esta circunstancia.

Pero como los propósitos del señor Mur no se lograron, habrá que tener en cuenta el artículo tercer del mencionado cuerpo legal.

Diligencias cuya práctica solicito. — Primera. — Que se practique un reconocimiento judicial, con intervención del querrelante para que en él pueda guiar al Juzgado, en la celda de políticos que se menciona, en la seguridad de que en el techo ha de poderse comprobar todavía las dimensiones que tuvo el agujero.

Segunda. — Que se reciba declaración al doctor don Antonio García Caballero, Padilla, 2, que asistía al que suscribe cuando ingresó en la cárcel y le sigue asistiendo desde que salió.

Tercera. — Que sobre la existencia y la permanencia del agujero en el techo de la celda se reciba declaración a los testigos. Don Hipólito Coronado, abogado, Orellana, 10; don Mateo Congosto, abogado, Caracas, 10; don Pedro Rico, abogado, Villanueva, 41; don Francisco Escalá, periodista de "Informaciones", don Celerino González, Paseo del Prado, 32; don José María Yagües, Augusto Figueroa, 42; don Toribio Fernández, Plaza del Rey, 5; don Plácido del Valle, ídem, ídem; don Emilio González Diner, San Lucas, 5; don Augusto Casal, Ponzone, 8; don Joaquín del Moral, abogado, Rodríguez San Pedro, 32. Y otros que en su día serán propuestos.

Cuarta. — Que se dicte auto de procesamiento y prisión contra el querrelado, poniéndolo en conocimiento del ministerio de Justicia, del que como funcionario depende.

Competencia. — Corresponde conocer del proceso que se instruya al Juzgado del Distrito de Palacio de esta Corte en cuya demarcación se encuentra la Cárcel Modelo, que es el lugar en donde, como queda dicho, fué cometido el delito.

Por lo expuesto: Al Juzgado suplico se sirva admitir esta querrela, acordar la práctica de las diligencias solicitadas y dictar auto de procesamiento y prisión contra don Ricardo Mur Grande procediendo al embargo de sus bienes en cuantía suficiente para cubrir las responsabilidades de este proceso. Con lo demás que proceda en justicia que respetuosamente pido."

EL CAS DEL CENTRE DE DEPENDENTES

De Joan Colomines Maseras, a "La Voz Valenciana".

"Se ha hablado algo, pero poco, hasta ahora no todo lo que había de hablarse, de uno de los actos más escandalosos realizados por la dictadura. Me refiero al inaceptable despojo de que fué víctima el Centro Automonista de Dependents del Comercio de la Industria; despojo que —parece mentira— todavía perdura, a pesar de haber sido barrido el Gobierno de Primo de Rivera con el beneplácito y la jubila algarazga de todo el país.

El Centro de Dependents —como vulgarmente era llamada la importante entidad que había conseguido congregarse en su local social a toda la juventud catalanista, desde la que era educada en la famosa "escuela de la Llibra" hasta la que seguía ciegameinte las, a mi juicio, equivocadas inspiraciones del honrado patriota Francisco Meia— vivía y desarrollaba sus múltiples actividades al amparo de las leyes que un tiempo rigieron el Estado español y utilizaba para su obra de proselitismo todos los medios que ponía a su alcance una bien organizada y ciertamente dirigida propaganda. De vez en cuando atraía la peligrosa atención de las autoridades, con alguna estridencia de la mocedad inexperta que se enardecía a la inocente evocación de glorias remotas; pero pronto volvían las aguas a su cauce y el Centro reanudaba la vida normal en sus aulas, en sus dispensarios, en sus admirablemente organizadas secciones de socorro mutuo que desarrollaban con raro acierto y eficiente fortuna las más variadas y eficaces modalidades de la previsión. El aspecto político del Centro era una faceta de su variada actuación, pero no era oda su vida. Aun los que no nos sentíamos atraídos por la significación netamente catalanista, que jamás dejamos de combatir, guardábamos para su obra de conjunto todos los respetos; y, aún callados, era

viva muestra admiración hacia los hombres que, iluminados por el resplandor de un ideal, habían sabido levantar aquel admirable templo al trabajo y a la cultura.

No le faltaron al Centro serios tropiezos en tiempos anteriores a la dictadura militar; pero el enorme desastre que con él se cometió ocupando el poder. Primo de Rivera sobrepasó los límites de la más escandalosa arbitrariedad, aún en un régimen tan poco respetuoso con las leyes como el que España ha padecido durante seis años, cuatro meses y trece días. Porque, en una etapa excepcional, se pudo perseguir a los hombres por sus ideas, se pudo encarcelar arbitrariamente, se pudo imponer multas saliendo a la torera todos los respetos y abusando "por rifones" de todos los atributos del Poder. Pero despojar del derecho de propiedad, legítimamente adquirido, a una entidad solvente por su limpia actuación y por la pulcra conducta de sus hombres representativos y transferir alegrementemente ese derecho de propiedad —que había de ser intangible para aquellos que a sí mismos se atribuyeron la misión augusta de guardianes, defensores y salvadores del orden social— a gentes de muy varias procedencias que se instalaron con una desenvoltura digna de mejor empleo en casa ajena, sin sentir el rubor de su desahogado y peligroso papel de usurpadores... eso no podía hacerlo más que un poder público divorciado de todo sentido moral y movido por estímulos de orden inferior, incompatibles con las altas funciones rectoras de un Estado moderno. Eso hizo, sin embargo, la dictadura, arrebatando el Centro a sus legítimos poseedores y entregándolo a los llamados sindicatos libres que Martínez Anido creó, fomentó y amparó constantemente; desde el gobierno civil de Barcelona primero, desde el ministerio de la Gobernación después.

Las amarguras que sufrieron los antiguos directores del Centro en la no olvidada etapa dictatorial, no son para contadas. De muchas de ellas he sido testigo, como lo he sido de la interminable e irritante serie de vejaciones y atropellos de que se hizo víctima. A pesar de que mi significación política, perfectamente definida, se halla muy distante de la que el Centro representaba, he de intervenir de manera activa y no simple exenta de peligros en varios nada edificantes episodios de ese pleito que escandalizó a cuantos hombres de derecho tuvieron ocasión de conocerlo. Los directores del Centro, varones bien templados en las lúbricas ciudadanías, no se amilanaron ante la inconcebible arbitrariedad que les negaba todos los medios de defensa de su indiscutible derecho atropellado. Los recursos se sucedían. Las instancias se multiplicaban. Las peticiones y no escasas visitas a los ministerios abrían paso a la razón. Los mismos funcionarios oficiales, escandalizados ante la magnitud de la tropelia que venía realizándose, informaban favorablemente las insistentes reclamaciones, formuladas siempre en términos de severa dignidad. Parecía que la verdad iba a triunfar al fin, tras tanta triste decepción o dolorosa incertidumbre, cuando la simple visita de cualquier comisionado del llamado sindicalismo libre daba al traste con todos los optimismos y el infortunado Centro quedaba sujeto con un nuevo eslabón a la cadena de su vergonzosa e irritante esclavitud. Y continuaba el calvario inacabable, poniendo a prueba la paciencia y agotando la resistencia nerviosa de los despojados, que volvían a la lucha con mayores bríos hasta que un nuevo desahalo les mostraba al descubierta la más desoladora e ineluctable realidad.

Los que fundaron el Centro y lo sostuvieron y lo fomentaron y lo hicieron grande y poderoso con sus sacrificios de todos los días, de todas las horas, han visto triunfante la iniquidad que los ha despojado de su honrado patrimonio. Los que en el pleito no han puesto sino su sádico placer de la violación de todo derecho, mientras quien les dio vida y alientos ha permanecido en su puesto de subditador. ¿No será tiempo de que el Centro envuelva a poder de sus dueños, reparándose así la enorme injusticia que se cometió y contribuyendo con tan justa restitución a la pacificación de los espíritus, legítimamente soñolientos ante tamaña transgresión de todas las leyes? Es de esperar que así sea y pronto. Entretanto, séame permitido —ahora que la lista de sus nombres no puede convertirse en víctimas propiciatorias— dedicar un afectuoso recuerdo de solidaridad a Casals, el valeroso presidente del Centro; a Puig i Esteve, hoy nuevamente concejal del Ayuntamiento de Barcelona y alma de aquella desventurada entidad; a Vallejo, presidente de las secciones de previsión, que tan alto valor moral reveló durante la vergonzosa etapa, y con él, a sus dignos compañeros tan decididos y arrojados en las horas de peligro; al letrado Noguer y Comet, al presidente de la Asociación de la Prensa, Ribera-Rivira; al presidente de la Quinta de Salud La Alzanza, Enrique Torner; y a todos ellos los incluyo como buenos y no regatearon esfuerzo ni sacrificio en defensa de la

verdad y de la justicia. Que la repatriación que, no ha de tardar en producirse sea para todos, al mismo tiempo que legítima satisfacción y bien justificada alegría, motivo de ratificación de una amistad perdurable que se sobrepone a todo motivo de discrepancia y selle en las esperadas y merecidas horas de júbilo el afecto que hubo de nacer en las dolorosas, interminables horas de la adversidad. Yo, que he podido conocer el valor moral de esos hombres, les tiendo de nuevo hoy mi mano en signo de sincera y noble amistad fraternal, seguro de que con ello ocupo un lugar —el más modesto— en una comunidad de hombres honrados."

Per la justícia

RECORDEU-VOS DEL PASTOR GRIMALDOSI

Sota aquest títol, diu "La Rambla":

"León de Las Casas, el jove i notabilíssim advocat madrileny, defensor de Jaume Julià Pedrol, davant el Consell Suprem de Guerra i Marina, ha volgut sumir-se a la campanya de "La Rambla" pro-revisió del procés dit de Garraf, amb el següent article —fortament interessant— que ens pla de traduir:

"El 'Sol' acaba de llegir que un setmanari barceloní —'La Rambla'— publica les opinions d'insignes juristes catalans, favorables a la revisió de l'anomenada 'causa del complot de Garraf'. Vull afegir-hi la meua modestíssima, no solament a títol d'adeccat, davant el Consell Suprem de Guerra i Marina, de Jaume Julià Pedrol, sinó encara de testimoni presencial de la vista pública del Consell, celebrada a Barcelona. Pertany abans d'estudiar, com a defensor, la sumaria, ja valga haver d'advertir, com a espectador, que les il·legalitats cometides en la instrucció, eren tantes i de tal magnitud, que no podien ésser admeses les dades facilitades als jutges com a base per a formar en consciència un criteri que permetés condemnar els encartats.

Aquest fou el fonament cardinal del meu escrit al Consell Suprem de Guerra i Marina. Per això demanava, en primer terme, la nul·litat del procediment, a l'empàs del dispositiu en l'article 603 del Codi de Justícia Militar. Les causes de nul·litat eren notòries, i de qualitat perquè qual·sevol·l'elles vicis radicalment "tot l'actuat". La jurisdicció de guerra era incompetent, en primer terme; fou sostret al coneixement de defensors i jutges un procediment con·nex al procés de Garraf —el número 1190 de 1925; jutjat militar de Barcelona—; foren infringits ostentament, entre altres, els articles 404, 486, 487, 489, 511, 516, 478, 421, 456, 435, 405, 400, 395, 373, etc. del Codi de Justícia Militar... ¿I caldrà tan sols enumerar els preceptes vulnerats de la Llei d'Enjudiciament criminal?

Aleshores vam dir-ho molt clarament: a aquelles diligències que es presentaven com a "prova" de càrrec, no podem —per ésser "il·legals"— ni donar-los audiència contra els acusats.

Les lleis de procediment són lleis de garantia per als inculpat; lleis essencialment d'ordre públic, que foren abraçades per un govern que es deia principal mantenedor de l'ordre públic; carers... quan imposava que fossin conculcades en les sales de justícia!

El meu company barceloní, Moles, defensor de Julià davant el Consell de guerra, raonà en forma definitiva la impossibilitat del suposat "complot"; la impossibilitat científica que pogués fer explosió la bomba, atel·lació que havia conviscut amb les taules de les oficines policiaques i que el fou fotografiat a plaer sense les precaucions guardades per a altres "bombes de veritat".

La passió o l'error són els motius de la sumaria, quan no el deliberat projecte de portar els jutges a una condemna que agents simuladors, de delinqüència "prevista", preparaven cautelosament i hàbilment. Però no amb prou èxit que no deixin rastre... ¿Heu-vos ací, protestat i en rebelléu, un dels confidentes policiaques i, a la vegada, autor del "complot"?

Encara que tot això sigui prou per a la nul·litat del procés i, com a obligada conseqüència, la revisió urgent de la causa, resta, encara, un motiu superior. És un predicat de dignitat humana i sorgeix de les ocupacions formulades pels processos sobre les coaccions emprades pels funcionaris encarregats de la seva custòdia, per tal d'arrencar-los una declaració confessòria de la culpa.

El fiscal del Consell Suprem negava fins i tot la possibilitat del suposat. S'havia d'aferrar a aquesta "única prova". Més que a altres companyies, pertocava a aquest lletrat —que ho havia estat dels innocents condemnats per l'Audiència de Cuenca— demostrar la versemblança, en casos anàlegs, de la realitat d'aquestes vexacions. Apellant a la pròpia experiència professional, podíem dir que no eren "viejos ardidos, pomodín trasnochado", com suposava el "milite acusador", aquestes denúncies detestables monstruosas, martiriz que havien estat enterrats en el silenci durant anys i més anys i van sorprendre, un dia, posant en evidència el fracàs de les instruccions fumaries i dels fallis fonamentals en la confessió del reu.

Lleó Sánchez Gascón i Gregori Valero Contreras, els pobres camperols de Cuenca, víctimes de l'error judicial de Belmonte, són testimo-

nis irrecuables de l'apassionament i la ceguera amb què, de vegades, actuen els funcionaris públics, encarregats de vetllar per la puresa de les lleis de garantia.

Juan Jo estudiava les pàgines històriques d'aquella voluminosa causa, en relació amb els fets que allà tenien tristes i senyals de veritat, amb les motivacions de la dita llei d'Azcarate, denunciades amb vibrant eloquència al Congrés de Diputats, sobre la visió severa de les clares planes manxegues, m'apareixia enfosquit el paisatge de les terres del Quixot per l'al·licionadora i tràgica silueta de Montjuïc.

I en llegir, amb acolorament de cor, la sumaria de Garraf; en tractar de reconstruir el succeït als calabossos de la "Jefatura" de policia de Barcelona, acudien a la meua memòria les tortures horribles del crim judicial de Cuenca...

Anem a la revisió, necessària i urgent! Recordem-nos, tots, de la causa del "mort resuscitat", de la tràgica "aparició" del pastor Grimaldos! Per aquesta "desaparició" patiren dotze anys de presó uns innocents, uns pobres camperols innocents. — León de Las Casas."

ELS METGES CATALANS PER L'AMNISTIA

Els metges de Catalunya que volem de prop les tristors de les llars on encara no han estat tornats llurs familiars i amics per trobar-se exiliats de la nostra terra o estar separats per murs i reixes, no podem pas restar indiferents davant l'amnistia incompleta que s'ha decretat a Espanya després de l'enderrocament de la situació que tanta amargor ha deixat en els esperits i ha omplert de negror el capítol de la història peninsular d'aquests temps, que palesa la diferència de tracte entre els nostres germans i la resta dels hispànics. Nosaltres, que cada dia en l'exercici del nostre sagrat deure ens posem en contacte amb diferents estaments, sentim més intensament que altres els plans de la gent no tranquil·litzada d'esperit que demana justícia. I aquest clam, que ens el fem nostre, volem també juntar-lo amb tots els que es deixin sentir aquesta dies pels diferents indrets de la nostra terra. I ho volem fer perquè, a part dels nostres sentiments que ens hi impulsen i que tan profundes arrels tenen en la major part dels nostres companys, hi ha raons fonamentals d'humanitarisme i de justícia que estan per damunt de totes les coses. Voldríem que veiéu, qui d'ell depèn remeiar aquests mals, la tristor dels pares vells, de les mullers malaltes, dels infants mitj orfes que es troben lluny del seu amig sense poder veure'l i abraçar-lo... Quin espectacle més trist!... Davant d'ell no hi ha cor que no es commogui, ni ulls que no espurnegin. I això, l'un dia darrera l'altre, ho anem vivint els metges bo i pensant amb la injustícia d'uns homes vers els qui han sabut estimar molt la seva terra i abraçar-se al sacrifici per a l'aconseguir llur ideal. Cometen delictes? Per qui foren jutjats? De sobres tot hom n'està prou assabentat perquè intentem refer-ho. Per això, donant una prova més del nostre humanitarisme, i essent fervents amants de la justícia, els metges catalans demanem l'aixecament de l'exili i la llibertat dels presos germans nostres.

LES DAMES CATALANES QUE DEMANEN L'AMNISTIA

"D'El Progreso":

"Cincuenta mil mujeres catalanas han pedido a los Poderes públicos que sea ampliada la reciente amnistia para aquellos delitos de opinión que fueron excluidos de ella con manifiesto error. Quiéren que sean devueltos a sus hogares todos los condenados por la Dictadura, cualesquiera que sean las causas que los hicieron caer en las mallas de la ley. Piden que puedan regresar a su tierra Macià y los suyos, que, impulsados por un ideal, se colocaron al margen de la legalidad y lloran en el país extranjero sus añoranzas patrióticas. Desean que sea revisada la causa por el complot de Garraf, a fin de que se haga la luz necesaria para que la opinión no se sienta inclinada a creer que pudo haber en la tramitación de aquel proceso nebulosidades que la justicia es la primera interesada en desvanecer. Las mujeres catalanas, siempre piadosas, abogan por la clemencia total que borre en nuestro pueblo todo motivo de desvío o de rencor.

Al frente del mensaje que contiene esas cincuenta mil firmas figuran los nombres de damas de veces ilustres, por méritos propios y por haber unido su suerte a los hombres más insignies de la tierra catalana. Ellas, que en el hogar lleno de paz y de armonía cultivan las flores amorosas que hacen feliz la vida del glorioso compañero que la suerte les depaó, han sentido conmovidos sus corazones, toda nobleza y bondad, y han tenido un recuerdo para aquellos otros hombres apartados del calor de sus familiares, encerrados en los presidios unos, otros llevando una vida errante en países lejanos; todos delincuentes honrados, que yendo que así contribuían al triunfo de un ideal, al que ofrendaron su libertad y su vida.

Nos sumamos a la generosa y noble petición de las damas catalanas. Su mensaje es luz que ilumina las conciencias, fuge que enardece las voluntades, calor cor-

dial que desde sus corazones se eleva a los Poderes públicos en demanda de una medida que más que ninguna otra contribuirá a borrar odios y a establecer corrientes de sincera cordialidad. Nos sumamos a la bella iniciativa y dedicamos a esas damas, que tanto han sabido enaltecer su condición al responder a los anhelos populares, nuestro saludo más respetuoso, con la expresión sincera de nuestra más rendida admiración..."

PER LA REVISIO DELS PROCESSOS

"D'Acción", portaveu de la C. N. T.:

"Roberto Castrovido ha escrito un energético artículo en el cual se refiere a los presos amnistiados por los sucesos de Vera, conceptuando este proceso como la página más negra de la Dictadura. En efecto, así lo es. Amnistiar hoy a unos hombres que intentaron levantar al pueblo en defensa de su libertad pisoteada y escarnecida, es reconocer la justicia que asistía a los obreros y ciudadanos que se rebelaron contra la Dictadura. Pero ahora resulta que el reconocimiento de aquella justicia pone de manifiesto la realización de un hecho consumado, cuya monstruosidad determina nuestra indignación. En aquel proceso hubo tres condenas de muerte. Dos de los sentenciados fueron ejecutados, y uno se suicidó antes de caer en las manos del verdugo. ¿Quién amnistia a los muertos? ¿Quién devuelve la libertad a los ahorcados? Porque la monstruosidad del hecho es esa.

Y ya que esto no es posible, sirva al menos para apoyar nuestra justa campaña de revisión de presos y la libertad de los detenidos.

Lo de Vera de Bidasoa es un hecho negro y sangriento. Pero hay más. Muchos más que, unidos a ese, enlazados por el nexo que los une, pueden completar la negra leyenda. Y es tanto más trágico el hecho de seguir en presidio injustamente condenado, como lo es el reconocer a estas alturas el hecho de amnistia que corresponde a los ahorcados, a los muertos. Mas aún: seguir en presidio condenado por intentar la muerte del dictador y no ser comprendido en la amnistia, es doblemente injusto, que este es el caso de nuestro compañero Masachs. ¿Quién no recuerda al joven Masachs, que el año 26 intentó poner fin a la vida del dictador? ¿Quién no recuerda el joven trabajador y estudioso, que audazmente quiso vindicar la dignidad de un pueblo ofendido? Porque Masachs no intentó matar a Primo de Rivera. Intentó suprimir al dictador para librar al pueblo de un onimodino poder, que no es lo mismo. Que esto es exactamente lo mismo que intentar un levantamiento del pueblo, con las armas en la mano. Aquellos grupos de obreros que querían librar a su país fusil en mano, están en el mismo caso que el joven Masachs, que, con una arma blanca en una mano, elegida ésta por no causar víctimas innecesarias, quiso abrir paso a la libertad, atentando contra el causante más visible que la opresión.

Nosotros no vemos diferencias notables en uno y otro caso. Los de Vera eran en grupo, y numerosos. Masachs era solo. Solo, y frente a un regimiento más, mucho más, numeroso que el de las parejas de carabineros que les salieron al paso a los guerrilleros de Vera. Y no queremos con esto hacer la apología del hecho en su aspecto material que nos repugna. Sólo nos referimos a su significación, a la elevación de propósitos que lo guía. Fijaros bien: Masachs, hombre trabajador, recién salido de presidio por un delito político, amante del estudio y de la libertad, que odia el crimen, se arma de un puñal, y cual modesto Bruto, quiere matar a César. Es, en el fondo, una quirotada, porque Primo de Rivera no era César ni se podía llegar a él como a César. Lo impedían muchas cosas, y entre ellas, la enorme escolta de coches que le acompañaban, con agentes de policía.

El hecho fué calificado de asesinato en grado de frustración, y Masachs condenado a 14 años de presidio. Él confesó su propósito firme de matar al dictador, y esa fué su única defensa.

Pasando el tiempo y puestas las cosas en plan de revisión, nosotros creemos que el caso de Masachs, aunque no lo pueda incluir la ley vigente, debe entrar en buena lógica en la amnistia. Su acto debe constituir el intentado materialmente contra el Dictador. Un mismo resorte movió a los obreros de los sucesos de Vera, y al compañero Masachs. Los primeros han sido amnistiados. Este último no es comprendido en la amnistia y sigue condenado a presidio.

¿Por qué estas anomalías? Queremos que se libere a todos los presos. A todos sin distinción. Pero el caso de Masachs ya debería estar resuelto en este sentido, por ser, en realidad, un verdadero acto de conspiración."

EL MANIFEST DE LES DONES CATALANES PER A UNA MES AMPLIA AMNISTIA

Per tal de facilitar les tasques de recollida i ordenació dels plects de signatures, el comitè femení prega a les entitats, establiments i particulars que trametin tots els plects que posseeixin ja plena i civilit, així, l'agostament de darrera hora. La tramitació pot fer-se a l'adreça d'un qualsevol dels que s'indica catalans o directament al carrer d'Aragó, 273. 1ª. segona,

Des del díffus fins que es tanqui el temps d'admissió de signatures hi haurà plects a la disposició de les simpatitzants en totes les comarques, pousalles i llocs de venda de "La Dona Catalana" de totes les ciutats de Catalunya.

Segueixen les signatures:

Marina Borrás i Vidal, Teresa Alos Busquets, Maria Lloret i Prjol, Rosa Vall de Riera, Mercè Mas Palmera, Forgas de Fuster, Concepció Farrida de Fuster, Caterina Ponsell, Clotilde Barranco de Ponsell, Pilar Puig i Barranco, Consol Ferrer, Isabel Valls vidua de Major, Rosa Pamé, Rosa Pedrós, Eulàlia Pedrós, Carme Guinart Filella, Pepeta Guinart, Olga Perera i Penella, Dolores Sánchez, Gumerinda Pi, Teresa Segarra i Colomer, Maria Segarra i Colomer, Maria Cios, Concepció Reynés de Millet, Antònia Vázquez de Fontbona, Rosa Farrés de Mercader, Carme Sucarrats, Felicitat Garcia, Dionís Recasens, Francisca Real de Barnet, Maria Teresa Barnet Real, Maria Montaner de Bosch, Maria Arias de Sanç, Montserrat Sanç i Arias, Mercè Castells d'Istaita, Elvira Macià, Josepa Coromines Macià, Maria Cios de Boxadors, Maria Fidela Boxadors, P. Espel, T. Armada de Solà, Anna Labarta de Mestres, Joana Bonet, Josepa Mercè vidua de Bonet, Enriqueta Argeric, Maria Duró, Mercè Cebrían, Enriqueta Felip, Montserrat Gabarra, Pepeta Selles, Maria Carreres, Roser Polch, Neus Barredas, Ramona Camprubí, Pepeta Ferrández, Ramona Oller Baiget, Maria Loreto Alaquart, Josepa Pagés, Francisca Baiget, Francisca Soler, Teresa Sitjar, Clara Camps, Carme Nadal, Ramona Jurí, Josefa Codina, Carme Guàrdia, Trinitat Codina, Montserrat Calvet, Narcisca Soteras, Eulàlia Romaní, Nòria Folch, Pilar Alessan vidua de Rosquelles, Concepció Font de Rosquelles, Maria de Montserrat Esteve-Llach, Bolli, Maria Orrit vidua de Mestres, M. Barceló de Coll, Magdalena de Brugada de Cardell, C. Calvell vidua de Mates, Josepina Saper de Mates, Pilar Gual de Mates, Maria Teresa Saper i Pujol, Maria Sistac Masllorenç, Magdalena Pradell, Teresa Reixach d'Alfons, Maria Comes, Natxat Baldeà, Mercè Ramon, Teresa Ramon de Pujol, Camilla Pujol, Caterina Ramon, Maria Sala d'Estregués, Josefa Voltes de Rahola, Carolina Borrás, Victoria Duran, Elisa Reñals Dolcet, Elisa Dolcet de Reñals, Maria del Carme Miralles de Ganzer, Maria Quintana de Girona, Laura Andreu, Teresa P. de Selles, Carme Pubill, Rosa Sedó, Marcel·la Gambon, Mercè Topit i Guasch, Carme Garriga de Maragall, Àuria Serra, Pilar Zernar de Carrasco, Josefina Mas de Montrós, Esperança Ferrés Abat, Ramona Carulla, Maria Teixidor d'Andreu, E. Andreu, Rosa Sendra, Anna Oliver, Nòria Oliver, Antònia Vinçeta Teixidor, C. Torres, Maria Roser Torres, Angela Carbona Balaguer, Antònia Llovet i Junyent, Maria Creixams i Carbonell, Maria Alicia Gontin de Torner, Angela Girbau, Rosa Teida, Annetta Ferrés, Antònia Moliner, Lluïsa Morera, Isabel Vives, Maria Domènech, Joaquina Pujol, Teresa Vallès, Joana Font, Lluïsa Pozzo, Maria Vallès, Manuela Sodalines, Josefa Molins, Andreu Molins, Consol Rojals, Conxita Traxant, Teresa Tuloc, Ramona Camat, Angela Albert, Paquita Ibars, Josefa Moré, Francisca Vives, Francisca Sardà, P. Pujol, Teresa Rabès, Angela Serrabaler, M. Jovani, A. Berenguer, T. Oliver, Francisca Ribes, Agnès Roma, Josefa Balada, Lluïsa Berenguer, P. Santamaria, Miquela Petonàs, Francisca Camils, Remei Vidal, Josep Tugues, Eulàlia Bosch, Antònia Cruells, Angelina Maimó, Teresa Agustí, Roseta Barber, Rosa Dran, Ramona Falgueres, Ramon Guillem, Dolores Pujol, Joaquina Oms, Eulàlia Montmany, Esperança Canari, Maria Planes, Felicitat Basagotí, Isabel C. d'Alvarez, Dolores Mora, Filomena Fuxar, Carme Garcia, Mercè Novell, Mercè Escoté, Julià Martí, Carme Montpé, Josefa Trullà, Maria Rull, Carme Salles, Rosa Pal oude Miró, Àuria Camarassa, Coloma Maria, Isabel Gallarola, Elena Torres, Conxita Gallard, Angela Moliner, Violeta Codina, Dolores Codina, Ester Codina, Rolors Cerveró, Rosa Giliard, Dolores Gili, Manuela Gallard, Teresa Planes, Mercè Rull, Maria Glibra Argeric, J. M. Llusà, Maria Ferrillo.

De Sant Boi: Magdalena Forns de Déu, Maria Petit de Forns, Josefa Gelavert de Milà, Trinitat Barriol de Puigdemonges, Mercè Martí de Planxet, Teresa Duran d'Elies, Enrica Mallàs de Parés, Dolores Parés de Frisa, Josefa Mariaxes de Vila, Pilar Rialp de Petit, Albert Julià de Petit, Rita Priu de Déu, Maria Elies Duran de Moragues, Candelària Roig de Mercader, Teresa Elies de Net, Josefa Madorell de Gasó, Josefa Puig de Priu, Teresa Ros de Puig, Concepció Puig de Serra, Maria Mateu de Puig, Josefa Bou de Serra, Maria Cardona de Ros, Marina Petit vidua de Vidal, Maria Marrugat de Rodelles, Maria Vergés d'Urpines, Marcel·la Forc de Graupera, Isabel Parés de Cardona, Bàrbara Canals de Milla, Montserrat Vives d'Urpines, Maria Tordera de Priu, Maria Sabater de Campmany, Carme Lessan de Tost, Teresa Forns de Vila, Maria Vídua de Soler, Micaela Llagostera de Quixals, Matilde Jorba de Badia, Concepció Górra de Garrafet, Rosa

de Mancho. Teresa Priu
Vinyes d'Escardivol, Eulàlia
vidua de Toirà, Eulàlia
Toirà, Joaquima Torners de
Màr, Maria Melgar vidua de Sal-
vador, Flora Vilarió de Salvador,
Ros de Pagès, Dolores
de Parés, Eulàlia Preses de
Salvador, Rosalia Blasco de Vidal,
Pascual de Martí, Carme
Ginebra de Clariana, Maria Pas-
sal vidua de Ginebra, Pepeta Ga-
rro de Ginebra, Maria Valls i
Jardí de Bosch, Agustina Priu Vi-
la de Gelavard, Neus Sellarés de
Gelavard, Francisca Bruach de
Martí, Josefa Bardagi de Fornes,
Carme Casals de Soler, Isolina Ba-
rro de Gernés, Maria Figueres de
Gelavard, Pilar Bardés i Trepad de
Gelavard, Rosa Cucurull de Bertran,
Teresa Pejoan de Priu, Rita Do-
mènec de Rion, Maria Figueres de
Balle, Rosa Fontanet de Pons,
Francisca Ribes de Sauris, Merce
de Valls, Maria Guisard, Maria
Rosa Mor vidua de Lessan, Maria
Rosal de Puigdemont, Constança
Martí de Dén, Caterina Brunet de
Gómez, Maria Vallverdú de Villa-
grosa, Rosa Campmany de Verda-
grosa, Teresa Pagés de Cardona,
Antonia Milla de Torres, Maria Re-
ll vidua de Milla, Maria Amat de
Gelavard, Dolores Ferrer de Martí,
Teresa Portillo, Josefa Mestres de
Balle, Josefa Unse vidua de Ba-
gà, Ramona Valls de Garrigosa,
Teresa Soler de Petit, Josefa Ver-
dà d'Amat, Rosa Pujol d'Almirall,
Jacinta d'Amil de Calvet, Teresa
Sibella de Colom, Silvestra Bornés
de Tugues, Emilia Calafat de Solà,
Maria Trencuet de Solà, Emilia Bo-
u d'Escardivol, Maria Villalba de
Casals, Josefa Busquets de Mont-
serrat, Joaquina Boda, Maria
Priu vidua de Dalmau.

Es reben signatures als quatre dia-
res catalans i als establiments se-
guents: Casa Vilarió, Ferran, 14; Ga-
lateria Roca, plaça del Pi; Fran-
cisco Ferrer (olis i sabons), Av-
inguda del Príncep d'Àstúries, 2 (darr-
era del Teatre del Bosc); Imprem-
a de Segimon Rovira, Rambla de
Catalunya, 62; Editorial Poliglota,
Carrer de Petritxol; Llibreria Ame-
ricana, Passatge de la Virreina, 5 i 7;
Fuster Vallderes (empaperador),
C/ Laletana, 45; Foment de la Sa-
lud de Barcelona, Pl. 11; Papere-
ria Vidua Roquer, Salmeron, 40;
Castellera Carol, Salmeron, 98;
Jaume Vinyals, queviures, Menén-
dez Pelayo, 140, i Perla, 2; Orfè-
re, Arcas, 137; Llibreria Es-
panyola, Rambla del Mig, 20; La
Catalana, confeccions, Montseny, 35;
Samaritana, Arcs, 10; "La Dona
Catalana", Avinguda d'Alfons XIII,
8; Camiseria Flotats, Avinguda
del Portal de l'Angel; Galeries Dal-
mau, Passeig de Gràcia, 62; Fèmi-
na merceria, Corribà, 6; i Plate-
ja, 50; La Urgellense, de Joan
Borrell, queviures, Boters, 8; Clif-
f de Bebes, Tapineria, 6; Casa
de paraülles i portamonedes, Creu
d'Isabel, 97; Hostafrances, J. Rodri-
guez i Casals, gènere de punt,
Poc de Sant Antoni, 78; Pere
Bastells, Bruce, 93; Faust Salvà, ca-
mereria, Enric Grimaldos, 7; Joan
Torres, articles fotogràfics, Salme-
ron, 83; Forn dels Angels, Salme-
ron, 106; Xocolateria Garriga, car-
rer del Carme, 3; Francesc Freixes,
manuïl de palames, plaça de
Santandreu, 27; Orfè d'Alfons XIII,
C/ Galeries Laletanes, Cortis Ca-
sals, 613; La Torre del Oro, de
Joan Perelló, conserves, C/igne, 13;
Merceria de Francesca Pla, Salme-
ron, 187; Joaquin Babra, Virtut, 18;
camiseria Llovet, Hospital, 108; Di-
cator Llambies, confeccions, Ronda
de Sant Antoni, 47; Dipòsit de ge-
nere de punt Abat Costa, Corri-
bà, 41; Llibreria Catalana, plaça
de Catalunya, 50 (Les Cortes); Joan
Rios i Sabater (safareigs), Dos de
Maig, 257.

UN ALTRE QUE TAM- POC NO ENTRA EN L'AMNISTIA

"Acción", portaveu de la C. N.
T. diu:

"Hem rebut diverses comu-
nicacions respecte a la situació en
que se halla nuestro querido amigo
el doctor Vallina.

Este camarada estaba desterrado
por la Dictadura en Sirela (Bada-
joz) y había decidido, en virtud del
tratamiento del destierro por la
amnistia, trasladarse a Sevi-
lla y fijar allí su residencia.

Enterados los caciques de Sevilla
de la decisión de nuestro camarada,
han hecho gestiones que han determi-
nado, por lo visto, una rectifica-
ción de la amnistia en perjuicio de
Vallina.

A causa de ello se produjo un al-
tercado, que no tuvo otras conse-
cuencias gracias a la serenidad de
nuestro camarada. Este ha sido tras-
ladado a Estella, desterrado.

¿Es que el decreto de amnistia
no alcanza al doctor Vallina?

Protestamos en la forma que nos
fuese posible, de esta negación prác-
tica del decreto de amnistia, y gedi-
mos que con urgencia se rectifique
esta conducta libertando a nuestro
camarada y permitiéndole que fije su
residencia donde le place, en Se-
villa, que está entera a su lado y
ha hecho ya saber a las autoridades
concernientes su voluntad de que
el doctor Vallina esté a su lado,
ya que su conducta como médico y
como hombre merece el aprecio de
las personas decentes.

Los amigos que están frente a él
son los caciques, gente que se acor-
dará, a buen seguro, de la cam-
pana que contra ellos hará, entera, la
metrópoli andaluza."

**JAUME COMTE AL PE-
NAL DEL DUESO**

Ha estat tret de la Presó Cellular
de Barcelona i dut al penal del
Dueso En Jaume Comte, condem-
nat pel procés de Garraf.

Sembla que aquest trasllat millo-
rará poc o molt el règim inhumà
a què Jaume Comte estava sotmès
ací d'uns quants mesos ençà.

TELEGRAMES

Han estat cursats aquests tele-
grames:

"Excmo. Sr. Presidente del Con-
sejo de Ministros. — Representa-
ción Asociación de Alumnos de la
Escuela del Trabajo, compuesta por
500 asociados, solicita fervorosamente
ampliación amnistia. — José
Miret, presidente; Ramón Gonell,
vice-presidente."

"Excmo. Sr. Presidente Consejo Mi-
nistros. Madrid. — Junta directiva
Asociación Sardanista de Barcelona,
interpretando sentimiento asociado, pre-
guntando a V. E. total amnistia delictos
políticos i sociales. — Bonet, presidente;
Navarro, secretario."

"Excmo. Sr. Presidente Consejo Mi-
nistros. Madrid. — Revista "La
Nostra Terra", de Palma de Ma-
llorca, demanda V. E. justa ampli-
ación amnistia delictos políticos i so-
ciales inculcados causa Garraf. — Salvà,
director."

"Presidente Consejo de Ministros.
— Fomento Sardanista Andreuenc
unint-se sentimiento general pre-
guntando a V. E. ampliación amnistia i revisió
causa Garraf. El saluden respectuo-
samente Tito, presidente; Borreguero,
secretario."

"Presidente Consejo Ministros.
Madrid. — Ateneo Obrero Pueblo
Nuevo solicita amnistia presos po-
líticos i sociales y revisión causa
Garraf. — Presidente, Boda; secre-
tario, López."

"Presidente Consejo Ministros.
Madrid. — Colegio Oficial Agentes
Comerciales Sabadell solicita respec-
tosamente a V. E. total amnistia
por delitos políticos i sociales. —
Francisco Tiana, presidente; Juan
Farrell, secretario."

"Presidente Consejo Ministros. Ma-
drid. — Montiplet Sport Club deman-
a major extensió amnistia i reposi-
ció llengua i bandera catalanes."

"Presidente Consejo de Ministros.
Madrid. — Asociación de Emplea-
dos de la Sociedad General de Aguas
de Barcelona solicitan amnistia ge-
neral presos politico-sociales. — La
Junta."

"Presidente Consejo de Ministros.
Madrid. — L'Escola Orfècnica, en-
tidad cultural, complementant acord
Consejo directivo i interpretando sen-
timiento general asociado, pre-
guntando a V. E. ampliación amnistia i revisió
causa Garraf. — Presidente, Carlos
Sanjurjo; secretario, Joaquín Bejar."

"Excmo. Sr. Presidente del Consejo
de Ministros. Madrid. — Tres-cent-
se Societat coral L'Estrella Es-
panyola demanen a V. E. ampli-
ación amnistia i revisió procés Garraf. —
Pere Aguilera, presidente."

"Presidente Consejo Ministros.
Madrid. — Centro Cultural Sarda-
nista de Barcelona atentamente su-
pliega amnistia a todos y expiar-
ción ampliación amnistia i revisió
causa Garraf. — Presidente, Carlos
Sanjurjo; secretario, Joaquín Bejar."

"Sr. Presidente del Consejo de Mi-
nistros. Madrid. — Sumante al
sentimiento general de Catalunya, la As-
sociación Obrera de Teatro deman-
a ampliación amnistia per als presos po-
líticos i sociales. — Joan Aleu, secre-
tari."

"Federación Provincial Cooperati-
vas Barcelona s'adhieren desig
unanimemente poble concessió ampli-
ación amnistia i revisió causa Garraf.
— Eugenio Beltran, secretario."

PER LA CELEBRACIO D'UNA MANIFESTACIO PRO AMNISTIA

Una comissió d'estudiants va anar
ahir a sol·licitar permís del governa-
dor per a organitzar una mani-
festació pro amnistia que, des de la
plaça de Catalunya, per les Ram-
bles, s'adreçarà diumenge vinent al
Govern civil.

El general Despujol els digué que
de moment no els podia contestar
concretament.

Al vespre el governador va dir
que no podia autoritzar la mani-
festació sol·licitada, puix és criteri
del Govern no autoritzar cap acte
que pugui donar lloc a aglomera-
cions al carrer.

Altament, digué que no cal fer
cap manifestació, puix que està au-
toritzada la recollida de signatures
pro ampliament de l'amnistia i revisió
del procés Garraf i socials.

Pel nostre compte podem afegir-
hi que la policia ha tornat les lli-
stes que havia recollit en alguns es-
tabliments on es recollien signatu-
res.

**PER LA LLIBERTAT
D'UN DETINGUT**

La comissió d'estudiants de les
Facultats, que va estar ahir al Go-
vern civil a demanar permís per a
celebrar diumenge vinent una ma-
nifestació pro amnistia, va demanar-
li també l'alliberament de l'obrer
detingut en la manifestació de diu-
menge passat, igual que s'ha fet
amb els altres quatre que també fo-
ren detinguts. El general Despujol
va dir que no hi podia fer res per-
què ja ha passat a poder del jutjat.

**LES DONES DE LA CASA
DEL POBLE I L'AMNISTIA**

A la Fraternitat Republicana de
la Casa del Poble un grup de dones
ha començat a signar una petició
que es trametrà al cap del Govern,
i que diu així:

"Las mujeres españolas de Cata-
luna piden al jefe del Gobierno una
amplia amnistia general, de los pre-

sos políticos i sociales por crearlo
justo y humano."

Aquest document porta ja 100 sig-
natures.

**UNA MANIFESTACIO A
TERRASSA**

Dimarts a la tarda va prendre
possecció de l'Alcalde de Terrassa
l'alcalde de R. O., senyor Alvar
Vinyals i Aguilera. Hi havia una
gran multitud a presenciar la sessió.
Al final de la sessió va escoltar una
xiulada imponent, i per a evitar la
repetida es va escórrer per una
porta falsa.

Ahir a la tarda va continuar la
sessió. Mentrestant a les set a la
plaça Major es va organitzar una
manifestació que va pujar carrer
de la Fontvella amunt i per Sant
Pere es presentà davant de l'Ajuntament.
Hi havia un miler de per-
sones pel cap baix, obrers, esten-
dants, estudiants, tots els es-
taments. Al davant de la manifesta-
ció hom enborborava uns rètols que
deien: "Volem l'amnistia i un al-
calde popular", "A fora els alcaldes
de R. O.", "Llibertat, llibertat i lli-
bertat".

Una multitud, en la qual hi havia
representants de tots els estaments
que formaven en la manifestació po-
pular, va pujar a veure l'alcalde de
R. O., senyor Vinyals, i el senyor
Francisco Salas, regidor popular, li
va traslladar les peticions dels ma-
nifestants. Després d'un certa re-
sistència el senyor Vinyals s'avin-
çà a redactar una nota que fou
llegida des del balcó de la Casa de
la Ciutat al poble que s'havia con-
gregat al raval. Deia així:

"L'Alcalde, recollint els senti-
ments del poble de Terrassa, tele-
grafaria al ministre de la Govern-
ació sol·licitant la més ampla amnis-
tia pels presos socials i polítics i la
revisió del procés de Garraf."

L'Alcalde, ja acceptat el càr-
rec de R. O., ho ha fet per la pau
i l'harmonia entre els terrassencs,
però ofereix en nom propi i dels
tinentes d'alcalde posar a mans del
governador els seus nomenaments
per tal que així es pugui aconseguir
la pacificació dels esperits tan
esperada."

Els manifestants es donaren per
satisfets i es dissolgueren pacífica-
ment.

Opinions, judicis i comentaris

**ROMANONES CREU QUE
TRIOMFARAN LES ES-
QUERRES, I DIU QUE
ESPANYA VA A JUGAR
LA DARRERA CARTA**

"Heraldo de Madrid" diu:
"En "La Nación", de Buenos Ai-
res, se publican unas declaraciones
del conde de Romanones a Fernan-
do Ortiz Echagüe. Vale la pena de
extraerlas, por cómo revelan las
alternativas de pensamiento en el
político de Guadalajara."

—El general Primo de Rivera—
ha dicho el conde—segura acuan-
do en la política. ¿Y cómo no, si él,
sobre todo, es un temperamento
político de condiciones reconocidas?
Pero le será difícil actuar con plenitud
en la vida política sin des-
prenderse del uniforme, y sería una
debilidad de quien gobierna dejarle
intervenir en la vida pública mien-
tras sea teniente general en activo
del Ejército español.

También ha declarado Romanones
que la Monarquía no podrá vivir
sin estar apoyada por dos grandes
partidos: el liberal y el conserva-
dor. Ensayar Gobiernos que sólo
tengan como ligamen un punto de
coincidencia transitoria entraña para
la Monarquía grandes peligros.

Respecto a la campaña republi-
cana que se inicia en España, Ro-
manones ha dicho lo siguiente:

—Yo creo que todavía es tiempo
de que se fortalezca la Monarquía,
y que acudiendo con presteza pue-
de hacerse frente a esa gran co-
rriente izquierdista que palpita hoy
en España. Pero se precisa una
condición: que no quede rasgo de po-
der absoluto en el Rey; que la so-
beranía del Rey sea compartida, sin
limitación alguna, por la soberanía
del pueblo.

—¿Qué saldría de las urnas en
nuevas elecciones españolas?

—Es difícil el vaticinio, pues se-
ría un grave error desconocer que
las derechas cuentan todavía en Es-
paña con una fuerza respetable. To-
do hace creer, sin embargo, que en
los actuales tiempos triunfarían las
fuerzas de las izquierdas. Pero vi-
vimos días inciertos. España va a
jugarse una carta decisiva."

**UN JUDICI D'EL SO-
CIALISTA**

D'El Socialista:

"Existe un hecho que conviene
tener en cuenta para juzgar la si-
tuación política de Cataluña: los
Sindicatos libres, sostenidos, sobre
todo durante la dictadura, por el
general Martínez Anido desde el
ministerio de la Gobernación. Es este
un caso de grave responsabi-
lidad política, que en momento opor-
tuno debe ser exigida. Al Sindicato
libre fueron a parar todos los ele-
mentos amorales y violentos que un
día pertenecieron a los únicos: en
él están los pistoleros. ¿Cómo se
va a resolver este problema? Li-
quidarlos es no sólo conveniente, si-
no indispensable, para que Cataluña
pueda entrar en una normalidad po-
lítica y social."

Esta política corresponde por en-
tero al ministerio de Trabajo. Los
Sindicatos libres, por la influencia
a que antes hemos aludido, tienen
en sus manos, contra la opinión de
los trabajadores, los Comités pari-
tales de Barcelona, en donde han

gracias a la Junta directiva del Cir-
colo de la Unión Mercantil-Hispano-
Americana, per haver cedit els seus
localos per a la celebració d'aquell
acte, i a l'enginyer agrónom senyor
Claudi Oliveres per la seva inter-
venció tècnica en aquest amb la pre-
sentació d'una ponència que se li
encomanà i que acceptà de desca-
bellar.

**ELS QUATRE GRANS
ARTICLES DEL GE-
NERAL PRIMO DE RI-
VERA**

El dia 23 començarà a publicar-se
en "La Nación", de Buenos Aires,
la sèrie de quatre articles del ge-
neral Primo de Rivera.

El rotatiu bonaerenc ha accedit a
concedir l'exclusiva per a la publi-
cació simultània dels articles a San-
tiago de Xile, Cuba, Mèxic, Estats
Units, Canadà i Itàlia.

L'exclusiva per a aquesta darrera
nació l'ha adquirit el periòdic "El
Corriere de la Sera".

**TAMBE HI HAVIA GUAR-
DES HONORARIS DE LA
PORA**

El regidor madrileny delegat del
tràfic, marquès de Fontalba, té el
propòsit decidit de destituir els guar-
des de la porra honoraris, entre els
quals figuren el duc de Cañalejas,
el comte de los Moriles i altres prò-
cers i individus de l'aristocràcia, així
com hi havia policies honoraris, co-
metenistes honoraris i altres càrrecs
semblants honoraris per a exercir
la delació i la confidència.

**VERMUT POPULAR A
TRES VICTIMES DE
LA DICTADURA**

Diumenge vinent, a migdia, tin-
drà lloc, a l'explanada de la cas-
cada del Parc, un vermut popular
d'homenatge als senyors Aguilera
i Miró, Carrasco i Formiguera i
Joan Casanoves, víctimes de la dic-
tadura.

**EL GENERAL BARRERA
VA A MADRID PERQUE
LI POSIN UNA CREU**

Diumenge, en un dels expressos
de la nit, sortirà cap a Madrid el
capità general d'aquesta regió, don
Emili Barrera.

El seu viatge és motivat pel de-
sig de l'ambaixador de Portugal a
Espanya, senyor Melo Barreto, de
posar-li personalment les insígnies
de la gran creu de l'Orde de Sant
Benet d'Avis, que li ha concedit el
Govern lusità.

**L'ANIVERSARI DE L'AS-
SASSINAT DE SALVA-
DO: SEGUI**

Diumenge passat, per complir-se
el dilluns passat el setè aniversari
de l'assassinat de Salvador Seguí,
desfilaren per davant la seva tomba
bon nombre de representacions, en-
tre elles una de la Federació d'Es-
tudiants.

VIATGERS

De Palma de Mallorca arribà el
general Batet, a bord del "Infante
Don Jaime".

També han arribat, procedents de
França, el senyor Francesc Cambó
i el marquès de Magaz.

**LA POSICIO DE LA
"LIGA DE ACTUACION
CONSTITUCIONAL"**

Hem rebut la següent carta:
"Senyor Director de LA PUBLI-
CITAT. — Ciutat.

Honorable senyor: Coexistent
aquesta Junta Directiva l'existència
de rumors que atribueixen a la "Li-
ga de Actuación Constitucional" un
parentiu més o menys llunyà amb
determinada organització política,
volem fer constar que tals rumors
són absolutament infonaments, to-
ta vegada que no tenim ni hem tingut
mai cap relació amb cap partit
polític; concretant-se el nostre pro-
grama a l'obtenció del total resta-
bliment de les llibertats constitu-
cionals, i al desenvolupament dels
problemes econòmics que interessen
particularment a les classes indus-
trial i mercantils.

Essent força interessats que això
que deixem escrit sigui divulgat, us
preguem amb molta insistència, se-
nyor Director, la publicació d'aques-
tes ratlles, pel qual favor li donem
merced a la bestreta.

Aprofitem aquesta ocasió per ofe-
rir-vos novament la nostra conside-
ració més distingida.

Per la Junta Directiva de la "Li-
ga de Actuación Constitucional",
A. Artamendi J., secretari."

**LA MORT DE LLUCIA
PUJOLS**

Per ordre de l'autoritat judicial
militar s'han elevat a causa les di-
ligències que instruïa el jutge se-
nyor Rocha, pels successos ocorreguts
a Vic, on trobà la mort Llúcia
Pujols.

Pel negociat corresponent d'aques-
ta Capitania se n'ha donat concre-
tament al Suprem de Guerra i Ma-
rina.

**D'UN PROCESSAMENT
CONTRA EL DIREC-
TOR DE "EL PLA DE
BAQUES"**

S'han concedit els beneficis de la
darrera amnistia en el processament
que se seguia contra Francesc Far-
reres Duran, per un article publicat
en "El Pla de Baques", que es refe-
ria a l'atropellament de què fou
objecte un guarda urbà.

FULLES CLANDESTINES

La policia de Bilbao ha detingut
dos comunistes que repartien fulles
clandestines excitant a la vaga ge-
neral.

**UNA CONFERENCIA
D'ANTONI M. SEBET**

Avui, a les sis de la tarda, a l'Ate-
neu Barcelonès, el president del Co-
mitè Pro Unió Federal dels Estu-

dants Hispànics i creador de les
F. U. E., Antoni M. Sebet, donarà
una conferència sobre el tema "L'or-
ganització professional dels estu-
diants lligada pel federalisme".

L'acte, que serà públic, és organit-
zat per l'Associació d'Alumnes de
la Facultat de Dret.

**LES ALCALDIES VA-
CANTS**

Tot i que el governador havia
anunciat que ahir donaria els noms
dels alcaldes de R. O. de Grano-
llers i Igualada, encara no pogué
donar-los per no haver-se resolt so-
bre les persones que han d'ocupar
les dites alcaldies."

**EL CAP SUPERIOR DE
POLICIA**

El coronel Toribio, nou cap su-
perior de policia, acompanyat del
coronel Salmeró, visità ahir les de-
legacions i comissaries.

**LA VAGA DE FORNERS
QUE VOL PLANTEJAR
EL SINDICAT LLIBRE**

Ahir a la tarda estigué al Govern
civil el president del Sindicat Lliure,
Ramon Sales, per tal de parlar
amb el general Despujol de l'acord
que tenen pres alguns dels Sindi-
cats del ram de forners d'anar a la
vaga.

En rebre després el senyor Des-
pujol els representants de la premsa
els digué que s'estaven realitzant
gestions per a solucionar aquest
conflicte.

**TAMBE PREPAREN LA
VAGA ELS MINAIRES
DE SURIA**

El president del Sindicat Lliure,
senyor Sales, estigué conferenciant
amb el governador anunciant-li la
vaga dels minaires de Suria, que de-
manen augment de sou, per a dintre
de vuit dies.

Per a començar-la, però, esperen
l'arribada d'una comissió que es tro-
ba a Madrid.

A la conferència hi estigué pre-
sent el coronel Toribio, cap supe-
rior de policia.

**LAPIDES I RETOLS DE
SALAMANCA**

A Salamanca ha desaparegut la
lápida que donava el nom de plaça
de Callejo a la Glorieta de Zamora.

També desaparegué el rètol del
Pare de Primo de Rivera i Parc de
Sanjurjo.

Igualment han desaparegut de la
Universitat les plaques de doctors
"honoris causa" de Primo de Rivera
i de Callejo.

**UN TELEGRAMA DE MA-
NUEL DE ARANZADI**

"Euskadi", de Bilbao, diu:
"Nuestro querido amigo el ex-
diputado a Cortes don Manuel de
Aranzadi nos dirige desde Madrid
el siguiente despacho, relacionado
con la censura sufrida por el último
artículo que nos envió y ha apare-
cido en estas columnas:

"Ruego no vuelva a publicar nada
mío, mientras censura mi con-
cepto. Ya se ve que la unión la que-
remos todos, menos nuestros comu-
nes enemigos. Que nos sirva esto
de enseñanza." — Aranzadi."

**SANCHEZ GUERRA NO
ES RETIRA DE LA PO-
LITICA**

La Nau" diu:
"Un amic nostre, ex-diputat a
Corts per un districte de Catalunya,
ha rebut la següent nota del senyor
Sánchez Guerra:

"Mi querido amigo:
"Recibí su carta del día 1 y con
"mucho gusto la contesto.
"Tengo ya dicho, y lo consigné
"en mi discurso, que no me retiré
"de la política; no creo tener el de-
"recho de hacerlo. Lo que hay es
"que ciertas gentes no comprenden
"que haya otro móvil para el hom-
"bre público que el de gobernar y el
"de recoger el Gobierno; pero yo
"he creído siempre que un hombre
"público que, por razones de todo
"género y a costa de sacrificios, ha
"coadunado alguna autoridad, pue-
"de prestar a su País grandes ser-
"vicios manteniéndose en un Parla-
"mento solo, sin la preocupación ni
"el cuidado de su séquito, diciendo la
"verdad a los unos y a los otros, tal
"como él la sienta y la vea, y no
"teniendo más Soberana que España
"y más inspiración que la de su
"propio deber.
"Suyo afmo. amigo,
"J. Sánchez-Guerra."

**La dona, la
moda i la llar**

**La taula
i el seu arranjament**

Les tovalles

A finals del segle passat, i ja des
dels mitjans, arranjant una taula per
a un dinar o sopar, era una cosa com-
plicadíssima. Hi havia veritables mas-
ses de plata, de cristall i de porce-
llana que ocupaven tot l'espai; eren
veritables aparadors el que es guar-
nia entre els plats, damunt d'unes
tovalles immaculades. Des d'ales-
hores ençà, la tendència ha estat d'a-
nar traient coses; és veritat que n'hi
ha de noves; bols per a salades de
fruita, jocs de cock-tail, etc., però
la taula no està carregada com abans
i fins les flors hi són arranjades amb
molta més parsimònia.

El terreny, diríem, de la taula, és
amb tovalles o sense tovalles.
La taula nua es posa de moda per
mostrar belles línies bellament po-

Els Tribunals

**VISTA D'UNA CAUSA PER
HOMICIDI**

Ahir al matí, a la Secció pri-
mera de l'Audiència, es va ce-
lebrar la vista de la causa per
l'homicidi ocorregut al carrer
Aro del Teatre el mes de setem-
bre darrer. L'acusat s'anomena
Manuel Martínez i la víctima
Joan García.

En l'interrogatori d'ahir va
manifestar que durant tres me-
sos que el mort estigué a la
presó s'au vida marital amb Is-
abel Sánchez, amiga del mort,
però que en assabentar-se que
era amiga d'ell marxà de casa
la Isabel, per no voler tractes
amb ella.

Negà que fos l'autor, ja que
el dia que es cometé el crim
estava absent de Barcelona; i
que no és conegut pel "Maño",
ja que ell és natural de Vallad-
olid.

Afirmà que Isabel Sánchez
estigué a la casa on ell s'esta-
java per tal de demanar-li que
tornés a viure amb ella, a la
qual cosa sempre es negà, des-
prés de saber que havia estat
amiga de Joan García.

La prova testifical fou favo-
rable a l'acusat. Cap dels tes-
timonis l'acusà concretament.

Un dels guardies que porta-
ren a la casa de sotors el mort,
digué que abans de morir havia
pronunciat les paraules d'Anto-
ni el "Maño", i creu que el pro-
cessat té aquest motiu.

La Isabel Sánchez, que acom-
panyava el mort el dia en què
succeí el crim, no es va pre-
sentar a declarar.

El fiscal, basant en la de-
claració prestada en el sumari
per la Isabel i en la dels guar-
dies, va demanar la pena de
quinze anys de presó i cinc mil
pesettes d'indemnització a la
família de la víctima.

El defensor, senyor Moles
Cubet, sol·licità l'absolució per
falta de proves.

**L'ESTAFADA A LA COMPANYIA
DE M. S. A.**

Frederic Mira, processat per
l'estafa de mig milió de pesettes
a la Companyia de M. S. A.,
ha presentat un escrit al Jut-
jat contra l'acte de processa-
ment dictat pel jutge en aquesta
causa, al·legant ésser innocent
del delictu que se l'acusa.

Com que el jutge ha ratificat
el processament, l'apel·lació es
veurà davant el tribunal de la
Secció segona.

**ASSENYALAMENTS
PER A AVUI**

Audiència Territorial

Sala primera. — Desnona-
ment. F. Col contra M. Mont-
gut. — Desnonament. J. Figols
contra F. Vidal.

Sala segona. — Incident. —
Josep Estany contra l'advocat
de l'Estat.

Audiència Provincial

Secció primera. — Drassa-
nes: U nora per furt, contra
Josep Mengot.

Secció segona. — Orst. — Un
oral per injúries contra Josep
Barallat.

Secció tercera. — Hospital. —
Un oral per expensió de ma-
neda falsa, contra Josep Conde-
mines.

Secció quarta. — No té as-
senyalaments.

lides. Però les taules n'ues comen-
çaren de mostrar coses que no ho
eren gens, de belles, i el sistema
d'arranjament, si no presentava les ta-
ques de les tovalles, resultava po-
comforable.

Les "cañites" i els seus substitu-
ts de fletre, suro, etc., que es posaven
sota de cada plat, mena de toval-
les individuals perquè els plats ca-
lents i els coberts no toquessin el
vernís, han passat de moda. En can-
vi s'usa, de vegades, el cristall per
als mateixos efectes. Cada comen-
sal té sota els plats, una planxa de
cristall de colors generant feta
perquè es transparent amb dibuixos
marro, or o taronja que s'aduen-
bé amb el color de la taula. El di-
buix té quelcom de suggestió del
centre de taula i una mica de dau-
rat dona un to calent al cristall.

No obstant, les tovalles són pre-
ferides actualment, i les de color,
amb flurs tovalles i sovint la vai-
xella que s'hi adueix, estan molt en
voga. Hi ha gent que van pels co-
lors vius, o bé tenen unes toval-
les de color viu, sovint de seda,
que fa ressortir els blancs i grisos.
Es més corrent, no obstant, de co-
mençar amb un fons de colors mats
i aleshores realçar-los amb taques de
tons vius. Es veuen molt poques
tovalles ben blanques, ara; al més
sovint són de tons de pyrami i amb
aquest objecte s'usa molt el fil ita-
lià. Al voltant de les vores es po-
den treure alguns fils i passar-
un de gruixut d'un altre color. En el
blanc gruixut hi van bé el mar-
ro clar, l'or, groc, groc gris. Les
tovalles de tons blanquinosos po-
den tenir també vores de plata mate
amb, de vegades, un o dos fils ne-
gres,

LES LLETRES

Aspecte general de la literatura catalana

Josep M.ª de Segarra

El teatre és la branca literària que Josep M. de Segarra cultiva preferentment, ara per ara. Les condicions exteriors de la seva època per força l'han d'enfocar cap al teatre. La vivacitat d'expressió, la facilitat del diàleg, la plasticitat de les imatges, admet una eloqüència ben tallada, entre romàntica i renaixentista. Totes aquestes facultats, en l'èpica, li servien tan solament per a la caracterització dels personatges. Un pas més i ja era l'especificació dels seus poemes: el teatre poètic.

Dintre d'aquesta activitat teatral Segarra ha trobat manera d'exterioritzar, ultra les seves visions èpiques, la seva visió còmica de la vida i dels homes. El seu teatre comprèn drames i comèdies. Però el més còmic en molts autors els drames i comèdies que fan són essencialment, les mateixes accions més o menys humanitzades. Josep M. de Segarra és radicalment diferent en uns i altres. Hi ha diferències no tan solament en el contingut, sinó en els detalls més ínfims.

De moment és un fet que atrau immediatament l'atenció que sempre les comèdies passen a ciutat i els drames a fora. Aquesta llei és tan constant i obvia que a uns accions tan conseqüents amb el sistema de la poesia segarraiana que observem fins i tot que en una comèdia, per cert deliciosa, "El jardinet de l'amor", que fou posada en escena l'any 1921, i que és feta amb un esperit entre seriós i humorístic, barrejat de riure i de malenconia, com una mena de "marivaudage" simplificat, l'acció passa en un jardí d'una torreta dels voltants de ciutat, entre ciutat i pagès, així com el sentiment fluctua entre el conflicte dramàtic i l'humorística.

Examinant, doncs, les raons d'aquesta llei de localització. Per a entendre-la, cal tenir present que el teatre de Josep M. de Segarra és un teatre poètic. És a dir, que els seus detalls no poden justificarse per una simple consideració de realisme. No podem dir: "Tal cosa és així, perquè la realitat és així". No; les coses poètiques han de tenir, ultra llur versemblança (teatralment parlant), una justificació simbòlica. Car en el teatre poètic tots els mitjans convergeixen en una sola cosa: la producció d'una impressió fixa. Una obra així és com una simfonia, dintre de la qual cada compàs és un mitjà de suggestió d'una certa "cosa" inefable; però que, inefable i tot, és l'única realitat existent. Podem captar les notes, mesurar-les, anomenar-les. Però elles no són res, i "allò" que hi ha darrera d'elles i que no podem contar, ni cantar, ni mesurar, és l'única que és alguna cosa.

Naturalment que en el teatre dit poètic les coses són més concretes i tangibles que en la música. Però no guaire més. La fantasia hi té més part que cap altra de les facultats humanes. Tant la fantasia de l'autor com la imaginació i la suggestibilitat del públic.

Per teatre és suggestiu. Obligar el públic a què rebí la impressió que els personatges són de veres i les decoracions són el món real. Però que a contrallum d'aquesta realitat percebible la paraula del poeta i se'n gaudeixi. Pot dir-se, en teatre, que la versemblança existeixi només per tal d'estalviar la protesta mental de l'espectador que, veient uns homes i un ambient, sentís una mena de malestar si li semblava adonar-se que tot allò "era comèdia". I aquest malestar no el deixaria abandonar-se a les emocions específicament estètiques que l'artista vol que produeixi l'obra.

Representa el fil del nostre raonament, ens trobem que Segarra, en els seus drames, ha volgut comunicar al públic aquella mena de fruit que produeix la contemplació de la natura humana, violenta i rampelluda; ara bé, els ambients primaris són el fons més adequat per a aquesta mena de psicologia. Gairebé els escenaris tots sols ja suggereixen el seu personatge i les muntanyes són els herois i els bandolers que es crieu dintre de llurs boscos. I la mar llúria és el pirata que hi llisca dintre del bergantí. Farien poc efecte els bandolers a la Rambla o els pirates a l'estany del Parc de la Ciutadella.

També el drama sempre vol un cert to, una certa elevació: era una regla del teatre clàssic que les obres serioses de teatre només podien tenir com a personatges herois i prínceps. Ara bé: a Catalunya fa molt de temps que no tenim ni una cosa ni una altra. La màxima expressió del poder és a casa nostra el gran terratinot o el gran botiguer; el segon no té força poètica; el primer, sí; per la mateixa raó que és més poètic un llop que una guilla. Per tot aquestes raons Segarra sol triar els herois dels seus drames entre berbers altívols, que se senten ben arrelats a la terra i que volen manar i cridar.

(Continuació)

ROSSEND LLATES

On va la joventut?

Sr. Redactor de la secció Les Lletres.

La joventut és un somriure de somriures; és una gràcia; és un do; és una vida damunt de la vida mateixa i que no tota la sabem viure. S'ha parlat molt de la joventut d'abans del directori i la d'ara. N'hem dit tantes, que fins crec que entre tots hauríem dit moltes paraules buides. Les hauríem dites perquè sempre hem volgut fer comparacions. Aquella joventut d'abans, que al meu entendre tampoc era tal, com la veia xavacanera, tertuliana, cridanera, poc educada si més en molts sentiments, va arribar a fer-se ridícula davant d'un veritable home de ciències. No era conscient, era arrosegada, no vivia els seus coneixements, la seva joventut era instrument dels polítics, que de la mateixa manera saben engreugar per ballar com per passar el rosari. En fi: no li havien donat temps per formar-se un caràcter, una cultura humana que és digna del jovent.

Ara la joventut—i no diem la part frívola, futbolera, puix que aquesta, com havem dit, no és tal perquè no sap viure la veritable joventut—ha tingut temps per fer unes petites, si voleu, però qualitatives excursions als camps de les lletres, de les ciències i de les arts. En una paraula: ha adquirit educació, il·lustració i caràcter. I sinó mireu els innumerable grups excursionistes amics del llibre, de la cultura, de les lletres, de les ciències i de les arts que per la nostra Catalunya ballen.

On va la joventut?, heu dit. On és, diu jo. En bon lloc, oi? Doncs no cal estar en dubte que anirà lluny; anirem, vull dir.

Joan Iborra i Ferrer.

Montblanc.

Sr. Redactor de la secció Les Lletres.

On va la joventut? A la crítica. (Em refereixo a la joventut literària). La promoció novella és de crítica. No coneix cap literat de vint anys; en canvi, tinc diversos amics assagistes que tot just acaben de fer el servei militar. La crítica nova té una sensibilitat prompta i simultània per a registrar valors de l'obra interessant d'avui.

Aquests joves i una selecció dels que hem nascut abans contribuïm tícidament a la creació d'un públic i preparant l'adveniment del poeta que ha de superar-nos a tots.

Sebastià Sánchez-Juan.

Sr. Redactor de la secció Les Lletres.

La joventut inconscient i conformista no va enlloc. L'altra anirà allà on el portaran els que millor encarnen el seu ideal.

J. Caró-Ferreres

(Juster—23 anys).

Sr. Redactor de la secció Les Lletres.

Es un xic difícil d'esbrinar on va la joventut, puix que no cal oblidar que com a jove el nostre tarannà està en renovació continua i que per tant la mètrica que donarem seria un reflex d'on vull anar en aquest moment de transició, mai on vaig i menys on va la joventut. La solució de contestar fent l'inventari de tot el que hom ha realitzat fins ara no és pas possible per tal com ens manca la suficient història pròpia per a extreure conclusions. A més, no és la llengua—per estar sempre banyada—la que més coneix la sabor de l'aigua.

Concretant-nos, doncs, a manifestar el nostre desig actual, direm que el cabdal problema amb què toquem a tot arreu és de manca de cultura. Ella és la que crec ens menarà a una forma més digna de viure. Qui sap si a una mena de comunisme, amb la resolució satisfactoria del problema religiós, amb el reconeixement de la independència d'aquells pobles d'aborígens, idioma i interessos diferents als dels altres, per assolir així una vera federació universal. En l'ordre moral l'establiment de l'amor lliure i amb el de tantes altres coses la manca de les quals avui constitueixen un afront per a tots.

Per això tot el nostre esforç s'ha d'esmerçar a millorar el nostre nivell intel·lectual i moral per a la qual cosa tot sacrifici serà poc.

Josep Lluís Gimeno (estudiant).

Sr. Redactor de la secció Les Lletres.

Pregunteu on va la joventut? On voleu que vagi? Anem i hem anat allà on ens han fet anar els seus anys dictatorials: al futbol i al ball.

Els deures, però, de la joventut són, en l'actualitat, d'anar a lluitar per la causa de la Llibertat de la nostra estimada Catalunya.

Ara veurem i ha de veure's com la joventut que tan injustament s'ha postergat sota el títol "d'esportsmen espectacular" té també ideals i virtuts d'abnegació i sacrifici, esperit de disciplina i amor a les causes justes al davant de les quals hi ha la de l'alliberament de la Pàtria.

Amadeu Vinyals.

Informació catalana

La batalla de la llengua.

De El Pla de Bages, de Manresa.

"Ara que la campanya a favor de l'ús integral de la nostra llengua torna a intensificar-se bo serà d'insistir—i no som els primers de fer-ho—sobre la conveniència i la necessitat d'organitzar uns cursos de llengua i literatura catalanes. Voldríem que la nostra ciutat sobresortís entre totes les

de Catalunya per l'esplendidesa i l'oportunitat d'aquests cursos d'ensenyament, que ara més que mai tornen a ésser una necessitat ineludible.

Aquests cursos haurien d'ésser de vulgarització, haurien d'anar especialment dirigits a l'obrer i al menestral. Caldria que donessin un reduït desplaçament a la part de Literatura i que s'expliquessin en la vulgarització de les normes ortogràfiques i en l'estudi filològic del lèxic català. Hom ha pogut notar a casa nostra un repetit gest d'indiferència davant la necessitat del domini de l'ortografia. Sovint hom es justifica així: "Es difícil l'ortografia catalana; no vull pas trencar-me el cap. De tot hi ha temps... Ja l'aprendré, ja!" Doncs bé: ja és hora de llançar-se a combatre aquesta resistència passiva a les normes ortogràfiques unànimes acceptades. Una tasca ben intensa en aquest sentit fóra el millor homenatge que podríem retre al mestre Pompeu Fabra. Es també l'hora de refusar l'excusa que l'ortografia és al capdavant una cosa convencional. Nosaltres creiem que abans que convencional és necessària: és l'ordre formal del llenguatge; és la disciplina decorosa i una part important de la tan esperada unitat lingüística. Primer, procurem escriure correctament; després, podem convenir, en bona hora, en el caràcter convencional de l'ortografia. De no seguir aquest ordre de prelación ens exposarem a què l'allegria convencionalitat sigui qualificada d'excusa de mal pagador.

Encara hi ha d'altres resistències passives a les normes ortogràfiques catalanes. Hi ha la resistència d'aquella gent que opina que escrivint bé (?) l'espanyol ja en té prou; hi ha la resistència dels eters terrassats, dels lectors fidelíssims de La Vanguardia, dels aficionats a les anacròniques correngudes de braus; hi ha la resistència de la gent de negocis i d'empreses, de la gent que no té temps de res, però que, no obstant, es passava dies encara totes les tardes al casinet de la difunta U. P. El nombre d'aquestes resistències és considerable. Per això s'imposa, ara com mai, una eficaç campanya en pro de l'ús integral de la nostra llengua. I ensem a precis donar les facilitats d'ensenyament necessàries. No tothom pot ésser autodidacta en aquesta matèria com han estat els actuals. Cal una gran constància, una intensa pràctica i un fervent amor a la llengua, circumstàncies que no poden reunir-se en la gent que viu allunyada de les coses literàries i de les activitats periodístiques.

Considerem necessari fer una crida a les nostres societats culturals perquè es desvelling de la letargia dictatorial. Els demanem l'organització d'uns cursos de llengua catalana a l'abast de la gent més modesta. (Quin brillant paper no faria la nostra ciutat si fos la primera d'adonar-se de la transcendència d'aquesta campanya en tan bona hora empresa!

Marcel Oliver.

* Ortografia catalana... Mètode pràctic, per Rosa Obradors Rovira. Editorial Cultura, Barcelona. Durant una colla d'anys s'ha fet de dir a Catalunya l'aparició d'un llibre d'ortografia catalana com el que signa Rosa Obradors Rovira. Aquesta distingida professora ha tingut l'encert d'escriure una obra capaç de satisfer completament una necessitat cada vegada més sentida a casa nostra. Calia un tractat d'ortografia catalana que fos assequible a totes les intel·ligències, que es fes entendre de tothom pel seu aspecte pràctic i la seva exposició senzilla i clara. El llibre de La Rosa Obradors posseeix totes aquestes qualitats. És una obra d'estudi molt notable, l'exemplar d'ortografia utilitat de la qual es fa visible per poca atenció que hom posi en fullejar les seves pàgines. El sistema pedagògic que ha estat emprat no pot ésser més enginyós i eficaç. Les regles són exposades amb una gran simplicitat i laconisme, i perquè hom les interpreti com cal van seguides d'exemples, a continuació dels quals vénen nombrosos exercicis. L'autora no s'allunya ni un moment de les normes ortogràfiques de Pompeu Fabra, adoptades per l'Institut d'Estudis Catalans; al contrari, les explica plenament i aconsegueix que l'estudi del nostre idioma esdevingui una tasca senzilla i agradable. Cal felicitar sincerament la professora Obradors Rovira pel seu notable mètode d'ortografia catalana, així com també l'Editorial Cultura per l'amor i la cura amb què l'ha editat.

* Un factor... important de desatenció és la intransmissió dintre certs organismes gremials o sindicals de certs elements que, per llur inadaptació a la terra que els acull, intenten encomanar llur desamor a Catalunya i a la seva llengua amb excuses hipòcrates. "Per damunt d'aquesta qüestió local—diuen ells—hi ha aquesta o aquella qüestió (gremial o sindical) que ens fa a tots solidaris." És una bella excusa que si anys endarrere havia arribat a fer el seu efecte però que en l'actualitat no enganya cap català conscient, pertany a l'estament que es vulgui, "El primer dels deus de l'home—ha dit el socialista belga Vandervelde—és reclamar l'ús de la seva llengua. El primer dret de l'obrer flamenc és reclamar el lliure ús a l'escola i als tribunals de la seva llengua materna." El primer dret a conquistar per l'obrer català és, doncs, l'ús de la seva llengua a l'escola, al sindicat i als tribunals. Qui li ensenyi el desamor de la llengua és un simple representant, declarat o hipòcrita, de l'imperialisme central.

* Dukamel...

Es per primera vegada traduït al català. Hom ha dit d'aquest autor que és l'autèntic novel·lista de França actual. L'admirem els intel·lectuals, l'estima i el queix el poble. Confessió de mitja nit ens és presentada per la Biblioteca

de la joventut, puix que no cal oblidar que com a jove el nostre tarannà està en renovació continua i que per tant la mètrica que donarem seria un reflex d'on vull anar en aquest moment de transició, mai on vaig i menys on va la joventut. La solució de contestar fent l'inventari de tot el que hom ha realitzat fins ara no és pas possible per tal com ens manca la suficient història pròpia per a extreure conclusions. A més, no és la llengua—per estar sempre banyada—la que més coneix la sabor de l'aigua.

Concretant-nos, doncs, a manifestar el nostre desig actual, direm que el cabdal problema amb què toquem a tot arreu és de manca de cultura. Ella és la que crec ens menarà a una forma més digna de viure. Qui sap si a una mena de comunisme, amb la resolució satisfactoria del problema religiós, amb el reconeixement de la independència d'aquells pobles d'aborígens, idioma i interessos diferents als dels altres, per assolir així una vera federació universal. En l'ordre moral l'establiment de l'amor lliure i amb el de tantes altres coses la manca de les quals avui constitueixen un afront per a tots.

Per això tot el nostre esforç s'ha d'esmerçar a millorar el nostre nivell intel·lectual i moral per a la qual cosa tot sacrifici serà poc.

Josep Lluís Gimeno (estudiant).

Sr. Redactor de la secció Les Lletres.

Pregunteu on va la joventut? On voleu que vagi? Anem i hem anat allà on ens han fet anar els seus anys dictatorials: al futbol i al ball.

Els deures, però, de la joventut són, en l'actualitat, d'anar a lluitar per la causa de la Llibertat de la nostra estimada Catalunya.

Ara veurem i ha de veure's com la joventut que tan injustament s'ha postergat sota el títol "d'esportsmen espectacular" té també ideals i virtuts d'abnegació i sacrifici, esperit de disciplina i amor a les causes justes al davant de les quals hi ha la de l'alliberament de la Pàtria.

Amadeu Vinyals.

Informació catalana

La batalla de la llengua.

De El Pla de Bages, de Manresa.

"Ara que la campanya a favor de l'ús integral de la nostra llengua torna a intensificar-se bo serà d'insistir—i no som els primers de fer-ho—sobre la conveniència i la necessitat d'organitzar uns cursos de llengua i literatura catalanes. Voldríem que la nostra ciutat sobresortís entre totes les

Exposicions d'Art

SALA PARETS

JOAQUIM SUNYER Pintura
JOSEP DE CAHARRÉS " "
ENCARNACIÓ GOMEZ " "
CONCEPCIÓ BOTEY " "
PERE PRAT " "
Fins al 16 actual

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 619 Pintura
S. CERDA " "
M. FEIX " "
L. GARCIA RAMON " "
R. SANCHE " "
Fins al 21 actual

ESTUDI ARENYES

Corts Catalanes, 170 Pintura
CARME BERNADÉ " "
Inauguració 15 actual

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 84 Pintura
Exposició de pintura catalana dels milers autors.
PORTUNY, MARTÍ ALZINA, VAQUERA, etc.
Fins al 18 actual

MARIA ESCLASANS

PIAT, 10 (darrera la Catedral) Pintura
Compra-venda de
ANTIQUITATS I OBJECTES D'ART

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 88 Pintura
Mobles i objectes d'art
Nous models de vidres de Murano
Exposició de pintures d'Arnau Tolosa
Do 11 al 15 actual

SALA BARCINO

V. GARCIA SIMON Pintura
Ronda de Catalunya, 88
Marcs i motlurs d'art.
J. VILA CINCA " "
Inauguració 16 actual

LA LLAR

D'ABANS D'ARA Pintura
A. VERDURA " "
Banyes Nous, 5
Mobles d'estil: Reproduccions
Decoracions d'estil nou

HERMA, A. G.

VALÈNCIA, 239 Pintura
Llibreria - Objectes d'escrutor i regal - Papeteria

MONTFALCON

Quadrat 11, Gravat 11, Marc 11, Motlur 11, Reprod. 11, Tapissos 11, Bolers, 4, final Porta-Ferrissa

GALERIA ANES

Quadrat 11, Gravat 11, Marc 11, Motlur 11, Reprod. 11, Tapissos 11, Bolers, 4, final Porta-Ferrissa

"A tot vent" en el seu volum núm. 21, traduïda amb tota cura per Milla-Bau-rell, el jove i il·lustre dramaturg.

* L'amor perdona... de Eve-Paul Marguerite, traduïda per R. Fontalba. Primer volum de la Col·lecció Blava, de més de 200 pàgines. Preu: 1.50. Editorial Poliglota.

* Mirador... setmanari de literatura, art i política, conté, com sempre, el següent important sumari:

El doble ideal de patriotisme i democràcia: L'exemple del president Masaryk; Els dijous blancs: La representació de Catalunya, per M. B.; Mirador indiscret; Estampes del Barri Gòtic; "El Real Cuerpo de la No-bia" a l'estable de l'Ardaca, per Joan Soler; L'apèritiu: Crim i càstig, per Josep M. de Segarra; La futura política urbana de Barcelona: Urbanització regional, per Nicolau Rubio i Tuduri; Mirant a fora: Una correspondència interessant; L'ex-xa de Pèrsia; La bossa o la vida; Blanc i negre; Qüestions de matís; El senyor del número 1 de la Porta-Ferrissa, per Josep M. Planes; Les lletres: Estava escrit, conte inèdit de Francesc Trabal; Lletres franceses: Marc Chaudron; Cèle de la Folie, per Marcel Brion; D. H. Lawrence, per J. C.; El teatre Les estretes, per Ramon Pei; Els esports fan teatre, per Codorniu; Un idill i un drama, de J. S. Pou, per R. P.; La música: Concert al Liceu, per Robert Gerhard; El cinema: La màscara del diable, per J. P. Pau; Panorama: un film inèdit; La perspectiva sonora: Els films vells; Acl no s'enganya el públic; Per una cultura del cinema: La deshumanització del gest, per Guillem D'as Planja; Les arts: Cal recompensar Carles Buigues, per Miquel Gifreda; Què pensem de l'arquitectura moderna? Exposicions, per M. G.; Discos, per J. G. Ninots i groats de costum.

* John Knittel... el novel·lista suís, era fins ara desconegut entre nosaltres. Recentment s'ha donat a conèixer amb la traducció d'una de les seves obres més celebrades: Therese Etienne, que apareix a català porta el títol de Terres altes.

Terres altes és l'obra d'una vigília insuperable, i amb ella es mostra el seu autor un dels líders més caracteritzats de la moderna literatura suïssa.

* Pàgines... de viva emoció i de penetrant psicologia de les nostres virtuts i vicis col·lectives es troben en el llibre Del món, de Dolores Montcerà de Macià, que acaba de publicar "Editorial Poliglota".

Els qui coneixen altres obres de la il·lustre escriptora trobaran en aquesta, que és la darrera de la col·lecció, nous i interessants suggeriments i un viu interès.

* Maurois... escriptor molt popular i llegit a França, és l'autor de Els silencis del coronel Bramble, que ha sortit traduït per Ferran Soldevila a la Col·lecció Univers.

De mica en mica aquesta popular col·lecció en incorporant a les lletres catalanes les traduccions dels milers literats estrangers. Ji hi són inclosos Voltaire, Tolstoi, Dostoievski, Raudelvíre, Goethe, Casanova, Wells, Bandello, Gógol, Fontenelle, i per al-

tim Maurois. Seguiran Dickens, Musset, Mann, Loyo, Colette i altres, tots ben escollits.

* La mort... m'ha deixat de banda i Les dones que he conegut són els dos darrers volums que ha publicat Pool-Aregall. Tots dos ben interessants.

* Emili Vallès... s'ha fet popular amb el seu Diccionari de barbarismes del català modern. Aquest llibre, completament indispensable al Pallas, és imprescindible per a aquells que català, i ra més que mai hem de tenir un interès extraordinari a es-

crure i parlar bé el nostre idioma. Administrat aquest llibre la Llibreria Catalònia.

* La nostra... literatura epistolar s'enriqueix molt aviat amb la publicació de les cartes de l'autor de Terra Baixa. L'epistolari de Guimerà, preparat per Enric Cubas, formarà part, ben pròximament, de la "Col·lecció Popular Barcino".

* Editorial Poliglota... acaba d'editar uns elegantíssims prospectes anunciats la imminent aparició de la "Col·lecció Blava". Arreu de Catalunya es espera amb viu interès aquesta Col·lecció, que, per les dades que s'ens han facilitat, promet ésser de les coses més ben rebudes que s'han editat en el nostre verb poiral.

El primer volum de la Col·lecció sortirà el dia 15 d'aquest mes de març.

* Els obres... de Dolores Montcerà de Macià que ha publicat en aquests darrers temes Editorial Poliglota són: Maria Glòria, Montserrat, Biscanet una ànima, La Quèntia i Del món. Aquest darrer s'ha posat a la venda aquesta mateixa setmana.

* El do de Déu... és el llibre que continuarà el recull dels escrits de Joan Limona, i que serà publicat per Editorial Poliglota abans d'acabar aquest mes.

* Barcelona... isabelina i revolucionària, l'obra pòstuma d'Artur Masferrer, ha tingut un gran èxit i continua essent llegida àvidament per tots els que s'interessen per conèixer els moments més culminants de la nostra història contemporània.

* La col·lecció... B de "Els Nostres Clàssics" en donarà aviat el segon volum de la seva excel·lent edició del Terç del Crestià, d'Eiximenis.

Informació universitària

CATEDRA RAMON LLULL

Avui, dijous, a les set de la tarda, començarà un curs de cinc conferències públiques, sobre temes de la filosofia de Ramon Llull, el doctor Jaume Serra Hunter, encarregat dels serveis permanents de l'esmentada càtedra.

Els punts que tractarà l'esmentat professor són els següents:

Dia 13.—La qüestió il·luminada.
Dia 15.—La sort de l'ars Magna des de Descartes a Leibnitz.
Dia 17.—La filosofia de Llull en la ment dels ideòlegs i eclectics francesos.

Dia 20.—Examen de la teoria il·luminada del coneixement.

Dia 22.—Ramon Llull i la filosofia de l'Edat mitjana.

COL·LEGI PARTICULARS

Pel Rectorat han estat aprovats els expedients per a funcionament d'escoles no oficials de primera ensenyança inclosos per la senyora Josefa Sala Turull, de Sant Guim, de Freixanet i Altadill, i la senyora Angela de la Fuente en nom de la Congregació de la Santa Família, de Cervera.

TÍTOLS DE BATXILLER

Pel Rectorat han estat signats els títols de Batxiller universitari de Lletres, a favor d'Antoni Dou Abadal, Antoni S'haber Tomás i Josep M. Traveria Planes, i de la secció de Ciències a favor d'En Josep M. Brugués Roda.

TÍTOLS PROFESSIONALS

Al Rectorat s'han rebut els següents títols:

De llicenciat en Medicina, per a Joan Mascay Roure i Joan Figueres Amat.

De Practicant, per a Miquel Selma Sunc, Narels Peva Puigmal, Josep Pinarrell Mimet, Rogeli Navarro Royo, Llorenç Muñoz Valdenyeres, Josep Montori Castro, Felip Traveria Planes, Francesc Gámez Rodríguez, Joan Ferrera Soldevila, Sabina Mateu Ferrer, Josefa Mer Manosa, Enriqueta Piquer Andreu, Dolores Vallmora Pie, Encarnació Civil Penedís, Antoni Vidal Closa, Pere Trullàs Espert i Joan Serra Paerries.

RESOLUCIÓ D'UN EXPEDIENT

Com a resolució d'expedient incoat pel senyor Antoni Monclús Papaceli, director de l'escola graduada de netes de Blanes (Girona), es disposa que li sigui reconegut el dret a percebre la diferència de la gratificació per direcció de graduada que havia de percebre durant el temps que va exercir l'esmentat càrrec a l'escola graduada d'Amnosta (Tarragona), des del 15 de novembre de 1922 al 30 de setembre de 1927.

Aquest número ha

sura governativa

passat per la cen-

Municipi

Any de Dictadura han augmentat la responsabilitat econòmica de l'Ajuntament de Barcelona en 454 milions de pessetes!

La ciutat, per Deutes de l'Estat, corresponen pagar 874 pessetes al barceloní, a més a més, li correspon 1.000 pessetes pel deute del seu Municipi

Una de les tasques — sense dubte la més important — de l'actual Ajuntament de Barcelona és la de normalitzar la situació econòmica i financera del Municipi, després del període de sis anys en què els Ajuntaments de la Dictadura han despesat més de 454 milions de pessetes. És imprudent d'avançar judicis a l'administració municipal fins a 25 anys després, però cal arribar a parlar per endavant de responsabilitats sense tenir recel·lides i ordenades les dades i tots els antecedents que han de servir de base a les conclusions finals i als plans futurs que s'han de formular-se i desdoblar-los en els Ajuntaments que, elegits pel poble, han d'assumir la pesada càrrega que d'aquí de tot els barcelonins ha deixat l'administració municipal de la Dictadura.

L'opinió pública pressent que la situació de la hisenda municipal és difícil però mancada de les dades creïbles que li han estat amagades durant els anys passats, desitja saber amb certitud tot el que s'ha fet i tot el que ha passat, i espera que la veritat publicada sense eufemismes de cap mena.

Aquest desig ciutadà concorda amb el de l'actual Ajuntament, que es proposa, en tot el que pugui, ésser íntegre i complir de la voluntat de la ciutat, i que vol, sense perjudici ni d'alguna, però amb un sever esperit de justícia, explicar-ho tot a l'opinió pública, tal com no contraria responsabilitats que no li pertoguen i de justificar plenament els acords que més endavant s'hagin de prendre pel bé de la ciutat.

Aquesta Delegació de Finances des del primer dia de la seva actuació, ha iniciat la formació d'un expedient general en el qual es recolliran totes les dades necessàries per a fixar la veritable situació de la hisenda municipal en l'actualitat i en relació amb el primer d'octubre de l'any 1923 que nomena el règim municipal de Dictadura.

El propòsit d'aquesta Delegació és la publicació ordenada de totes aquestes dades que desitja conèixer el poble de Barcelona i que hauran de servir en definitiva de justificació de les determinacions futures.

Aquesta publicació comença avui amb l'exposició exacta de les xifres de Deute Municipal, que són les següents:

Deute Municipal en circulació en 24 de febrer de 1930, incloent-hi totes les emissions d'Intervenció, Reforma, Dècima, F. C. de Sarrià, Port, Franc, Exposició i Ajuntament de Sarrià.	725.731.500
Deute Municipal d'Empleats en circulació en la mateixa data.	23.798.000
Compte de crèdit obert pel Banc d'Espanya amb garantia de títols del Deute Municipal.	33.500.000

Deute contractat.	783.029.500
Emissió feta per la Junta Mixta d'Urbanització i Aquebrament, a més l'aval de l'Ajuntament.	60.000.000
Emissió del Patronat de l'Habitatge avalada per l'Ajuntament.	30.000.000
Emissió de 10 Obligacions del Ferrocarril Metropolità de Barcelona (Transversal), amb l'aval de l'Ajuntament.	9.000.000

Responsabilitat total: 882.020.500

En primer d'octubre de 1923 el Deute Municipal en circulació, incloent-hi el d'Eixample, importava:

En aquella data no hi havia cap aval atorgat ni s'havien pignorat títols ni cap Banc, ni hi havia altre compte de crèdit obert que el resultat del contracte de Tresoreria amb el Banc Hispano-Colonial, d'import 2.000.000 de pessetes, que s'utilitzava temporalment, i, a més, després amb els interessos que el mateix Banc recapta.

En els 427.797.000 pessetes de 1923 s'hi comprenien tot el Deute de Reforma (42.346.500), l'emprèstit de l'Exposició (65.000.000), els Deutes dels pobles agregats, i tot el que havia emès l'Ajuntament des de l'Exposició de 1888.

En els darrers sis anys i mig s'han posat en circulació títols per 321.732.500, s'han obtingut del Banc d'Espanya 33.500.000 mitjançant pignorat de títols en cartera, i s'han donat avals per 99.000.000.

En aquesta darrera xifra no s'hi comprenen els interessos del compte de pignorat del Banc d'Espanya, que no consten en el pressupost, i que eren carregats en compte pel mateix Banc; i no hi figuren tampoc els interessos de les quantitats avaluades, que per ara no s'han hagut de pagar.

Essent la població de Barcelona, segons el cens de l'any 1923, de 727.294 habitants, el Deute de l'any 1923 representa 388.204 pessetes per habitant, i el Deute actual representa 882.020.500 pessetes, si es prescindeix dels 99 milions avaluats, i 1.000.856 pessetes per habitant si es pren per base la totalitat del Deute contractat, en relació, les dues últimes xifres, al cens de l'any 1923 que és de 881.275.

Aquesta Delegació no vol posar cap comentari a les xifres precedents. L'opinió pública, en conèixer-les, podrà reflexionar sobre la situació creada a la ciutat i sobre l'esforç que caldrà fer per a superar les dificultats futures.

Tan sols, perquè serveixi d'orientació, convé consignar que el Deute total de l'Estat és de 10.973.000.000 de pessetes, del qual corresponen 874 pessetes per habitant; ço que significa que els barcelonins han de suportar una càrrega municipal més elevada que la que els correspon com espanyols.

La Comissió Permanent, en prendre coneixement de la nota comunicada pel Delegat de Finances acordà la seva publicació per a coneixement del poble de Barcelona i a constatar la seva confiança que la vitalitat de la ciutat, l'augment que com a conseqüència d'ella han tingut els ingressos municipals que en notes posteriors s'exposaran, i la rigorosa política d'economia que està disposat a implantar l'actual Ajuntament, faran possible superar la situació creada per la Dictadura en la qual tasca ha de posar-hi el Consell tot el seu esforç.

Reunió de la Permanent

Una penència per a estudiar les obres del carrer de Balmes

La "marquesina" del mercat de Sant Antoni

La rectificació del cens electoral

Era un quart de vuit quan els tinentes d'alcalde, després de la reunió privada, començava a quart de nou, passaren al saló petit de sessions, per tal de donar compliment al que assenyalava l'Estatut, de fer conèixer en públic els acords recollits en la primera reunió de la Permanent. Presidí el comte de Güell.

Després d'oficial. — Hom acordà accedir a la demanda dels reclosos al Dueso sollicitant l'adhesió a la campanya empresa per un indult general.

Nomenant delegat d'aquest Ajuntament, a Madrid, el senyor Manuel de Bofarull.

Agrair a l'Ajuntament de Cáceres que continua aportant el seu concurs al Palau Nacional i donant el nom de Barcelona a un carrer d'aquella ciutat.

Ordre del dia. — Els dictàmens eren purament de tràmit. Quedaren damunt la tola els dictàmens de la delegació de Règim Interior; l'un era sobre l'escalafó general de tots els funcionaris, i l'altre aprovant el fall del Tribunal per a la provisió de nou places d'escrivents mecanògrafs.

Les obres del carrer de Balmes. — Es donà compte d'una proposició del senyor Pic, concebuda en els següents termes:

"La construcció de les obres de conversió del ferrocarril del carrer de Balmes ha estat, durant els quatre o cinc anys passats, objecte de nombroses incidències, amb motiu de l'oposició dels propietaris afectats per la contribució de millores al pagament de les quantitats que els foren assenyalades, i anteriorment a la tramitació de l'expedient d'imposició de l'esmentada contribució al contracte celebrat amb les companyies de Sarrià i Catalunya, i a la forma en què es categoritzà i en què s'ha executat l'obra, essent diversos els recursos pendents, la tramitació dels quals deriva envers els tribunals i oficines de l'Estat. L'import desconsiderat de les obres efectuades, grava considerablement la propietat, la qual sosté la injustícia del sacrifici que li és imposat, a causa d'una despesa que asseguraria caldrà que fos de compte de les esmentades companyies.

Resulta de tot això una situació de lluita i de confusió que convé evitar, en bé de tots els interessos compromesos en aquest problema, que preocupa no tan sols els interessos directament en la seva solució, sinó a l'opinió pública en general, i per això el tinent d'alcalde que signa proposa que, a fi d'estudiar a fons la situació jurídica i econòmica del problema, es nomeni una comissió que, eridant els propietaris que per nomenament de l'Assemblea oficial de tots els afectats per la contribució de millores formen la Junta de delegats de la propietat, estudiï els diversos aspectes de la qüestió i presenti a l'Ajuntament un dictamen del que no se ferà, per tal de solucionar el conflicte creat per l'Ajuntament anterior i arribar a una solució harmònica que posï terme a la lluita existent i eviti en el que sigui possible la càrrega que reca sobre els propietaris i sobre l'Estat de la ciutat.

La Comissió acordà deixar en suspens la discussió d'aquest assumpte i revisar l'expedient referent al carrer de Balmes, per a la qual cosa nomenà una penència, formada pels tinentes d'alcalde senyors Maynés, Roça i Coll Roders.

El cobrament de l'arbitri municipal de solars. — També va donar-se compte de la del senyor Marqués, que fou aprovada.

"Que es deixi en suspens el cobra-

ment per part de l'Ajuntament de Barcelona del recàrrec del cent per cent sobre l'arbitri municipal de solars que demana es realitzi la Diputació provincial, en ofici de 29 de gener darrer, i que es visiti el senyor president d'aquesta per a parlar d'aquest assumpte, a l'efecte que, donat l'estat actual de la Hisenda municipal i el tipus dels impostos que la constitueixen, s'extingís a l'Ajuntament d'ésser qui s'encarregui de l'aplicació del recàrrec de referència."

Reclamació desestimada. — Una altra signada pel senyor Torras, diu: "que s'estigui a ço que té acordat l'excel·lentíssima Comissió municipal Permanent en sessió del dia 28 de gener darrer, i es desistim per imprecipient la petició formulada pel desinfector senyor Jaume Sanromà Demés, que li siguin abonats els havers corresponents als anys 1919 en què deixà de prestar servei, per trobar-se complint condemna, fins a desembre de l'any 1928, que fou nomenat nomenat desinfector, per no ésser comprès en l'acord consistorial de primer de març de l'any 1919; i perquè l'acord consentit per l'esmentat senyor Torras en 8 de maig de l'any passat referent al seu reingrés fou a condició que no podria percebre els jornals més que a comptar des de la data que començés a exercir els seus serveis."

Una interpretació sobre la marquesina dels encants. — El senyor Santamaria cridà l'atenció del Consistori sobre l'abus que es pretén fer als venedors dels encants, amb la construcció de la marquesina al voltant del Mercat de Sant Antoni, que fou concedida per l'Ajuntament de la Dictadura, el dia 20, de març de 1929, a un individu que respon al nom d'Estruch i que segons les nostres notícies era el que manava la U. P. del Districte II, del Paral·lel, per un termini de 10 anys.

Demana al Delegat de Proveïments que es protegeixi els interessos dels modestos venedors, puix que a més d'un dret de 50 pessetes de dret d'entrada se'ls exigeix un creixent cànon de l'logue. Segons les xifres llegides pel senyor Santamaria, la construcció de la marquesina està valorada en 175 mil pessetes i l'esmentat contractista, en deu anys es proposa treure'n 738 mil, és a dir, fer un benefici de 563 mil pessetes.

Li replica el senyor Pich i Pon, com o delegat de Proveïments. Diu que s'estudià aquest contracte, però des d'aquell moment avança que per difícil que sigui la situació econòmica del Municipi no considera que mai hi hagués hagut necessitat de fer la concessió per a construir una marquesina. Acabà dient que es revisaria el contracte a fi de poder atendre degudament els interessos dels encantistes.

La rectificació del cens electoral. — Nomenant la us de la paraula el senyor Santamaria, aquesta vegada per cridar l'atenció dels caps de tots els partits polítics sobre el decret de rectificació del cens electoral que acaba de fer-se públic.

Per experiència, sap com es fan els censos i aquest cens fet en període de la Dictadura, no hi ha manera d'expurgar-lo dels vicis d'origen. Creu però consentir que no es prou l'ampliació i rectificació del cens, si no que cal insistir per fer un cens nou.

Li respon el senyor Massot, dient que com a delegat d'Estatística, s'havia ocupat de seguida d'aquest afer i que per la lectura de l'avenc telegràfic que del decret donaven els diaris, ell ja veia que el termini senyalat era curt per a les exclusions d'elements que no els correspon i poders, o, tant, fer alterar el sentit de les eleccions.

Propugna fer un allargament de l'esmentat termini i perquè s'exigeixi el carnet d'identitat als votants.

El senyor Maynés s'adhereix a les manifestacions dels seus companys anteriors. Considera que cal demanar al Govern que al R. D. sobre el cens s'afegís un procediment viable per treure de les llistes actuals els electors que no els correspon, ja que la llei tal com està redactada disposa que sigui l'interessat que demani la seva exclusió. "I si en les llistes hi ha els morts, com s'aconseguirà que aquests demanin ésser-ne trets? — pregunta.

Considera que no podent demanar-se un cens nou perquè el temps que exigiria seria excessiu, creu el més pràctic el que ha indicat abans.

Rectifica el senyor Santamaria dient que ell només es proposava cridar l'atenció dels reunits per la importància que concedeix al decret de renovació del cens, però que de totes maneres ho deixava a la mà dels seus companys perquè s'aconseguís una renovació de cens apropiada.

El president es brinda a trametre al Govern el que acordà l'Ajuntament sobre l'afer.

Elis espanyols. — Féu us de la paraula, en primer terme, el degà dels espanyols, senyor Febrer Sistachs, Féu un discurs enèrgic com tots els seus, però amb l'avantatge que aquesta vegada el públic era més nombros que les altres vegades i va riure de bona gana per les facècies del venerable orador, el qual desportà contra l'Exposició i la política per acabar, naturalment, retreint aquella cèdula doble que ell ha guet de pagar una vegada. Acabà anunciant que la tornaria la setmana que ve, sempre "con la venia del alcalde", i no cal dir que el comte de Güell s'apressà a donar-li.

Després usà de les facultats d'esponentant un individu que, serons en veu, volia aprofitar-se de la presència dels notables per a fer una mica d'Exposició contra un tinent d'alcalde. Aquesta "relatada" no entra en els nostres hàbits.

En dos quarts de nou quan finalitzà la sessió.

ADVERTIMENT

Ens veiem obligats a advertir als nostres anunciants que estiguin en guarda contra un subjecte que, dient-se representant de LA PUBLICITAT, ha visitat algunes cases barcelonines que anuncien al nostre diari, demanant-los rebuts i factures amb diverses excuses.

Advertim als nostres lectors i anunciants que LA PUBLICITAT no ha autoritzat l'esmentat subjecte per a fer cap gestió comercial ni de cap mena.

La reunió del Comitè de l'Exposició

No serà avui l'anunciada reunió del Comitè de l'Exposició que ha quedat ajornada per a demà, puix no s'ha pogut ultimar el referent a l'afer del personal, de la qual cosa ha estat encarregada la ponència.

El senyor Maynés va celebrar ahir una llarga conferència amb el senyor Rubio, un dels caps tècnics de l'Exposició.

El viatge del senyor Roça

Ha tornat de Madrid el senyor Roça; digué que el viatge no havia tingut altre objecte que saludar al senyor Lerroux, puix creia un deure fer-ho, i canviar-hi impressions després de tant de temps de no veure's.

La Delegació de Beneficència

El tinent d'alcalde delegat de Beneficència, senyor Coll i Rodés, rebé el públic per totes les reclamacions que puguin ésser-li formulades, tots els dijous, no festius, de deu a tretze, al se udespaix instal·lat a l'entresol de la Casa Consistorial.

El servei dels bombers

Segons estadística facilitada a l'Alcaldia, durant el passat mes de febrer han estat realitzats el següents serveis pel Cos de Bombers d'aquesta ciutat:

Grans incendis, 2; incendis, 6; petits incendis, 10; focs de xemeneia, 4; salvaments, 31 explosions, 2; serveis diversos, 178; serveis de prevenció, 435; serveis de prevenció a l'Exposició, 2.408.

Ofertes al Negociat de Cementiris

A les oficines del Negociat de Cementiris s'admetran, durant el termini de vuit dies, i a hores hàbils, notes de preus per al subministrament dels llibres i impressos que calguin per al servei del Negociat i Administracions del Cementiri d'aquesta ciutat, d'acord amb els models i condicions que estaran exposats a l'esmentat Negociat.

Serveis de l'Institut Municipal d'Hygiene

Segons estadística facilitada a l'Alcaldia, durant el passat mes de febrer foren realitzats els següents serveis per l'Institut Municipal d'Hygiene:

Inspeccions, 52; reinspeccions, 69; desinfectació per diversos conceptes, 1.366; recollida i retornament de robes als Dispensaris, 130; robes desinfectades a les estufes dels Centres, 2.978; robes rentades en els trans de neteja, 2.255; robes planxades, 1.389; robes destruïdes, 79; mobles i altres objectes desinfectats en el mateix domicili, 337; ordres de vacunació tramitades, 1.313.

Sorteig de reclutes

La Secció de Reclutament del districte tercer, d'aquesta ciutat, posa a coneixement dels minyons de la segona crida de la lleve de 1929, que a les 7:30 del dia 16 de l'actual se celebrà el sorteig per a Àfrica, al local de la Junta de Classificació i Revisió d'aquesta província, situat al carrer de Sant Francesc, números 2 i 4.

El lamentable estat de l'Asil del Parc

Ahir al matí, acompanyat del tinent d'alcalde senyor Santamaria, el comte de Güell visità l'Asil del Parc.

Segons va explicar, havia quedat excel·lentment impressionat de com presten els seus serveis el personal directiu i subaltern de l'establiment, el qual i entusiasme dels quals multiplexen moltes deficiències, però que havia tret una impressió molt penosa del local, insuficient per a recollir tants infel·lissos.

Digué l'alcalde que cal impulsar la realització del projecte d'ampliació de l'Asil, i que per a tractar d'aquest afer parlaria amb el tinent d'alcalde

senyor Cararach, delegat d'Hygiene i Sanitat. El pressupost per a la dita ampliació és d'unes 400.000 pessetes.

Es referí al deplorable estat de la secció de dements, que ja inexcusable la seva reforma, i acabà lamentant les deficiències de capacitat hospitalària que presenta Barcelona, ciutat de més d'un milió d'habitants, i que no té tants llits com Zurich, de 300.000 habitants.

Els teatres

Carnet teatral

Hem rebut algunes lletres de lectors a propòsit del problema de la crisi del teatre d'oficionats, que exposarem en un dels carnets anteriors. El senyor J. Oller, particularment, ens ha comunicat una idea interessant, que ens pla de fer pública des d'aquestes columnes.

Heus ací un fragment de la seva carta:

"Qui s'ha de beneficiar més directament de la possible descoberta d'elements nous? Els nostres empresaris, no és veritat? Doncs ¿per què no organitzen ells mateixos aquest teatre amateur?"

No es tracta pas de crear una acadèmia — és clar que això seria un veritable teatre amateur, regit per una Junta dels nostres empresaris i les representacions del qual podrien donar un o dos cops al mes en un local llogat a propòsit, les quals haurien de presentar-se amb el màxim de dignitat possible.

"Començar per fer una acurada selecció de les obres a representar, nomenar un dels nostres primers actors o directors perquè tingui cura de dirigir els aficionats, i les nostres empreses facilitar el decorat i tot el que convingué, a fi d'aconseguir el màxim de dignitat artística i assistència del nostre públic. Com que els preus haurien d'ésser econòmics, podria aconseguir-se que els autors cedissin els drets de les obres, i aleshores, amb un mínim de despeses, jo crec que els nostres empresaris no hi aconseguirien àdhuc beneficis! I haurien fet una bona obra per a la nostra escena i per a ells mateixos.

"Com que el formar part d'aquesta agrupació seria completament gratuït, podria fer-se una bona selecció dels elements que interessessin formar-ne part i prescindir dels que no tinguessin un mínim de facultats.

"Per part dels autors suposo que no hi hauria cap inconvenient a cedir els drets, perquè fóra un bon reclam per anar a veure l'obra, i acompanyar-les ja censurades, els caldríem, diem-ne."

Tal com diu el senyor Oller, la seva idea és molt ambiciosa, però no pas irrealitzable.

La gran Caterina, una obra que Bernard Shaw va escriure en 1913, ha estat posada en música pel compositor polonès Lilius. N'ha fet una òpera còmica que serà estrenada a l'Òpera de Leipzig.

Segons les nostres notícies, és la primera vegada que es posa música a una obra de Bernard Shaw.

Ralph Erwin, el compositor alemany autor de la cèlebre cançó Només la vostra mà, Madame..., ha estat contractat a França per la casa Pathé Natan, la qual s'ha assegurat la seva exclusivitat pels films sonors que pensa editar.

Al mes d'abril vindran tindrà lloc al Teatre Novetats una sèrie de representacions de No, no, Nanette, a càrrec de la companyia de tournée de Millebert i Frank.

Després de moltes negociacions, s'ha aconseguit que el paper de Nanette el representi la senyoreta Mary Myram, o sigui la mateixa que el va crear amb tant d'èxit l'any 1928, al mateix Teatre Novetats.

ALMAVIVA

NOTES OFICIOSES

TEATRE NOU

El tenor can Rossioh

Joan Rossioh posseeix una veu que captiva des dels primers moments; la seva emissió és d'una naturalitat tan extraordinària, que li ha valgut sorollosos triomfs entre els públics de la més refinada musicalitat.

Prova claríssima de les seves excepcionalis facultats, és el fet que en el recent àpat donat al mestre Pau Casals, en la Memòria llegida de l'història de l'Orquestra s'hagi citat el nom de Joan Rossioh al costat dels més prestigiosos cantants catalans i estrangers, com un col·laborador en les seves grans addicions.

Era natural, doncs, que unes condicions tan notabilíssimes com les que posseeix Rossioh, posades al servei d'una partitura reeixida com la que ha escrit Martí i Valls per a "La Legió d'Honor", haurien de donar forosament el resultat esplendorós que tothom té ocasió d'admirar al Teatre Nou les nits i tardes de dies festius, que és com es representa aquesta magnífica sarsuela catalana.

I les manifestacions constants de fervorosa admiració que el públic que envaeix l'espai i elegant teatre del Paral·lel, prodiga al gran creador

de Marcel, revela clarament que ens trobem davant un artista complet, que posa al servei de les seves enormes facultats de cantant quelcom que engrandoï i fa esdevenir més definitiu el seu triomf: l'entusiasme.

TEATRE TALIA

L'estrena de demà, divendres

Demà, divendres, tindrà lloc al Teatre Talia l'estrena del famós vodevil "L'escàndol del 22", traducció catalana de l'expert literat Joan Dupont.

"L'escàndol del 22" és l'adaptació del famós vodevil francès "Une poule d'essai", dels fecunds autors A. Huerse i E. Arnaud, el qual vodevil porta 408 representacions amb èxit sorollós al Dejaret de París.

"L'escàndol del 22" és un vodevil de neta marca francesa, la qual cosa vol dir que hi ha l'embolic, i a les escenes alegres i peculiars del gènere, totes elles de mà mestra, les que no cal dir que esaran interpretades de manera mestriosa pels notables components de la formació del Talia.

"L'escàndol del 22", com ja és costum en aquesta Empresa, serà presentada amb tota propietat.

Augurem per a aquest vodevil un èxit franc i sorollós, com l'obtingut a París.

OLYMPIA

Després de quatre dies d'interrupció per a ultimar les obres i llurs preparatius per al grandios espectacle del Dissabte de Glòria, torna Olympia a obrir les seves portes per acabar la seva temporada de Circ aquest mes de març, i per a donar a conèixer a Barcelona el fantàstic número Golden Dancers, amb el seu meravellós bany d'or, contractats per vuit úniques funcions i que segurament serà un número que per la seva originalitat cridarà fortament l'atenció.

Completaran el programa, mitra les belles Spadoni Sisters, amb llur troupe de xinesos, la reparació de la monumental atracció The Mari-posa and Company, que tan bons records deixà a la pista de l'Olympia; els clowns Germans Ferroni i les 10 atraccions més que completaran el magne programa amb què Olympia tancarà la seva grandiosa temporada de Circ per a preparar el superb espectacle de Primavera.

TEATRE ROMEA

Reposició de "L'Arlesiana"

Una de les funcions més interessants que es preparen al Teatre ROMEA, és la corresponent a dilluns vinent, dia 17, amb la reposició d'una veritable joia del teatre, que fela molt de temps que no es representava en aquesta ciutat.

Ens referim a "L'Arlesiana", de l'important Alfons Daudet, que cap empresa s'atrevia a representar per la seva complicada presentació, i perquè es requeria per això un nombre i adequat conjunt escènic.

La companyia de ROMEA reuneix, com tothom sap, condicions sobrades per al cas, i l'empresa, per la seva part, està disposada a no ometre cap esforç per tal d'aconseguir el més gran llum de l'obra.

Malgrat d'això, només es podran donar quatre representacions de "L'Arlesiana", perquè s'ha de reposar "La Dolorosa", de Ventura Gassol, en funció a benefici del primer actor Plus Davi.

A L'ATENEU BARCELONES

Una conferència d'Antoni M. Sbert

Organitzada per l'Associació d'Alumnes de la Facultat de Dret (F. U. E.), tindrà lloc avui, a la sala d'actes de l'Ateneu Barcelonès, una interessant conferència a càrrec de l'il·lustre president del Comitè Pro-Union Federal d'Estudiants Hispànics, Antoni M. Sbert.

En aquesta dissertació, que ha despertat als cirkols escolars i intel·lectuals de Barcelona un vivíssim interès, el "leader" indiscutible de les organitzacions universitàries exposarà amplament el seu criteri sobre la manera de lluitar, per mitjà d'una orientació federal, els estudiants d'una Universitat, primer, de tota la Península, després, d'una manera internacional en darrer lloc, criteri que és la base de l'actuació i la creació de la F. U. E.

No cal dir que una qüestió d'aquesta mena presenta per a les joventuts universitàries una transcendència cabdal. Per això són molts els que prometen d'assistir-hi. Quant als homes de les generacions madures, se'ls presenta una magnífica ocasió d'escoltar de viva veu les manifestacions espirituals de la nostra joventut per boca d'un dels seus més legítims i documentats representants.

L'acte, que serà públic, començarà a les sis en punt.

Aquest número ha passat per la censura governativa

Diputació

EL SR. MALUQUER I VILADOT, HA TORNAT MALALT DE MADRID

El president de la Diputació, al qual no s'esperava fins avui, tornà sobtadament en el segon express, passant de seguida al seu domicili, per tal d'allitar-se, a causa d'una afecció gripal.

Segons sembla, el senyor Maluquer va sentir-se indisposat a la Cort, i decidí emprendre el viatge de tornada en companyia del seu fill, que es, trobava també a Madrid. Hom esperà que el senyor Maluquer es restabliria en un parell de dies, i té el propòsit de, un cop refet, tornar a Madrid, per atendre les audiències, que tenia concedides i prosseguir les diverses gestions iniciades.

EN DEFENSA DELS NOSTRES VINS

Ha estat tramès el següent telegrama:

"President Diputació Provincial Barcelona a President Consell Ministres, Madrid. — La Comissió Provincial Permanent, en vista de les mesures adoptades pel Govern francès prohibint els "coupages" dels seus vins, que tant perjudiquen la producció vitícola del nostre país, acorda en la darrera sessió associar-se a les demandes formulades per l'Assemblea de Viticultors recentment celebrada a Madrid, encaminada a la protecció de la riquesa vitivinícola, actualment en intensa crisi. — Els saluda respectivament, Joan Maluquer Viladot."

ELS ESTABLIMENTS BENEFICIS PROVINCIALS

El senyor Albert Bastardes, ponent de Beneficència, continuant la tasca que des d'un principi va proposar-se, de visitar personalment i ferse càrrec de les necessitats que puguin tenir els diferents establiments benèfics a càrrec d'aquesta Diputació, estigué dilluns passat a Vilassar de Dalt, on visità la Institució "Torre Mar", dedicada a nens anormals, i el Casal de Curació, de Vilassar de Mar.

L'acompanyaren el cap de Governació, senyor Sebastian, el doctor Busquets i l'arquitecte senyor Pericas.

L'IMPOST DE CEDULES PERSONALS

ELS ADDICTES AL REI ALFONS

El propietari de l'A B C

Sevilla. — El marqués de Luca de Tena, la col·laboració del qual fou demandada pel bloc democràtic constitucionalista i per la concentració monàrquica que acabà de formar-se a Torrenueva, ha tramès a aquest senyor una carta en la qual manifesta la seva conformitat amb els punts de vista de la concentració.

Diu també que en recents declaracions manifestà desfer l'heretisme monàrquic i independent, cosa que el priva de sumar-se a cap bloc i menys encara al bloc democràtic, constitucionalista, que manté dels compromisos amb els elements republicans.

Els actes de propaganda monàrquica

Madrid. — Augmenten les peticions al Govern per a la celebració d'actes d'adhesió a la monarquia en les principals províncies.

També a Madrid continuen els treballs per tal de celebrar un acte grandios, a tenir en compte l'entusiasme que posen en l'organització, i que ha de resultar importantíssim.

Malgrat que el Govern desitja ajornar per ara tots aquests actes, com sigui que les demandes són cada vegada més apremiantes, és molt possible que no tindrà altre remei que autoritzar-les.

Probable dimissió del rector de Santiago

Santiago de Compostela, 12. — Es dona per segura la dimissió del rector d'aquesta Universitat i per tal de substituir-lo s'indica el degà de la Facultat de Dret, senyor Salvador Caballero León.

El Codi del "Consolat de Mar"

València, 12. — El representant de la Comissió del Port Franc de Barcelona ha lliurat a l'alcalde d'aquesta ciutat el famós Codi del "Consolat de Mar", que ha figurat al Palau de la Ciutat de Barcelona, en l'Exposició d'aquella ciutat, del qual lliurament s'ha aixecat l'acta corresponent.

Els accidents del treball

Jaen, 12. — A conseqüència de l'esfondrament d'una paret en el carrer de Juan Montilla, han quedat soterrats tres obrers que treballaven en la construcció d'una finca.

Malgrat la pressa que portaren llurs companys en auxiliar-los, dos d'ells foren fets morts i el tercer presentava ferides tan greus que es tem que mori d'un moment a l'altre.

Córdoba, 12. — En el poble de Villanueva del Duque treballaven en la mani "El Soldado", pou "Lluís", els minaires Antoni Toledano Alcázar i Alcázar Gómez, quan sobtadament una explosió, a conseqüència de la qual resultà el primer mort i el segon amb gravíssimes ferides.

Temporal al País basc

Sant Sebastià, 12. — El temporal a la mar és imponent. La majoria de vaixells de pesca s'han aixoplugat en aquest port.

Sant Sebastià, 12. — Regna un violent temporal.

El vent bufa amb tanta furia que ha lirat per terra nombrosos arbres, onze dels quals ha caigut que fossin auxiliats a la casa de socors, de contusions d'alguna importància a conseqüència de les caigudes.

La mar presenta un aspecte imponent. Les ones travessen el pont del Kursaal i el fan intransitable. El vent ha arrencat un mirador, sense que es produïssin desgràcies personals.

Ha tancat també dues llunes grans dimensions en una exposició d'automòbils, ha tombat uns quants arbres i diversos fanals de la il·luminació pública i ha boleat un carro del regiment de Sicília.

A les cases de socors han estat auxiliades diverses persones que presentaven contusions de pronòstic lleu, ocasionades per caigudes.

A Villafranca s'ha desbordat el riu Orba sobre la carretera general.

L'Urumea ha comenat també a desbordar-se i ha estat adoptades mesures a Goizueta, Arano, Hernani i Loyola.

Manquen per tornar cinc parells de vaixells pesquers, i es tem per la sort del vapor "María", puix que la seva prèlta, el "Tarragona", ha tornat al port amb un pal trencat i l'obra morta destruïda.

Irún. — A conseqüència de la creixença del Bidassoa, s'han inundat algunes cases del barri de Behovia.

Han aconseguit trocar de la guàrdia civil i els bombers, els quals han salvat els establiments en flames.

Finalment hi ha hagut dues víctimes.

ELS ACCIDENTS DE LA MAR

Atordatge al port de Gijón

Gijón, 12. — Continua el fort temporal acompanyat de grans canals. El port ha estat tancat a causa del mal estat de la mar.

El vapor "Aurora" s'ha topat amb el pesquer "La Oliva", el qual s'anà a fons en pocs minuts. Tota la tripulació se salvà.

Naufragi a Penyscola

Castelló, 12. — Davant Penyscola, ha naufragat el pailebot "Paquito", que procedent de Barcelona es dirigia a València, amb càrrega diversa, per valor de 100.000 pessetes.

Era el primer viatge que efectuava.

Els tripulants s'han salvat.

Un vaixell en perill

Vigo, 12. — El vaixell italià "Humanitas" demana auxili. Ha senyalat la seva posició a trenta milles al sud de les illes Cies.

A dos quarts de sis de la tarda ha sortit per auxiliar-lo el remorador "Puri".

LA CENSURA

Els telegrames per a la premsa estrangera

Madrid, 12. — El duc d'Alba ha rebut una Comissió de corresponents estrangers, la qual li ha lliurat un escrit en el qual es demana l'aixecament de la censura per als telegrames que trameten a la premsa estrangera.

El ministre ha conversat amb els corresponents, i els ha dit que havia ordenat la suspensió d'aquesta intervenció en els telegrames per a l'estranger.

Els comissionats han sortit molt satisfets de la visita, i han regrejat el ministre.

Els premis de l'Exposició de Sevilla

Sevilla, 12. — El Jurat de l'Exposició ha dictat el seu fall sobre concessió de premis als expositors.

Per ara només es coneixen els corresponents al Brasil, els expositors del qual han obtingut 224 Grans Premis, 54 diplomes d'honor, 309 medalles d'or, 310 medalles d'argent, 63 medalles de bronze i 51 mencions honorífiques.

Els conflictes del treball

Bilbao. — Els obrers minaires han celebrat una reunió per tal de tractar de la petició que tenen formulada als patrons demanant augment de salari.

S'ha donat compte que els patrons han accedit a concedir-los el cinquanta per cent de l'augment demanat.

València. — Continua en el mateix estat la vaga de Bunyol.

El governador civil ha tramès forces de la guàrdia civil per tal de garantir l'ordre.

DISPOSICIONS DIVERSES

Madrid, 12. — La Gasetta d'avis pública, entre altres, les següents disposicions:

Concedint franquícia postal al Servei Meteorològic de la Diputació de Barcelona.

Suprimint la Caixa de l'Amortització del Deute i altres decrets de la signatura regia d'ahir.

Suprimint el capítol de 25 pessetes fixat pel decret de 5 de setembre de l'any 1929, sobre el bitllet d'emigrants i disposant que sigui reduït a 1250 pessetes per cada mig bitllet; a 625 per quart de bitllet i considerant-se íntegrament el cànon de 25 pessetes per al bitllet sencera.

— 0 —

Madrid, 12. — Signatura de l'Exèrcit. — Restabliment les Comandàncies Generals d'Artilleria i Enginyers en cada una de les regions militars de la Península, en lloc de les actuals Inspeccions regionals de tropes i serveis d'Artilleria i Enginyers, les quals són suprimides.

Ascendint a general de brigada de Cavalleria, el coronel Elisi García del Moral, i nomenant-lo inspector a les ordres del director general de Carabiners.

Nomenant conseller del Tribunal Suprem de l'Exèrcit i la Marina, el ministre logat de l'Armada, senyor Guillem Carrija Parreño.

Concedint la gran creu de Sant Hermenegild al general de brigada Antoni Garrido i a l'inspector melgo de segona Francisco Victorio, i la medalla aèria al capità d'Artilleria, cap d'esquadra, Josep Méndez Parada, mort darrerament en un accident d'aviació.

LA VIDA OFICIAL

MANIACONS DEL CAP DEL GOVERN

Madrid, 12. — El Duc d'Alba sortirà demà cap a París, on romandrà cinc o sis dies. S'ha acordat que no anirà a Suïssa.

A la seva tornada a la Cort, se'n farà quan se signi l'anunciada combinació d'altres càrrecs diplomàtics.

Avui han despatxat amb el rei el president del Consell i el ministre de Marina.

El general Berenguer, en sortir de Palau, ha dit als periodistes:

— Signatura sense importància i concessió de condecoracions.

L'almirall Cárvia ha manifestat que no havia dit res a la signatura i que havia tingut amb el rei un canvi d'impressions.

— Han complimentat el rei, el capità general de l'Armada, senyor Aznar; els generals Kindelan, Ruiz del Portal i Muslera, aquest darrer governador militar de Gibraltar, el qual ha vingut per tractar afers de la zona del seu comandament.

També ha rebut el sobirà el coronel Lluís Rivera; el tinent coronel melgo senyor Agustí Wambanberghin, el qual li ha donat compte dels treballs de la Comissió internacional d'estandardització de material sanitari, la qual se celebra a Ginebra, i de la qual ell és vice-president.

Com sempre que el rei rep audiència, ha estat al Palau el capità general de la regió, baró de Casa Davallillo, el qual, en sortir amb el general Ruiz del Portal, ha estat preguntat pels periodistes respecte les nombroses audiències militars que havia rebut avui el monarca. Hom li ha preguntat si es tractava, com semblava, de comissions dels cosos de la guarnició, i el capità general ha contestat:

— Celebro que en feu aquesta pregunta. No es tracta pas de comissions, sinó que davant les nombroses demandes d'audiències, el rei s'ha vist obligat a augmentar-les. Segurament, en dies vinents, seguirà rebent nombroses militars.

Entre les audiències rebudes avui hi havia nombrosos caps i oficials dels regiments de Saboya, Rei, Covadonga, Princesa, Wad-Ras, Pavia, Astúries, Calatrava i Lleó.

— El ministre de la Governació ha rebut una comissió de la Confederació d'Estudiants Catòlics la qual li ha parlat de les col·lisions ocorregudes en algunes províncies entre els estudiants.

Ha rebut també el president del Col·legi de Metges: una comissió de metges especialistes en la lluita contra la tracoma i els senyors Gascon i Marín i Puyuelo.

Després ha rebut els periodistes, als quals ha dit que la tranquil·litat és completa a Espanya.

Hom li ha preguntat si hi havia algun nomenament d'alcalde, i el ministre ha contestat que no hi havia res d'això. És una qüestió — ha afegit — que va amb molta lentitud. Aquest vespre tindrem una reunió per tal de procurar donar una mica d'impuls a la qüestió, i crec que demà els podrà avançar alguna cosa respecte a això dels nomenaments.

Madrid, 12. — El general Berenguer ha rebut l'infant don Ferran; els governadors civils d'Alacant, Terol i Logroño; el duc d'Almodovar del Valle, el marqués de Linares, una comissió de l'Associació de Llaureadors de Castella i el catedràtic senyor Sainz Rodríguez.

— El ministre d'Economia ha rebut una comissió de llibreters i editors de Madrid, la qual s'ha dolgut de la fórmula per a l'elecció dels vocals per a la Cambra Oficial del Llibre.

— El ministre de Justícia ha dit que havia dit aquest matí al domicili de la vídua de Díaz Zarauza, funcionari del Ministeri que fou perseguit i deixat cessant per la Dictadura, la R. O. signada el dia 6, per la qual era reposat al seu càrrec.

Ha anunciat que en la pròxima signatura sotmetrà al rei una àmplia combinació de magistrats.

Preguntat respecte l'Escola de Criminologia, ha dit que no havia tingut temps d'estudiar l'assumpte, però que ho farà tan aviat tingui un moment.

Avui ha visitat el ministre de Foment una comissió de la Diputació de Burgos, la qual li ha parlat de la construcció del ferrocarril directe de Madrid a Burgos.

També ha visitat el ministre l'ex diputat a Cortes senyor Guerra del Río, el qual li ha exposat la crítica situació creada al port de La Luz (Canàries) pel fet que els vaixells estrangers no hi fan escala, i ha indicat que si no posava aviat remei a aquesta situació caldria acomodar el personal.

El ministre ha promès ocupar-se de l'afar amb tot l'interès, a fi de trobar-hi una ràpida solució.

Les comunicacions ferroviàries entre Catalunya i Galícia

Corunya, 12. — La premsa local torna a ocupar-se de la necessitat d'intensificar les gestions per tal d'aconseguir que els viatges d'Barcelona a Galícia per Miranda, puguin fer-se amb la mateixa facilitat que es fan actualment de Galícia a Barcelona.

El diaris reproduïen la contestació donada per la Companyia del Nord, en la qual es diu que la modificació de l'horari que es demana és gairebé impossible.

Els diaris impugnen aquesta afirmació de la Companyia, i procuren demostrar que amb una petita modificació de l'horari actual, es podria donar satisfacció al que demanen Catalunya i Galícia.

LA CONFECCIÓ DELS PRESSUPOSTOS

Les dificultats dels crèdits extraordinaris

Madrid, 12. — El ministre de Finances ha sol·licitat dels seus companys del Govern les dades completes sobre els crèdits extraordinaris que tenen concedits o que s'hagin ampliat, per a poder fixar d'aquesta manera, les xifres definitives del pressupost, ja que resulta que moltes partides que figuraven al pressupost no s'ajustaven a les quantitats fixades en ell o per resultar insuficients es recorria a crèdits extraordinaris.

Fins que cada un dels ministres no hagi concretat degudament aquesta qüestió, li és impossible al ministre de Finances ultimar el pressupost de 1938.

No hi ha superàvit, però la situació financiera és bona

Madrid, 12. — El ministre d'Hisenda, senyor Argüelles, s'ha reunit aquesta tarda amb els directors del seu departament per tal de continuar l'examen de la recaptació i despeses, car es proposa publicar l'anunciada nota el més aviat possible.

El ministre està segur que amb les mesures de restricció en les despeses que s'implantaran es contribuirà al millorament de la cotització de la nostra peseta, car malgrat el superàvit d'Hisenda no sigui ni de molt el que es desca, la situació del Tresor és bona encara i susceptible de millorar-se.

LA PUBLICITAT Carrer Barará, 11-13

A L'ATENEU BARCELONES

"Les humanitats dans le monde moderne"

Conférence de M. Jean Malys, delegat general de l'Association Guillaume Budé, de Paris.

Ahir, a un quart de vuit del vespre, a l'Ateneu Barcelonès, organitzada per la Fundació Bernat Metge, i davant d'una sala plena d'un il·lustrat públic, en el qual, com de costum, abundava l'element femení, l'illustre humanista M. Jean Malys, delegat general de l'Association Guillaume Budé, de Paris, donà la seva segona conferència sobre el tema "Les humanitats dans le monde moderne".

Seuen a la presidència, acompanyant M. Malys, el president de l'Ateneu, senyor Pere Coromines; el diputat provincial senyor Mas Yebra; el doctor Balcells, professor de la Universitat; i el senyor Miquel Ferré, de la Fundació.

Comença el conferenciant anunciant la intenció de parlar d'una manera general de la situació de la cultura clàssica en el món. Fa o'gis de la qüestió a Catalunya i es pregunta què és la cultura clàssica, i diu que és el coneixement de la literatura, art i civilització grecs i llatins per tal de contribuir a la perfecció de l'home. Diu que grec i llatí han estat estudiats d'encà que són coneguts. Diu que d'encà de l'aparició del cristianisme el llatí ha estat estudiat a tots els pobles d'Europa i ha contribuït poderosament a la civilització europea.

Des de cinquanta o trenta anys, segons els països, la cultura clàssica no ha cessat de sofrir violents atacs, perquè es diu que és una cultura reservada a les classes privilegiades. Les raons d'això són nombroses i moltes particulars a cada país. Un dels pitjors enemics és el cristianisme, o sigui el culte de les ciències. Després d'una sèrie de descobriments científics els homes han arribat a creure que la cultura clàssica era una cosa superflua i inútil. A més, s'objecta a la ciència perquè no li deixa via lliure. Aquesta desviació de la cultura científica ha originat un altre enemic que podríem dir exaltació de la ideologia del progrés. Afegint a aquestes causes la consideració en molts països que la cultura clàssica és retrògrada. Però si es considera que aquesta cultura clàssica és la que ha desenvolupat millor els esperits, no es pot dubtar de la seva influència. Finalment, aquesta cultura ha estat atacada perquè hi ha a Europa una mena de malestar que sembla que Europa ha perdut la fe en ella mateixa. Això és signe de feblesa, ja constatat abans de la guerra i que ha augmentat després de la guerra amb els sotrats que ha rebut; tot ha contribuït a l'afèbliment i a l'aparició de moviments extra o antieuropeus.

Ha començat l'ofensiva amb una guerra contra el grec i es veu bé que un cop suprimit l'estudi del grec vindrien els atacs contra el del llatí. Això, com era d'esperar, ha produït una reacció per la defensa de la cultura física i arreu d'Europa hi ha un moviment general a favor de la cultura clàssica, és a dir, de la cultura europea. Passarà, diu — una ràpida revista de la situació als diferents països d'Europa, que ha pogut estudiar en els seus viatges. Una constatació general s'imposa. La defensa de la cultura clàssica té el caràcter de la defensa del geni de la nació. Arreu la defensa d'aquesta cultura tendeix a la crea-

CONSELL DE MINISTRES

Cada setmana se celebrará un Consell

Madrid, 12. — Se sap que al Consell d'ahir es ratificà el criteri de celebrar un sol Consell de ministres a la setmana i que d'ara en avant, no totes les setmanes se celebrerà el Consell presidit pel Rei, tenint en compte que els ministres despatxen diàriament amb el Sobirà. Aquests Consells se celebraran cada quinzena.

ELS AJUNTAMENTS DE LA DICTADURA

Desordres a Yecla

Yecla, 12. — Tot el veïnat ha acudit a la sessió de l'Ajuntament i ha emplenat el saló de sessions, els passadissos i les escales.

Davant l'avalot que es produí, un regidor proposà la suspensió de la sessió per manca de nombre de regidors. Aleshores l'escàndol fou formidable i hagué d'intervenir la guàrdia civil, la qual féu desallotjar l'edifici.

El poble se situà davant l'Ajuntament i l'apedregà, reclamant que siguin exigides responsabilitats als regidors i a l'alcalde de la Dictadura.

Tot el vidre sde l'edifici foren trencats, es produïren carreres, enurts, etc.

El ple de l'Ajuntament anirà a Múrcia, per exposar al governador civil la situació i demanar que s'exigixin responsabilitats a l'antic Ajuntament. En cas contrari dimittiran.

LA CONFECCIÓ DELS PRESSUPOSTOS

Les dificultats dels crèdits extraordinaris

Madrid, 12. — El ministre de Finances ha sol·licitat dels seus companys del Govern les dades completes sobre els crèdits extraordinaris que tenen concedits o que s'hagin ampliat, per a poder fixar d'aquesta manera, les xifres definitives del pressupost, ja que resulta que moltes partides que figuraven al pressupost no s'ajustaven a les quantitats fixades en ell o per resultar insuficients es recorria a crèdits extraordinaris.

Fins que cada un dels ministres no hagi concretat degudament aquesta qüestió, li és impossible al ministre de Finances ultimar el pressupost de 1938.

ELS AJUNTAMENTS DE LA DICTADURA

Desordres a Yecla

Yecla, 12. — Tot el veïnat ha acudit a la sessió de l'Ajuntament i ha emplenat el saló de sessions, els passadissos i les escales.

Davant l'avalot que es produí, un regidor proposà la suspensió de la sessió per manca de nombre de regidors. Aleshores l'escàndol fou formidable i hagué d'intervenir la guàrdia civil, la qual féu desallotjar l'edifici.

El poble se situà davant l'Ajuntament i l'apedregà, reclamant que siguin exigides responsabilitats als regidors i a l'alcalde de la Dictadura.

Tot el vidre sde l'edifici foren trencats, es produïren carreres, enurts, etc.

El ple de l'Ajuntament anirà a Múrcia, per exposar al governador civil la situació i demanar que s'exigixin responsabilitats a l'antic Ajuntament. En cas contrari dimittiran.

coles primàries ampliades. A la

Universitat importants, com Harvard, s'ha notat des d'uns anys tendència a especialitzar els estudis i d'això n'ha beneficiat els estudis clàssics i ara hi ha 950.000 estudiants de llatí i 11.000 de grec, mentre que els de llengües vives no representen més que 900.000 alumnes. A més, en aquests darrers anys, les ciències filològiques s'han enriquit pat de la tutela europea i ara tenen veritables savis. A més hi ha una sèrie d'instituts especialitzats en estudis nombrosos i s'ha pogut constatar que la marxa dels estudis clàssics està continuant en progrés, cosa a la qual ha contribuït el costum de fer anar a Amèrica els savis europeus i transmetre nombrosos professors a les universitats i centres europeus.

Creu que el cas d'Alemanya és el més complex, però p' d'interès. Coneguda és la valor de les grans col·leccions alemanyes i de la ciència filològica alemanya, cosa que ha via fet rebaxar la consideració de la valor de la cultura francesa abans de la guerra. Després de la guerra Alemanya ha conegut un període de disgregació i això ha ocasionat grans perjudicis a la cultura clàssica i ha apartat els fills de les famílies burgeses de les carreres lliberals. Aquesta situació ha passat i ara les coses són altres. Fent tan la rassa del passat, actualment hi ha ara un moviment jove, nou i molt vigorós a favor de la cultura clàssica, però considerada d'una manera completament distinta de com era abans de la guerra. Aquest moviment és portat per fortes organitzacions com els alemanys en saber fer i per grans congressos que seuen en relació els que a tot el país s'ocupen de la cultura clàssica. Explica el concepte del nou "humanismus" alemany dirigit a desenvolupar la individualitat. Creu que el triomf de l'humanisme alemany tindrà grans conseqüències per al caràcter del poble alemany, girant cap a la situació del classicisme francès i influirà — creu ell — molt favorablement en el canvi de la mentalitat del país.

Explica finalment la situació a França i les característiques que la diferencien del concepte alemany de la cultura clàssica. La cultura, a civilització francesa, diu, és tota de cultura clàssica. S'ha vist com després de la guerra el Cèter de rogà el decret Bérard i els canvis portats a cap en els programes han anat complicant els estudis i fent-los més difícils, per finalment aconseguir l'ensenyament científic i clàssic. Això es deu, a més de la facilitat dels professors, a les associacions de pares i a l'activitat de les associacions, tals com la Guillaume Budé.

Acaba dient que la cultura clàssica, que tan atascada ha estat arreu, comença de veure sortir la victòria, i és que abans es considerava que l'ensenyament del grec i del llatí era per conèixer els autors; però ara ja no és així; avui dia ens donem compte que l'antiguitat grega no és pas solament el segle de Pericles, sinó que abasta moltes altres èpoques i civilitzacions, i la clàssica ens ha mostrat la proximitat a nosaltres d'aquells segles, i això ens ensenya a no mirar l'antiguitat grega l'esquena a les realitats actuals, cosa que pot contribuir a que deixem a les generacions a venir una mica de la riquesa i de la felicitat que el tresor de l'antiguitat representa.

Grans aplaudiments coronen la interessant conferència, i en acabar s'aixeca el president de l'Ateneu, senyor Pere Coromines, el qual digué que si després d'alguns anys la Diputació trametia un funcionari per representar-la a la sessió d'obertura de curs, a aquesta conferència hi assisteix el diputat provincial senyor Mas Yebra. Afegí que el nom de tots el saluda i prega que trameti als diputats i al president l'afecte de l'Ateneu. (Aplaudiments)

Li contestà el senyor Mas Yebra i digué que està orgullós d'haver assistit a tan interessant conferència; que era un dels amics socis de la casa, però que ara no ho és perquè les seves ocupacions el priven d'anar-hi. Diu que se sent lliurat de cor, patriota de cor i amic de l'Ateneu. Forts aplaudiments coronen les seves darreres paraules.

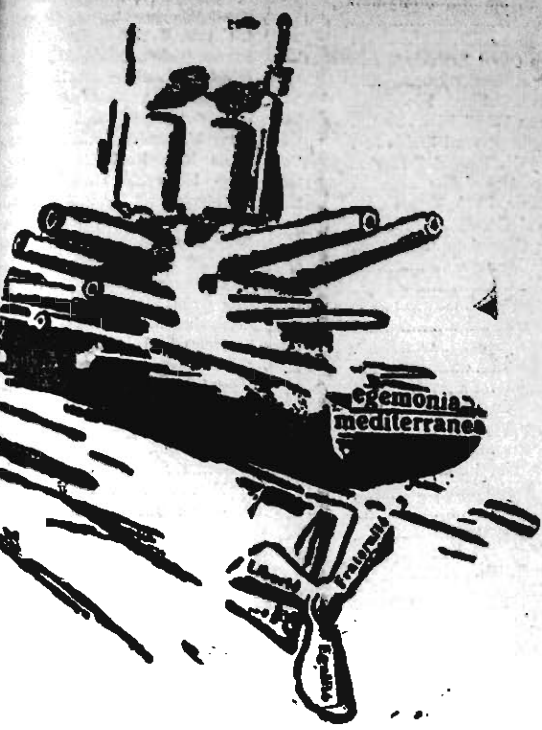
Els Congressos de la Fusta

Ha tornat de Madrid la Comissió del Comitè executiu del Primer Congrés Nacional de la Fusta, encarregada de gestionar prop dels Poders Públics la resolució de les conclusions adoptades i tractar de la celebració del Segon Congrés amb les entitats madrilenyes del ram de la fusta.

Com a resultat de les gestions realitzades per la Comissió, ha quedat convinguda la celebració a Madrid del Segon Congrés Nacional de la Fusta, al qual hi es constituirà molt aviat el corresponent Comitè organitzador.

Aquest número ha passat per la censura governativa

LA CONFERENCIA NAVAL

LA POLITICA NAVAL FRANCESA
Liberat, Igualtat, Fraternitat... i Hegemonia mediterranea.
(El Popolo d'Italia, Mú)

Comentaris francesos

París, 12. — Els diaris comencen a expressar d'una manera molt clara la convicció que la conferència naval de Londres no obtindrà els resultats desitjats, sense que sigui haver-hi acord, no ja en el mateix programa que alguns havien assumat, sinó ni tan sols en acords modestos.

«Le Matin» escriu que les previsions d'Anglaterra i l'actitud d'Itàlia negant-se a presentar el seu programa augmenten les dificultats de Londres.

«Le Journal» creu que els resultats de la Conferència Naval encara són molt reduïts, afavoriran els treballs de Ginebra per al desarmament del Continente. — Fabra.

La posició del Sr. Briand

Londres, 12. — El senyor Briand ha admès virtualment aquest vespre la idea d'un pacte polític ha quedat descartada de les negociacions i com de resultes d'això hom creu que caldrà prescindir de la possibilitat d'una reducció substancial a les xifres del tonatge francès, ha estat sollicitat de la delegació italiana la presentació de les seves xifres, car hom creu que sense aquestes dades no podrà fer-se res de positiu.

Als cicles britànics ben informats hom creu que els treballs de la Conferència encara duraran un mes, però el senyor Briand creu que no duraran més de quinze dies. — Fabra.

Les xifres del tonatge

Londres, 12. — Un comunicat facilitat a la Premsa diu que els caps de les delegacions americana, francesa i britànica s'han reunit a les tres de la tarda al despatx del senyor MacDonald, a la Cambra dels Comuns, per tal de prosseguir les converses iniciades respecte a les xifres del tonatge. — Fabra.

LES INUNDACIONS DE FRANÇA

A Baiona

Baiona, 12. — A conseqüència de les pluges, la riera de Salys, que travessa Salas de Bearn, s'ha sortit de marge, inundant les tres quartes parts del poble.

Les inundacions han ocasionat danys de consideració. — Fabra.

LA ITALIA FEIXISTA

Detenció d'adversaris del règim

Roma, 12. — Comunicat de Ràdio al «Messaggero» que a conseqüència de l'assassinat d'un milicista feixista, la policia ha detingut l'assassinat i vuit còmplices antifeixistes.

El mercat dels canvis

Roma, 12. — El Consell de ministres ha tractat avui de la data d'entrada en vigència del decret ja aprovat pel Rei, declarant lliure el mercat dels canvis. — Fabra.

Les relacions italo-alemanyes

Berlin, 12. — Als cicles ben informats ha estat desmentida categòricament la notícia publicada per alguns diaris respecte una suposada aliança proposada pel senyor Mussolini a Alemanya. — Fabra.

SOCIETAT DE NACIONS

REUNIO AJORNADA

Ginebra, 12. — Segons notícies de bona font, la reunió de la Comissió d'arbitratge que havia de celebrar-se el dia 24 del que som, serà ajornada probablement fins al dia 24 d'abril vinent, car dues potències, com a mínimum, han anunciat que no podien prendre part en aquests treballs, fins a conèixer el resultat de la Conferència que actualment se celebra a Londres, per discutir la reducció d'armaments. — Fabra.

AMERICA LLATINA

UN AFER DE DESEMBARCAMENT CLANDESTI

Rio de Janeiro, 12. — Amb motiu de la informació oberta a conseqüència del desembarcament clandestí de dos passatgers, ha quedat palesada la responsabilitat del comandant del paquebot alemany «Cap Anzona», i de resultes d'aquesta, el Govern ha prohibit al dit capità comandar el vaixell durant la seva estada en aigües del Brasil. — Fabra.

ESTATS UNITS

LA PROTECCIO ALS AGRI-CULTORS

Washington, 12. — El Senat ha aprovat la demanda formulada per a l'obertura d'un crèdit de 100 milions de dòlars, amb carrec al fons de 500 milions de dòlars del Farm Board, que ve a ésser una mena de crèdit agrícola creat per a prestar ajut als agricultors. — Fabra.

ESTRANGER

L'AGITACIO HINDU

La propaganda de la resistència passiva

Ahmedabad, 12. — Segons s'ha vist anteriorment, han començat a sortir les pègrines propagandistes hindús de la campanya de desobediència civil.

El primer a sortir han estat 16 estudiants de la Universitat nacional de Calcutta, els quals formen l'avantguarda i que preparen el pas al lider nacionalista.

Gandhi s'ha posat al davant d'una nombrosa professió.

Altres diversos grups es disposaven a sortir formats tots en rengles de tres a fons.

Un grup de 79 voluntaris sortí en direcció al golf de Cambai.

La direcció dels altres grups encara és desconeguda.

A diversos llocs pròxims a aquesta capital, per on ha de passar el «mahatma», la població l'esperava amb flors, nous de coco i altres fruits que havien d'ésser ofertes al cap-hindu.

No s'ha produït cap mena d'incident.

La força pública contemplà impassible tots aquests preparatius, que es realitzaven molt pacíficament.

Abans d'emprendre la seva expedició, Gandhi visità diversos malalts del seu seminari i dels quals s'acompanyà afectuosament.

Durant la setmana passada, hi van haver 14 casos de verola en aquest seminari.

Tots els malalts són infants, alguns dels quals han mort. — Fabra.

Gandhi no ha estat detingut

Ahmedabad, 12. — S'ha vist que el líder Gandhi seria detingut avui, abans de començar la seva pègrinació a favor de la desobediència civil.

La notícia no s'ha confirmada. No obstant, entre els seus amics existeix la creença que serà detingut abans de poc, i en aquest sentit han pres totes les seves mesures per tal de prosseguir la campanya.

El primer pas de la desobediència civil per part de Gandhi serà anar cap a la costa i tractar d'oposar-se als drets sobre la sal, impost molt impopular a l'Índia.

La situació al país, és de calma, però hi ha nombrosos indicis d'intranquil·litat.

Han esclatat diverses vagues, i l'empresonament de l'alcalde de Calcutta ha produït molta emoció.

Encara no es pot dir com aconsegueixen els seus partidaris, rep molts de l'Índia, les pègrines de Gandhi, les adhesions, adhoc de tribus llunyanes. — Fabra.

Una crida del Comitè de Bombai

Bombai, 12. — Amb motiu del començament de la campanya de desobediència civil, el Comitè Civil de Bombai ha publicat una crida adreçada al poble demanant homes i diners per tal d'ajudar la campanya empresa a favor de la independència de l'Índia. — Fabra.

Cent policies vigilen la pègrinació de propaganda

Ahmedabad, 12. — D'ençà que ha circulat el rumor que es tractava d'empresonar Gandhi d'un moment a l'altre, més de mil persones han voltat el monestir on havia passat la nit el cap hindú, per tal d'impedir que la detenció es dugués a cap.

La comitiva que acompanya Gandhi en la seva pègrinació de propaganda seguita per un centenar de policies, en previsió de possibles alteracions d'ordre públic. — Fabra.

Un discurs de Gandhi

Ahmedabad, 12. — El cap nacionalista, Gandhi, ha pronunciat un discurs davant un nombros grup dels seus partidaris, i ha desafià el Govern a detenir-lo dient que tal vegada en abandonar el monestir per emprendre un viatge de propaganda era aquella la darrera vegada que els adreçava la paraula. — Fabra.

El governador de les províncies centrals

Londres, 12. — Sir Montagu Butler ha sortit cap a Bombai, des d'on anirà a Nagpur a prendre possessió del càrrec de governador general de les províncies centrals de l'Índia, càrrec que ocuparà per segona vegada durant un període de cinc anys. — Fabra.

Estudiants ferits en una manifestació

Bombai, 12. — Dos mil estudiants han celebrat una manifestació amb motiu del començament de la campanya de desobediència civil.

La policia ha intervingut i a conseqüència de la lluita han resultat ferits diversos estudiants, els quals han estat transportats a l'hospital. — Fabra.

Precaucions

Bombai, 12. — Hom creu que a conseqüència de la situació actual el Govern de Bombai està aquests dies en estreta relació amb el Govern Central.

Dues companyies britàniques i un regiment indi es troben a Ahmedabad.

A Bombai, i especialment als barris baixos de la ciutat, han tingut lloc nombroses manifestacions de partidaris del Congrés. — Fabra.

Un destacament de policia segueix els pègrins propagandistes hindús de la campanya de desobediència civil

El govern feixista declarava lliure el mercat de valors

En els cicles oficials alemanys ha estat desmentida la notícia d'una suposada aliança proposada pel senyor Mussolini

Han estat registrats 18.000 casos d'escarlatina a Pequín

El Reichstag ha aprovat el pla Young en tercera lectura

Els estudiants filipins fan una vaga de protesta contra un professor nord-americà

El govern soviètic negocia amb una empresa alemanya la reorganització de la xarxa ferroviària de Rússia

LES EPIDEMIES

18.000 casos d'escarlatina a Pequín

Pequín, 12. — L'Agència Indo-Pacífica assenyalava que durant els tres darrers dies s'han registrat 18.000 casos d'escarlatina. — Fabra.

LA CAMBRA FRANCESA

Les pensions als ex-combatents

París, 12. — La Cambra ha votat per unanimitat el retir dels ex-combatents. — Fabra.

L'ensenyança secundària

París, 12. — Amb motiu d'un article de la llei financiera, la Cambra ha disolt extensament, i amb apassionament, el problema de l'ensenyança gratuïta en el seu grau secundari.

El debat iniciat aquest matí, ha seguit a la tarda i serà prosseguit en una sessió nocturna.

El text presentat pel Govern del senyor Poincaré, preveia el sistema gratuït de la classe de sisena, primera classe del grup secundari, a títol d'assaig.

La Comissió d'Hisenda ha esmentat el dit text, per tal de fer amb ell una prova d'escola única amb el sistema gratuït d'ensenyança secundària en conjunt.

Les dretes consideren aquest projecte com adreçat contra la llibertat dels pares de família i una amenaça contra el principi de llibertat d'ensenyança, i han demanat el desglossament de l'article.

El senyor Tardieu ha demanat a la Cambra que voti el text primitiu de l'article.

Sembla que el president del Congrés serà atès pels membres de la majoria governamental.

La discussió seguirà avui a la nit. — Fabra.

VATICÀ

ELS SOBIRANS SUECS AL VATICÀ

Ciutat del Vaticà, 12. — El Sant Pare ha rebut en audiència, amb el ceremonial reservat als sobirans, el rei de Suècia, el qual era acompanyat de la princesa Ingrid i el comte Ekström.

L'entrevista ha estat molt cordial i ha tingut lloc a la biblioteca reservada del Vaticà, i ha durat uns vint minuts.

El rei de Suècia ha visitat després el secretari d'Estat, cardenal Pacelli, el qual hores després li ha tornat la visita. — Fabra.

Els pelegrins, a Aslái

Ahmedabad, 12. — El cap hindú Gandhi i el seu cortell, el qual ha minvat considerablement, han arribat al poblat d'Aslái, d'on sortiran demà per tal de prosseguir llur pègrinació. — Fabra.

Atte a un lloc de policia

Calcuta, 12. — Els vaguistes de les filatures de Tigahur cregueren que alguns de llurs companys havien estat empresonats i atacaren un lloc de policia; es promougué un avalot, del qual resultaren diversos ferits.

Els vaguistes de les filatures són més de 35.000. — Fabra.

EL REICHSTAG

Aprovació del pla Young en tercera lectura

Berlin, 12. — El Reichstag ha adoptat, en tercera lectura, el pla Young per 270 vots contra 192 i 3 abstencions. — Fabra.

Altres votacions

Berlin, 12. — Després de l'adaptació successiva dels diversos articles del projecte de llei referent al Pla Young, la llei principal ha estat aprovada en votació final per 270 vots contra 192 i 3 abstencions.

En votació nominal, l'acord germano-polonès ha estat acceptat per 326 vots contra 217 i 8 abstencions.

La nova llei de ferrocarrils ha estat acceptada per 299 vots contra 156 i 3 abstencions.

El parit econòmic ha votat a favor del Govern.

La llei respecte al Banc de l'Imperi ha estat aprovada per 307 vots contra 150 i 3 abstencions. — Fabra.

La situació del pla Young a Alemanya

Berlin, 12. — El Reichstag ha rebutjat per 289 vots contra 173 una moció dels partits d'oposició demanant l'ajornament per dos mesos de la promulgació del pla Young.

El coeficient de tres quartes parts previst per la Constitució ha estat assolit.

Tanmateix, d'acord amb l'article 73 de la Constitució, el president de l'Imperi pot, malgrat la demanda dels partits d'oposició, promulgar lleis si la majoria del Reichstag i del Consell de l'Imperi declaren la seva urgència.

Als cicles parlamentaris hom creu que, quan el Consell de l'Imperi i el Reichstag hagin declarat la urgència de les lleis Young, el president de l'Imperi farà ús del seu dret de promulgació immediata. — Fabra.

Discurs del canceller

Berlin, 12. — En començar la discussió en tercera lectura del pla Young i dels acords de La Haia, el canceller de l'Imperi, senyor Müller, ha pronunciat al Reichstag un discurs declarant que el Govern no ignora que el pla Young i els acords de La Haia queden molt per sota de les legítimes aspiracions d'Alemanya. «Tanmateix», ha afegit — no per això deixa el Govern de comprendre que aquests acords assenyalen un important avenç en comparació amb la situació anterior i espera que les potències creditors facilitin aquesta aplicació, executant llurs compromisos contractals amb la mateixa lleialtat que Alemanya.

El mateix succeirà — ha seguit dient — amb el que fa referència a les diverses garanties previstes en favor d'Alemanya i l'entrada en vigor, jaament, del principi de solidaritat de totes les potències interessades en la qüestió de les reparacions, les quals exigeixen la col·laboració sincera de deutors i creditors. — Fabra.

EL PLET DE LES FILIPINES

Vaga escolar

Manila, 12. — L'Agència Indo-Pacífica anuncia que a conseqüència d'haver estat considerades ofensives per a les Filipines unes paraules pronunciades per un professor nord-americà de l'Escola de segona ensenyança, els alumnes d'aquesta Escola i els de l'Escola de Comerç han declarat la vaga.

Les autoritats universitàries han acordat tancar totes les escoles. — Fabra.

LA RUSSIA SOVIETICA

La reorganització dels ferrocarrils

Berlin, 12. — La Comissaria Soviètica de Transports ha entrat en negociacions amb la Societat de Ferrocarrils alemanys per a la reorganització de la xarxa ferroviària a Rússia.

Segons el «Wossische Zeitung», la Societat Ferroviària desitja, abans de tot, conèixer l'opinió particular del Govern alemany respecte al particular. — Fabra.

Carnet de l'excursionista

EXCURSIO

DE LA UNIO EXCURSIONISTA

El dia 23 d'aquest mes, la Unió Excursionista (Ciutat, 5, primer, primera) efectuarà una excursió en autocar a Sant Miquel del Fai, i es visitarà ensembla la històrica vila de Caldes de Montbui, la pintoresca vila de Sant Feliu del Pinyó o de Codines i l'anomenat punt d'estiu La Garriga.

Pel molt econòmic del preu i per l'interessantíssim d'aquesta excursió, promet ésser un èxit, per la qual cosa aquesta Unió Excursionista posa a coneixement de totes les persones a les quals interessi assistir a la dita excursió, que se serveixin inscriure's quan més aviat millor a l'estatge social, tots els dies, de vuit a nou de la vetlla.

El Grup Excursionista Joventut Catalana ens ha tramès les següents llistes a favor de l'excursionista Jaume Corbatera, i a favor de la vídua i fill de Martí Vilanova:

SUBSCRIPCIO "JAUME CORBATERA I RIERA"

Primera llista:

Grup Excursionista Joventut Catalana	25
A. G. i I.	2
G. Dasca i D.	2
E. Gausset i P.	2
J. Mir i V.	2
"Follets de Muntanya"	3
Un amic del mot Germanor.	1
J. Valls i R.	1
Jaume Aguiló	1
Jaume Obiols	1
Josep Grau i Ràfols	5
R. Royo	1
A. Sesé	1
Pere Vilardobé	1
M. Cortada	1
J. Romero	1
C. Alvarez	1
Germanes Esteve	2
R. Torner	2
"Minyons de Muntanya"	10
F. Gorris	1
Manuel Arca	1
Violan	1
"Guies Excursionistes"	10
Enric Clarà	2
G. Pérez i S.	1
Esteve Fernando	1
Pepeta Trilla	1
F. Murroia	1
Joan Claret	1
Josep Espinet	1
Josep Maria Fàbregues	1
M. Gonzalvo	1
Pere Hernández	1
Recapitat Festa "Follets"	24,45
Follet Arcais	2
E. Gausset	1
D. Gausset	1
R. Petit	1
E. Badia	0,50
M. Llobet	0,50
Joan Morera	1
M. Borràs	1
F. Pueyo	1
R. Gausset	2
M. J.	1
J. Casabona	1
Lluís Guarro	2
X. X.	1

SUBSCRIPCIO "MARTI VILANOVA"

Primera llista:

Agustí Gou	3
Gaietà Dasca	2
Federic Gausset	1
Guàrdia	3
D. R. i B.	2
Ferrer	1
Lluís Cases	5
Un soci	1
Enric Clarà	1
Un guia	1
Un altre guia	1
J. Vallejo	1
J. A. i F.	1
M. Borràs i Pavia	1
J. Valls	1
A. Serra	1
Miquel Solé i Escolà i muller	2
Migdal Solé i Pujal	1
Derc	1
Manuel Solé, exiliat a Brussel·les	1
Miquel Solé i Pujal	1
Maria Campos	1
Quadres	1
Solà	0,50
Sebastià Pujal i fills	2,50
M. Golzalvo	1
R. L. i R.	1
A. P. i R.	1

Aquests dies, per l'ampliació de l'amnistia i revisió de la causa dita de Garraf, s'han posat unes fulles a disposició de les persones que vulguin signar al G. E. Joventut Catalana (Floridablanca, 37, baixos), els dies feines, de 9 a 11 de la vetlla, i els dies festius, de les 11 del matí fins a les 9 de la vetlla.

DE BARCELONA

L'HOMENATGE A JOSEP AREVALO

Anit passada va tenir lloc al saló de festes de l'Hotel Orient l'apart d'homenatge a Josep Arevalo com a justa recompensa al treball ardu, que com a organitzador del personal, dels camps d'esport ha portat a terme des dels començaments dels espectacles esportius al nostre país.

Varen aplegar-se al voltant de l'homenatge prop de 200 comensals.

Ocuparen la presidència de l'acte, ultra l'Arevalo, els senyors Rosich, Serramallera, Valdes, Trias, Costa, Torrent i Oller, a la dreta, i a l'esquerra els senyors Sunyol, Rius, Vinyes, Zamora, Ponç i Peris.

Va oferir l'apart i l'homenatge el senyor Sunyol, president de la Federació Catalana de Futbol. Va tenir paraules d'elogi i d'admiració per la tasca de l'homenatge, i li féu ofrena de la placa que per subscripció se li ha ofert. També va proposar que els assistents s'adherissin al moviment unànime que existeix a Catalunya a favor de la petició d'amnistia pels presos polítics i socials i revisió del procés de Garraf. No cal dir que la proposta del digno president de la Federació fou acollida amb una ovació vívida i ben aviat els plecs es varen omplir de signatures.

Després parlaren els senyors Rosich, Valdes, Zamora, Torrent, Maymó, que demanà un record a la memòria del nostre infornat col·laborador Josep Rovira Girau, i d'altres.

A l'últim s'alçà l'homenatge. Va donar les gràcies amb paraules senceres i entelades per l'emoció. Digué que una gran part de l'homenatge es devia als seus col·laboradors, que en aquell moment l'estaven homenajant.

En acabar fou acollit amb una gran ovació.

DE MADRID

MELCON ARBITRARA EL PARTIT ATHLETIC-BARCELONA

Madrid, 12. — Ha estat designat àrbitre per al partit que es jugarà diumenge entre l'Atlètic de Bilbao i el Barcelona, el senyor Melcón.

UNA CONFERENCIA

D'OSSORIO I GALLARDO

Madrid, 12. — Al local de la Unió de Funcionaris d'oficines particulars, ha donat aquesta nit una conferència el senyor Ossorio i Gallardo.

Ha començat parlant dels sistemes de treball que hi ha a Europa i als Estats Units, on els funcionaris tenen representació en les Companyies.

Creu que els Comitès paritaris espanyols serien molt eficaços si els presidents no fossin amos dels ministres que els nomenen.

Afegeix que al seu criteri els treballadors han de tenir participació, no solament en els beneficis de les indústries, sinó també en el govern d'aquestes indústries.

Es mostrà partidari de que s'establissin les accions de treball a les empreses.

El senyor Ossorio i Gallardo fou molt aplaudit.

EL SENYOR CAMBÓ ESTA DE SALUT

Madrid, 12. — «El Debate» publica un telegrama del seu corresponent a París, en el qual s'insereixen unes declaracions fetes pel senyor Cambó a la seva arribada a aquella capital.

Segons l'esmentat corresponent, el polític català ha negat que el seu viatge a Londres tingués relació amb les gestions per a portar a terme cap emprèstit ni per a consultar metges, sinó sencillament per visitar l'esplèndida manifestació d'art clàssic italià que ha enviat allí el Govern italià.

SOLER I TORRA G. MANS.

BANQUERS

BILLETS

Francescos, 32,25 per 100.
Anglesos, 40,01 ptes.
Italians, 43,15 per 100.
Belgues, 114,70 per 100.
Suecs, 139,00 per 100.
Portuguesos, 0,35 ptes.
Alemanya (Reichsmark), 1,96 ptes.
Austria (Schilling), 1,70 ptes.

ELS ESPORTS

FUTBOL

Ruptura entre els jugadors i la Directiva del F. C. Barcelona?

El nostre col·lega "La Noche" publicava en la seva edició d'ahir una notícia sensacional, donant com a "tots els jugadors barcelonistes s'han solidaritzat per a lluitar amb el major entusiasme pel prestigi del Club, però trencant tota relació amb la Junta Directiva, a la qual fan culpable per les seves injustícies i desconsideracions dels fracassos soferts".

Tot estimant que la notícia mereix ésser confirmada degudament, reproduïm, a títol d'informació, els acords que l'esmentat col·lega suposa presos pels jugadors, els noms dels quals no dona:

"Que la Junta Directiva no les mereix confiança alguna, desde el moment que no ha complido promesas hechas, ni palabras dadas por quienes más obligados estaban a cumplirlas."

Quelques jugadors del "Barcelona", como en toda ocasión, están dispuestos a acatar la más severa disciplina compatible siempre con las atenciones que se merecen quienes han demostrado cumplidamente que luchando en muchas circunstancias en un ambiente de hostilidad intensa, y aún siendo víctimas de agresiones, han sabido lograr victorias resonantes para su Club.

Que solidarizados todos los jugadores del "Barcelona", protestan con toda energía del rumor circulado por individuos de la Junta Directiva, achacando las derrotas sufridas en los partidos con el "Espanyol" y con el "Real Madrid" a un planete.

Que igualmente protestan de las injusticias de que se ha hecho víctimas a varios jugadores, imponiéndoles multas arbitrarias, una de 300 pesetas a Guzmán, a quien no se ha dado explicación alguna; otra de 250 a Mas, por haber ido un día a Palafrugell a ver a su familia sin que la ausencia determinara falta a algún entrenamiento, con la agravante de que el señor presidente le advirtió que debía formular la petición por escrito y en este caso le atendería, faltando a esta promesa cuando una vez impuesta la sanción excomulgó, como se le había indicado, el deseo de ir un domingo nuevamente a Palafrugell y no se le concedió el permiso, y otra de 25 pesetas a Saló, porque quince días antes de que terminara la descalificación que por seis meses se le impuso por la F. C. de Fútbol, por duplicidad de firma, y durante cuyo tiempo no ha percibido ni un céntimo del "Barcelona", se denunció a la Junta que había asistido a un baile.

Y que están dispuestos a obedecer con todo entusiasmo las órdenes del entrenador, del que se muestran todos los jugadores plenamente satisfechos."

LA FEDERACIÓ CATALANA

PROPOSARÀ LES DATES 18 DE MAIG I 8 I 19 DE JUNY PER AL PARTIT BASCONIA-CATALUNYA

Demà sortiran cap a Bilbao el president i els seus presidents de la Federació Catalana de Futbol, senyors Josep Sunyer i Josep Planat, els quals trobaran amb la Federació Basca les dades que han de jugar-se els projectats partits Basconia-Catalunya.

Els representants de la Federació Catalana proposaran a la de Basconia una de les dates del 18 de maig i 9 i 10 de juny d'enguany, per al primer dels dos partits projectats, que es jugaran a l'Estadi de Montjuïc.

ELS INCIDENTS DEL PARTIT SANS-BADALONA

Ahí, el C. D. de la F. C. de F. es va reunir per tal de tractar, entre altres assumptes, el del fall dels incidents ocorreguts al partit Sans-Badalon, corresponent a la copa Barcelona.

El fall d'aquest afer no es farà públic fins demà, amb la nota oficial de la Federació Catalana de Futbol.

Referències particulars que ens mereixen tot el crèdit ens permeten dir que ha estat fallat un temps determinat de desqualificació al camp del Sans i el jugador badaloní Oriols.

DIUMENGE COMENCARAN LES ELIMINATORIES PER AL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE FUTBOL AMATEUR

La Federació Catalana de Futbol fa pocs dies va celebrar una reunió per a tractar de la participació del futbol amateur català al Campionat peninsular. Com ja vàrem dir en la nota informativa d'aquella reunió, els reunits

Futbol Club Barcelona

Assemblea extraordinària

El F. C. Barcelona convoca els senyors Delegats a l'Assemblea General Extraordinària que, per a tractar de la següent ordre del dia:

1. Lectura de l'acta anterior, interpellacions presentades pels senyors delegats, tindrà lloc aquesta nit, a dos quarts de deu de primera convocatòria, i a les deu, de segona, a la Sala Montserrat, Ríbadeneira, 4.

Per a entrar al local els senyors delegats hauran de presentar el rebut de soci actual.

B O X A

CAMPIONAT DE CATALUNYA AMATEURS 1930

Dissabte vinent, dia 15, començarà el Campionat de Catalunya de boxa amateur, al local de l'Arenes B. C. (Corts Catalanes, 388), i seran els pesos mosques els encarregats d'obrir la competició.

Entre els principals participants inscrits, hi ha: Romero, del Palace, finalista del Campionat darrer, i que en la final fou vençut per molt escàs marge de punts per l'internacional Vilanova.

Blasquez, del Badalona, el colpejador, que compta en el seu rècord 15 victòries per k. o.

Larrosa, del Barcelona, semifinalista dels passats campionats.

Correa, del Diana; Berdejo, de l'Arenes; Gràcia, del Poblet; Giménez, del Catalunya; Arcos, de la U. R. G.; Argueta i Cirera, del Puching, de Gràcia, els quals formen un conjunt de forces tan igualades que és molt difícil assenyalar quin dels serà el campió.

El 15a i 16a tornaments mèdics tindrà efecte el dia 14, de set a nou, al local de la Federació Catalana de Boxa, Munlana, 11.

El dia 18, i al mateix local, tindrà efecte les eliminatòries dels pesos gal·la.

NOTICIARI

Vilanova ha disistit per ara de la seva projectada excursió a París. Aquest determini no és alié a les condicions econòmiques proposades pels organitzadors parisiens.

Nova victòria de Camerá: oposat ahir a Lully Montgomeri, el gegant italià vencé per k. o. a la segona represa.

Ha marxat recentment cap a l'Argentina, on es proposen romandre una llarga temporada, els pugilistes italians Mario Farabullini, pes lleuger, i Petrarca, pes ploma.

Comunicació de Filadèlfia que Ricard Alis vencé per k. o. en tres rounds el pes mitjà italià Vicents Forgiore.

A Providence, Victor Ferrand, fèu match nul amb el pes mosca americà Joe Ross.

Martínez Fort, fou declarat batut a Nova York pel cubà Larosa. Aquesta decisió, segons el parer de molts espectadors, afavorí marcadament el darrer dels esmentats boxadors.

Notes pregades

DE LA VETLLADA FLIX-MERLO I TORRES-SAVASTAN

Carles Flix, el campió d'Espanya del pes gall que per haver estat operat al nas no pogué defensar el campionat d'Europa davant Regis, torna una altra vegada a posar-se els guants disposat a fer honor al lloc preferent que ocupa davant els aspirants al títol europeu que es veié obligat a abandonar.

Carles Flix, tan aviat com l'estat li ho permetés es lliurà, no sense certes precaucions, a un entrenament duríssim, per a comprovar en ell el marge de probabilitats que tindrà en l'empenya de conquerir novament el campionat i el seu resultat, ens dona a entendre que ha estat satisfactori, puix que d'altra manera no haguera acceptat per a cavall d'assaig a un home de la classe de Merlo, el vencedor de González a Barcelona.

Torres, el vencedor de Benza i de Trevos, davant el combat que ell creu que l'ha de col·locar davant a Segundo Bartos, l'únic púgil que tanca als altres el camí envers Gironès, es mostra confiat que aquest dur combat que tindrà de lliurar a Savastan, el darrer adversari del gal·lec, serà per a ell una nova ocasió per a demostrar al públic quan justificades són les seves pretensions d'arribar aviat fins al mateix Gironès.

EL PESATGE DELS PUGILS

Avui, dijous, a dos quarts de nou, tindrà lloc a la Federació Catalana de Boxa, el pesatge de control i reconeixement mèdic dels boxadors que prenguin part a la vetllada que demà, divendres, tindrà lloc al "Nuevo Mundo".

El pesatge dels semifinalistes del torneig per a la copa Marques de Vinent, es farà al limit de 57 kg.

Torres, Savastan, Merlo i Carles Flix, es pesaran, per existir forat de pesatge demà, divendres, a les dues, en el Palace Sporting Club.

PILOTA BASCA

AL FRONTO NOVELTATS

Piston i Gómez, lluint braçal vermell, s'oposaren dimarts, a la nit, a Ramos i Navarrete, amb divisa blava.

Ramos, en aquest partit, cedi a Piston un quadro d'avantatge.

Unes fallides del davant vermell donaren el predomini en el marcador durant la primera desena i part de la segona a la parella contrària, fins que ensemes que Piston

DEL FESTIVAL A BENEFICI DE RINI

Samitier i Zamora es donen la mà, en presència d'alguns dels protagonistes de "L'honor del barri"

LA PUBLICITAT

Subscripció Vda. i fill de Martí Vilanova

Suma anterior: 9.108'15

de l'ideal

R U G B Y

Han estat definitivament seleccionats els jugadors catalans que han de jugar a Alemanya

Podem ja donar una llista aproximada dels jugadors que han de formar l'expedició catalana que ha de jugar tres partits a Alemanya.

Diem aproximadament perquè la Federació s'ha dirigit als clubs que tenen jugadors seleccionats, perquè aquests demanin a les cases en les quals treballen el corresponent permís per un desplaçament de quinze dies, que és el temps que ha de durar la "tournee", i sabem d'alguns jugadors que els serà bastant difícil obtenir el desitjat permís.

Els jugadors seleccionats de moment són els següents:

Rugby Club Universitari: Chero i Mongrell.

Olimpic Amateur: Sardà i Blanquet.

F. C. Barcelona: Villasepés, Bori, Blasó, Isard, Aguilera, Carreres, Bades, Fontanilles, Ruiz, Masdefiol, Folch i Puigdevall.

A. E. P.: Vives.

Unió Esportiva Santboiana: Bisbal, Garrigosa, Ros, Massoni i Déu.

Entre tots aquests jugadors, la flor i nata dels nostres "rugbers", no dubtem que pot sortir un bon equip, deixant a part tot apassionament de club i pensant únicament amb què aquests jugadors han de portar a Alemanya la suprema representació del rugby català.

EL PRESIDENT DE LA F. C. DE RUGBY, SENYOR JOAN BOIX, ENS DIU COSES INTERSANTS DELS PROXIMS PARTITS D'ALEMANYA

Tan aviat com hem sabut que havien estat seleccionats els nostres "rugbers" hem procurat assabentar-nos d'alguns detalls de l'excursió de l'equip català en terres alemanyes, i hem pensat que cap persona més indicada que el president de la Federació Catalana, el popular Joan Boix.

No pretenem pas descobrir la figura del senyor Boix, puix que és aquest prou conegut de tots els que a Catalunya intervenen en el desplegament dels esports.

An sols farem remarcar que d'ençà que el senyor Boix presideix el màxim organisme del rugby català aquest esport ha pres noves orientacions, un camí ferm que ha de portar-lo a no tardar a ocupar el lloc que és mereix.

També no és menys cert que els partits amb Alemanya i Itàlia es deuen en bona part al president de la Federació Catalana, sense oblidar, però, l'avi Reynard.

El senyor Boix ens rep en el seu elegant despatx del seu no menys elegant comerç, i després de parlar d'algunes coses sense importància entrem de ple a l'assumpte i li demanem que ens digui quècom del pròxim viatge de l'equip català.

El senyor Boix somriu satisfet i ens diu:

—Com podeu veure, el partit Espanya-Alemanya de rugby s'ha convertit, ultra aquest partit que es jugarà el 18 de maig a Dresde, amb un Alemany del Centre contra Barcelona que es jugarà a Berlín el 22 de maig i amb un Alemany del Nord contra Selecció Catalana, match que es jugarà a Hannover el dia 25 del mateix mes, la qual cosa ens omple de goig, puix que ens demostra que el paper del nostre rugby ja comença a cotitzar-se en el camp internacional, i cregueu que els matches internacionals em plauen de debò, puix que crec que ells són la base més ferma per l'engrandiment d'un esport.

A més, després d'aquests matches a Alemanya, és molt probable que també juguem a Itàlia contra Itàlia, puix que he rebut una lletre de la nova Federació Italiana que ens demana que

anem a jugar a casa seva, però com que nosaltres tenim emparaulat aquest partit amb l'antiga Federació Italiana, mentre no rebem lletre d'aquesta confirmant la nova Federació no podem portar endavant les negociacions. Amb tot, estem actualment fent els tràmits necessaris en aquest sentit, i és molt probable que arribem a arribar-nos.

Aleshores, aprofitant els quinze dies de vacances que les cases concediran als jugadors, ens arribarem a jugar a Itàlia i hauré fet una "tournee" completa.

—Creieu amb l'èxit esportiu de l'expedició?

—Sí; reconeixent les condicions atletes dels alemanys i llur avinentesa de jugar amb els anglesos—la qual cosa efectuen bastant sovint—els permet millorar la classe, crec que farem un paper lluit i si bé a Dresde i Hannover ens serà gairebé impossible assolir la victòria, crec que a Berlín, per poc que la sort ens acompanyi, sortirem victoriosos del camp.

—Quin equip us sembla que faria millor paper?

—Pel match de Dresde estic d'acord amb el seleccionador a Berlín i crec que el millor seria aquest:

Villasepés, Bori, Mongrell, Folch, Blasó, Isard, Vives, Aguilera, Bades, Carreres, Sardà, Masdefiol, Ruiz i Fontanilles.

I a Hannover crec que ha de jugar el mateix de Dresde, amb un parell de reserves.

Hem entretingut més d'una hora l'actiu senyor Boix, i no volguent-lo entretenir més dels seus afers ens acomiadem tot desitjant que els optimistes del president de la Federació es compleixin i que l'equip català ens porti alguna victòria de terres alemanyes.

M. C.

DIUMENGE QUE VE ES JUGARÀ AL CAMP DE LES CORTS EL PARTIT DE CAMPIONAT DE CATALUNYA F. C. BARCELONA-R. C. UNIVERSITARI

Aprofitant l'avinentesa que no hi ha partit de futbol a Les Corts, diumenge vinent es jugarà un match de rugby entre el F. C. Barcelona i el Rugby Club Universitari.

De tothom és conegut el magnífic i bonic joc que practiquen aquests dos equips, i creiem que hem de veure un interessant match el qual plaurà al nombre públic que sense dubte acudirà a presenciar-lo.

DE LA VETLLADA FLIX-MERLO I TORRES-SAVASTAN

Carles Flix, el campió d'Espanya del pes gall que per haver estat operat al nas no pogué defensar el campionat d'Europa davant Regis, torna una altra vegada a posar-se els guants disposat a fer honor al lloc preferent que ocupa davant els aspirants al títol europeu que es veié obligat a abandonar.

Subscripció Vda. i fill de Martí Vilanova

P. V.	2'
S. M.	2'
E. C.	1'
L. B.	1'
Josep Oliver Subirada	1'
Gabriel Roca Maristany	1'
Ricard Codinach López	1'
Ramon Urgell Visa	1'
Joaquim Pasqual Freixa	1'
Josep M. Pasqual Freixa	1'
Josep Arpa López	1'
Francesc Rodó Vergés	1'
Antoni Rossell	1'
Joan Morral	1'
Josep Montaner	1'
X. X.	1'
A. Vergé	1'
F. Martí	1'
Conrat Segur	1'
P. Adserà	1'
J. Pujol	1'
Ramon Comenra	1'
Ramon Machà	1'
J. Comes	1'
Josep Pinyol	1'
G. Vinyoles	1'
J. T. Aull	1'
Valentí Prat	1'
P. Mota	1'
Josep Badal	1'
X. X.	1'
Antoni Julià	1'
Martí Bosch	1'
Joan Nonell	1'
Francesc Poch	1'
Miquel M. Vallès	1'
J. Planuch	1'
Valentí Bonet	1'
Trobat al calaix d'un company difunt	1'
P. Escuder de la Falç	1'
Josep M. Roig	1'
Tomás Jansà	1'
F. S.	1'
J. P. G.	1'
J. D. F.	1'
Glòria Bruguera	1'
De Mollet del Vallès	1'
Foment de la Sardana	1'
J. Ambrós i Lloreda	1'
F. Ventalló i Vilardell	1'
Rosend Rafols	1'
Francesc Ventalló	1'
Joaquim Fuster	1'
Marc Punsola	1'
Albert Font	1'
Miquel Barcala	1'
Andreu Pi	1'
Lluís Giménez	1'
Peret del Carril	1'
Un grup de Roselles	1'
Francesc Taboada	1'
P. T.	1'
Martí Ballada	1'
E. O.	1'
J. U.	1'
M. J.	1'
Pere Bonvilà	1'
Josep Fortuny	1'
Manuel Escaló	1'
J. Castells Renom	1'
J. Botey	1'
Bonaventura Ameller	1'
Un mollet	1'
Antoni Batlle	1'
Candida Joan	1'
R. T. M.	1'
Un català	1'
N. A. E.	1'
J. A. Pastor	1'
Pau Martí	1'
Jacint Oliveres	1'
Josep Maristany	1'
Un que ho sent	1'
Pere Casademont	1'
Pere Ros i Chacon	1'
Josep Ofertí	1'
L. A.	1'
Joan Maimon	1'
Jaume Mas	1'
S. H.	1'
Pere Ventura	1'
Pelgrí Castella	1'
Josep Segret	1'
Antoni Sunyer	1'
Enric Orta	1'
Joan Punsola	1'
Ferran Rafols	1'
Pelgrí Pi	1'
Josep Miquel	1'
Vicents Codina	1'
Josep Pasqual Mayol	1'
Manuel Palau	1'
Narcís Santamaría	1'
Isidre Folguera	1'
Enric Rosés	1'
Andreu Rota	1'
J. Olària i F. Artés	1'
Miquel Gevellí	1'
Ramon Obiols	1'
Miquel Nadal	1'
Emili Flor	1'
Joan Soler	1'
Amador Martín	1'
Genís Cervera Prat	1'
"Penya Condès", Café Catalunya:	1'
S. Serra	1'
J. Arnó	1'
Gassol	1'
Biosca	1'
A. Celarima	1'
Manolo	1'
J. Casals	1'
Viciana	1'
Coch	1'
J. Guasca	1'
Segalà	1'
Antoni	1'
Tàrrida	1'
Neus	1'
X. X.	1'
De la nau de Bon i Vedells de l'Es-	1'
corrador de Barcelona	1'
Segona llista	1'
Salvador Llorenç	1'
M. Cliviller	1'
L. Ribot	1'
V. Gallard	1'
F. Sagúes	1'
P. Ibáñez	1'
Recaptat per un grup bancari	1'
Joan Pong Vidal	1'
Baldíri Forques Trbal	1'
Jaume Vila Cabet	1'
Joan A. Tristany	1'
Joan Barabà	1'
Josep Duró	1'
Agustí Sesma	1'
Josep F. Ferrer	1'
Antoni Amat	1'
Josep Arau	1'
Joan Riur	1'

Enric Llansana

E. Juvenyar

Camil Manau

J. C. i M. V.

Ramon Poch

Josep M. Castellar

Matralla

Josep Argelagües

Josep M. Rovira

Maria Rosa Rodó

Josep Homs

R. Marqués

Joan J. de Naudó

Joan M. Gassó

Josep M. González

Joan Bartra

Joan Oriol

J. Sánchez

Francesc Solà

Enric Ribes

Manuel Sanz

Miquel Gené

L. S.

A. R.

A. G.

X. X.

B. Soler

Armentano

E. Ratera

J. Jover

X. Y. Z.

Alzina

P. F. P.

D. P. P.

Julia

B. R. S.

N. N. C.

Josep d'Argar

Joan Ribes

J. M.

X.

P. G. A.

Z. F.

R. B.

Roura

R. Alberti

Jaume Estrada Nogué

Jaume Estrada Pou

Nuri Alomar Estrada

Enric Teixidor Claya

Cooperació Obrera d'Amics del Llibre

Català

Cooperació Obrera d'Amics del Llibre

de Llibre Català

Ramón Montserrat

Hermínia Linares

Maria Angela Montserrat

Miquel Farrés

Ricard Romero

Modest Soria

CINEMA

LA MODA BLANC I NEGRE

Les modes de la temporada són les més pintoresques i d'un estil que més aviat recorda el dels temps de l'imperi dels emperadors romans, creats pels models de la Paramount, amb entusiasme Bauton esdevé la faldilla llarga, la cintura ammotllada al lloc natural i la tornada de la suavitat americana en els models.

Les faldilles curtes—segueix—feia massa temps que havien estat, i de més a més, la moda actual per als vestits de sentit més cap mena de dubte la més bella dels temps de l'emperadriu Josefina.

La tendència cap a la silueta és una gran benedictió per a la gràcia i bellesa femenina, i no hi ha cap dona que li agradi de vestir bé que no vegi amb bons ulls aquesta tornada a l'exaltació de la figura femenina.

Bauton es refereix a un recent concurs d'elegància, celebrat entre les estrelles femenines a Hollywood, guanyat per Miss Francis, que ha rebut el títol de "la dona més ben vestida d'Amèrica".

Aquesta artista aparegué a l'escenari amb un vestit de malles rústiques en el nou color "dalla". La faldilla, per damunt i per darrere, li arrossegava per terra. En ballar, Miss Francis resolva el problema de la faldilla massa llarga aguantant-se-la amb la mà esquerra mentre en altres temps es feia per ballar el vals, i recordant, Miss Francis en diu "el gest de vals".

Evelyn Brent és una altra de les belles de Hollywood que porta els vestits de nit llargs fins a terra.

Segons ella, les cues aniran tornant poc a poc i a l'últim que les elegants d'Amèrica faran practiques per aprendre de portar la cua. És possible que sigui com diu Miss Brent, però hi ha moltes que desitgen de fer-ho el contrari.

Encara que aprova les noves modes, Travis Bauton dona un consell:

"Vigileu—diu—les trampes que posa la moda. El problema de l'abric presenta una d'aquestes trampes obertes sota les passes de la dona elegant. L'abric que acompanya la faldilla llarga demana molta cura i estudi. Els abrics dels anys passats que es portaven amb la faldilla curta, no poden ésser usats amb les faldilles llargues ara, així és com es consideren dues noves longituds.

L'abric d'esport, que pot ésser purament una jaqueta o bé l'abric llarg que gaurebé arriba al baix de la faldilla que va a tota, i l'abric de tarda o de mig vespre que es porta usualment amb faldilles extremadament llargues i irregulars, que s'acaben just damunt els genolls, tornant a l'abric de tres quarts que es porta a molt de temps.

L'abric de tres quarts, quan és relació o bé harmonitza per complet amb el vestit que va a tota és com una continuació del vestit, ja que per sota d'ell es veu tota la llargada de la faldilla.

Quant els gèneres per aquests abrics. Bauton diu que els d'esport es poden fer de tweeds o d'algun dels famosos gèneres Rodier en masses brillants.

L'abric de tarda, de tres quarts, es pot fer en vellutina, drap o panyet, i guarnir-lo amb tènard roig, blau o cremat. L'abric de nit pot recórrer la gama de les longituds i guarniments. Pot ésser unabric llarg amb cua; pot ésser fet en anyell, vellutina o setí.

Ine Claire, la muller de John Gilbert, ens mostra el nou palama de gran volum, els pantalons del qual produeixen l'efecte d'una faldilla.

El conjunt és de satí blanc i amb ell Ine hi porta bràçalets i perles. No se sap si és un costum de dormir-hi o un oblit en fer-se retratar.

ELS VESTITS D'ESTAR PER CASA

Travis Bauton dona tres regles per als vestits d'estar per casa: senzillesa, fragilitat i polidèsia.

El modista creu tres bonics models d'aquest tipus per a Doris Hill en el film "Men are like that" (Els homes són així). Els gèneres emprats per a aquests tres vestits foren, la guingua en dames, el piqué florejat i el voile.

HOPE SINCLAIR

TIVOLI

Tota els dies
Els amants de la música selecta es deleixen escoltant les dolces melodies de

CASAS EN HOLLYWOOD

Opereta sonora
FOX
Música d'OSCAR STRAUSS

Or de llei FOX de la Pantalla

NOTES OFICIOSES

HOMES QUE TENIU FILLS, QUE FARIEU SI...

com jo us trobàssiu en un dels casos més apurats de la vida. La vostra primera muller ha mort i ha deixat un tendre infant; després, us torneu a casar amb una dona a la qual estimeu bé. Una nit li heu promès de romandre al seu costat, puix aviat serà mare i us necessita; en els mateixos moments, arriba un cable de l'estranger, avisant-vos que el vostre primer fill és mort i us crida desesperadament. ¿Què faríeu en cas semblant? ¿Quedaríeu al costat de la vostra muller, o correríeu a veure el vostre fill...?

Això és el que pregunta Conrad Nagel en la seva primera pel·lícula amb la Radio Pictures, "Second Wife".

Florence Wendell arriba a la casa del seu promès, un vidu amb un fill com d'uns sis anys, i una vella criada. Tot revela a aquella casa la presència de la primera esposa. Aci està la saleta on la pobre morta posà la seva millor cura a ornar-la, i allí, penjat a la paret, el seu retrat. Florence s'hi fixa, i sembla com si els ulls de la morta es moguessin i la seva boca s'obris per a parlar.

Segueix projectant-se amb gran sucs, la bellíssima pel·lícula **EL CURA DE ALDEA** adaptada de la famosa novel·la de Pérez Escribà.

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Segueix projectant-se amb gran sucs, la bellíssima pel·lícula **EL CURA DE ALDEA** adaptada de la famosa novel·la de Pérez Escribà.

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Vegeu-la al "Principal Palace"

El cura de a' dea

Exclusiva Jaume Costa
Consell de Cent, 317, pl.
BARCELONA

Catalunya

LA POLITICA A LES COMARQUES

A TORTOSA

El manifest d'"Acció Catalana"
Gran nombre de periòdics comarcals han reproduït el manifest que "Acció Catalana" féu públic el dia 3 del mes que som. Entre els mots de simpatia que se li han dedicat, ens plau de reproduir els que segueixen, extrets de l'excel·lent revista de Tortosa "Vida Tortosina":
"Acció Catalana", el partit polític que gaudia de la màxima confiança del poble l'any 1923, ha llançat un manifest.
"Acció Catalana" és el primer partit polític català que de la Dictadura ençà es dirigeix al poble. Ha estat molt comentat i ben acollit. Hom espera que "Acció Catalana" ocupi el primer lloc en la política de Catalunya."

A SITGES

La vida i miracles de la U. P.
Copiem de "La Punt", de Sitges:
"Comprèn diverses etapes. Hem de reconèixer que alguns sitgetans de bona fe s'adheriren de primer moment a l'actuació d'En Primo de Rivera, expressant-li llur entusiasme en forma més o menys platònica. I així un dia se li lliuraven uns rams de flors en passar per aquesta vila, i un altre, aquell "ferviente monárquico" (que deia "El Eco") D. F. Reus, que regentava l'Hotel Terramar, li enviava medalles de la Verge del Vinet i engegava tronades i coets en passar el dictador. Però tot això no feia mai a ningú i era un honest entreteniment. Vingué després la formació de la primera Junta d'Unió Patriòtica, que presidi el senyor Cordero, i que hem de reconèixer que obrà amb correcció, sense coaccionar ningú; i es pot dir, també, que estaven al marge de la vida local. Enviaven, de tant en tant, telegrams de felicitació a Madrid, i assistien a algunes festes i festetes comarcals i de Barcelona. Tot això eren flors i violes.

Però vingué aquell famós delegat governatiu D. J. Visiedo, i llavors la cosa s'emblemà, fent entrar la Unió Patriòtica sitgetana per altres viaranyos. Començà per destituir la Junta que hi havia i en nomenà una altra que presidí N'enric Mitjans, del qual es va dir, públicament, que ho acceptà per poder col·locar el seu cosí, el vell viu Julià, a l'Ajuntament, que ja feia massa temps que ho demanava sense aconseguir-ho. Aquesta Junta, sota la pressió governativa, féu entrar forçosament de socis els funcionaris i regidors, i va començar de treure les urpes. Un cop En Julià aconseguí cobrar de l'Ajuntament, ja com a secretari, ja com a "asesor jurídico", l'enric Mitjans completà la seva familiar tasca, va dimitir, i en el seu lloc fou nomenat l'administrador de l'Hospital, N'Antoni Benaset.

No sabem oïndre a gràticent a ningú, i a més ens hem d'atendre a les normes de la censura, que avui encara desgraciadament segueix, pel qual motiu sols direm concretament que durant aquella Junta "pupista", passaren a Sitges uns lamentables afers, que avui encara tothom recorda amb indignació. I així recordarem amb horror que per denúncies i delacions de la Unió Patriòtica de Sitges, l'ex-governador civil senyor Milans del Bosch féu clausurar la impremta La Puntual, pel "delicte" d'haver imprès uns targes commemoratives, que havien passat per la censura, i que s'imposaren multes de mil pesetes a tres gentils senyoretas sitgetanes, i a una d'elles li fou perdonada, perquè el seu pare es va fer de la U. P.; es prohibí contra tota llei i raó la projecció d'una pel·lícula al Prado, amb l'agravament que, usurpant les funcions de l'Alcalde, es féu donar l'ordre directament pel cabo de serenos, qui hem

A BALAGUER

Un manifest
Heu-vos ací el manifest que acaba d'ésser posat en circulació a Balaguer:

"BALAGUERINS: Al cap de sis anys i mig de tenir privada la facultat d'expressar-nos lliurement, tornem, finalment, els dies clars i serens d'un revolucionalisme ciutadà. És la conseqüència de totes les dictadures; la història n'és plena d'exemples. Els pobles que s'han deixat dominar pels oligarques i els caudilles, es troben esclavitzats sota un poder de força així que han apuntat els primers símptomes del més petit anhel de redempció. Aquest poder de força, aquesta dictadura, però, a la curta o a la llarga, ha hagut de sucumbir davant el redreçament de l'esperit ciutadà. La sobirania, la personalitat, els drets que el ciutadà negligia rebroten en el poble davant l'espectacle de tota dictadura.

Així ha passat amb totes les opressions i així està passant a Espanya, on el país sencer s'apressa a reclamar els drets civils que li havien estat arrabassats. Es reben les organitzacions, se'n creen de noves i s'adapten a noves modalitats les antigues. Mai com avui hem assistit a un espectacle de redreçament popular tan vigorós i tan unànime. Ni tampoc tan clarament definit.

Balaguer, aquest fogar de ciutadania en el qual s'han forjat tants ideals nobles i generosos, ha de col·laborar amb entusiasme a l'obra de restauració dels principis democràtics i ha de laborar per l'adveniment d'una situació que s'adigui amb els principis de la llibertat individual i col·lectiva.

Es per això, ciutadans de Balaguer, que els sotsignats han cregut d'ineludible deure d'aplegar-se sota una bandera i amb un únic programa i, abdicant dels particularismes i de les matissacions en benefici d'una unió sagrada, han creat una agrupació catalana republicana. No són aquests els moments de destituir opinions; ho són d'ajuntar aquestes opinions per a l'affirmació d'uns ideals.

El programa que nosaltres entenem ha de defensar-se i que ha d'agrupar tots els homes d'opinió liberal i democràtica de Balaguer, ha d'estar fonamentat en els següents punts:

Reafirmació de la nostra voluntat a favor de la resolució del problema col·lectiu dels pobles amb personalitat pròpia.

Acceptació de la República com a forma de govern, perquè considerem, i l'experiència dels fets ho confirma, que és l'únic mitjà per a resoldre tots els problemes de llibertat individual i col·lectiva.

Respecte absolut per a les creences religioses.

Independència d'actuació pel que respecta les relacions amb els nuclis polítics similars; sovint segurem, ben segur, la mateixa trajectòria d'altres agrupacions en cerca d'un fi comú; serà una coincidència, mai una fusió.

Aquest és el programa que aquesta agrupació catalana republicana sotmet a la vostra consideració, ciutadans de Balaguer. El nostre goig seria de veure'l acceptat per tots vosaltres i que vinguéssiu al nostre costat, per fer triomfar les altes idealitats que tots sentim.

Balaguer, març de 1930.

A TORTOSA

El manifest d'"Acció Catalana"

Gran nombre de periòdics comarcals han reproduït el manifest que "Acció Catalana" féu públic el dia 3 del mes que som. Entre els mots de simpatia que se li han dedicat, ens plau de reproduir els que segueixen, extrets de l'excel·lent revista de Tortosa "Vida Tortosina":
"Acció Catalana", el partit polític que gaudia de la màxima confiança del poble l'any 1923, ha llançat un manifest.
"Acció Catalana" és el primer partit polític català que de la Dictadura ençà es dirigeix al poble. Ha estat molt comentat i ben acollit. Hom espera que "Acció Catalana" ocupi el primer lloc en la política de Catalunya."

A SITGES

La vida i miracles de la U. P.

Copiem de "La Punt", de Sitges:
"Comprèn diverses etapes. Hem de reconèixer que alguns sitgetans de bona fe s'adheriren de primer moment a l'actuació d'En Primo de Rivera, expressant-li llur entusiasme en forma més o menys platònica. I així un dia se li lliuraven uns rams de flors en passar per aquesta vila, i un altre, aquell "ferviente monárquico" (que deia "El Eco") D. F. Reus, que regentava l'Hotel Terramar, li enviava medalles de la Verge del Vinet i engegava tronades i coets en passar el dictador. Però tot això no feia mai a ningú i era un honest entreteniment. Vingué després la formació de la primera Junta d'Unió Patriòtica, que presidi el senyor Cordero, i que hem de reconèixer que obrà amb correcció, sense coaccionar ningú; i es pot dir, també, que estaven al marge de la vida local. Enviaven, de tant en tant, telegrams de felicitació a Madrid, i assistien a algunes festes i festetes comarcals i de Barcelona. Tot això eren flors i violes.

A BALAGUER

Un manifest

Heu-vos ací el manifest que acaba d'ésser posat en circulació a Balaguer:

"BALAGUERINS: Al cap de sis anys i mig de tenir privada la facultat d'expressar-nos lliurement, tornem, finalment, els dies clars i serens d'un revolucionalisme ciutadà. És la conseqüència de totes les dictadures; la història n'és plena d'exemples. Els pobles que s'han deixat dominar pels oligarques i els caudilles, es troben esclavitzats sota un poder de força així que han apuntat els primers símptomes del més petit anhel de redempció. Aquest poder de força, aquesta dictadura, però, a la curta o a la llarga, ha hagut de sucumbir davant el redreçament de l'esperit ciutadà. La sobirania, la personalitat, els drets que el ciutadà negligia rebroten en el poble davant l'espectacle de tota dictadura.

Així ha passat amb totes les opressions i així està passant a Espanya, on el país sencer s'apressa a reclamar els drets civils que li havien estat arrabassats. Es reben les organitzacions, se'n creen de noves i s'adapten a noves modalitats les antigues. Mai com avui hem assistit a un espectacle de redreçament popular tan vigorós i tan unànime. Ni tampoc tan clarament definit.

Balaguer, aquest fogar de ciutadania en el qual s'han forjat tants ideals nobles i generosos, ha de col·laborar amb entusiasme a l'obra de restauració dels principis democràtics i ha de laborar per l'adveniment d'una situació que s'adigui amb els principis de la llibertat individual i col·lectiva.

Es per això, ciutadans de Balaguer, que els sotsignats han cregut d'ineludible deure d'aplegar-se sota una bandera i amb un únic programa i, abdicant dels particularismes i de les matissacions en benefici d'una unió sagrada, han creat una agrupació catalana republicana. No són aquests els moments de destituir opinions; ho són d'ajuntar aquestes opinions per a l'affirmació d'uns ideals.

El programa que nosaltres entenem ha de defensar-se i que ha d'agrupar tots els homes d'opinió liberal i democràtica de Balaguer, ha d'estar fonamentat en els següents punts:

Reafirmació de la nostra voluntat a favor de la resolució del problema col·lectiu dels pobles amb personalitat pròpia.

Acceptació de la República com a forma de govern, perquè considerem, i l'experiència dels fets ho confirma, que és l'únic mitjà per a resoldre tots els problemes de llibertat individual i col·lectiva.

Respecte absolut per a les creences religioses.

Independència d'actuació pel que respecta les relacions amb els nuclis polítics similars; sovint segurem, ben segur, la mateixa trajectòria d'altres agrupacions en cerca d'un fi comú; serà una coincidència, mai una fusió.

Aquest és el programa que aquesta agrupació catalana republicana sotmet a la vostra consideració, ciutadans de Balaguer. El nostre goig seria de veure'l acceptat per tots vosaltres i que vinguéssiu al nostre costat, per fer triomfar les altes idealitats que tots sentim.

Balaguer, març de 1930.

Josep Cabeceras, F. Xavier Ró-Bosc, Joan Pí, A. Oller i Plá, D. Carro i Vinyes, Manuel, Sebastià Armentar, Pau Cabeceras, Mateu Delsams, Ramon Hortelano, Joan Espanya, C. Alama, Roca, Salvador Bonet, J. Saurer i García, Francesc Verdagué, Daniel Torrella, Ramon Sala, Artur Puigades, Bonaventura Angerri, Miquel Montañó, J. Graells i Soler, Josep Ràbies, Josep Angerri, Francesc Portà, Emili Vilarrasa, J. Llorenç i Cases, Antoni Biscarri, Maties Ribes, Lluís Gomà, Francesc Marc, Josep Jor, Antoni Cases, Antoni Tugues, Ramon Tallada, Jaume Valls, Jaume Rotés, Mòises Aran, Domènec Garreta, Jaume Camarassa, Salvador Ferrer, Jaume Tio, Lluís Roma, Joan Botines, Blai Felip, Joan Barba, Simó Jor, Lluís Franch, Ventura Vall, Nicasi Solanes, Jaume Giralt, Josep Soler, Blai Masses, Magi Aubert, Manuel Gatnau, Antoni Figuerola, Jaume Torres Barrot, Josep Ferrer, Antoni Juny, Modest Soler, Eloi Esteve, Josep Molist, Miquel Aubert, C. Baré i Calsals."

A BERGA

El nou càrrec

Han estat molt ben rebuts pel poble els nomenaments de Josep Maria de Ferrer, per alcalde, i de Climent Capellera i Joan Ramon, per a tinentes d'alcalde. El dia 5 prengueren possessió. Una onada d'optimisme passa pel poble.

A SALLENT

Potser en faran un gran massa

Hom parla de la formació d'un tercer grup republicà radical—que no té res de comú amb el que hem anomenat darrerament—el qual procuraria atraure el major nombre possible d'elements de l'Ateneu de la Unió Republicana.

A TORELLÓ

La Permanent

Els nous regidors eligen la Comissió Permanent d'aquesta forma: alcalde, Manuel Font i Feiner; primer tinent, Joan Solanich i Carbo, segon tinent, Jaume Castells i Montaner.

A RODA DE VIC

L'Ajuntament nou

L'Ajuntament constituït de conformitat amb les normes de l'actual règim és el següent: alcalde, senyor Jaume Sala; primer i segon tinent d'alcalde, senyors Cristina i Obiols, respectivament; regidors, Sala A., Cases, Cosses, Ribes F., Martí R., Sales Miquel. La llista ha estat ben rebuda pel poble; no sabem si afirmar el mateix referent a la distribució de càrrecs.

A SANT PERE DE TORELLÓ

L'alcalde i l'Ajuntament

A causa de no acceptar el senyor Josep Andreu el càrrec d'alcalde del nou Ajuntament, es diu que recaurà el nomenament a favor del senyor Rafael Vaquer.

L'Ajuntament d'aquesta vila està integrat pels regidors senyors Josep Andreu, Joan Puigverd, Josep Vergés, Francesc Vinyoles i Josep Campàs, per majors contribuents, i per ex-regidors, els senyors Joan Culi, Agustí Esposa, Rafael Vaquer, Pere Bonal. L'Ajuntament nou ha estat ben acollit pel poble.

A SANT BOI DE LUSSANES

Ha estat constituït l'Ajuntament nou, per a formar el qual han quedat nomenats els senyors següents: alcalde, Josep Viladecans; primer tinent d'alcalde, Sebastià Aguilà, i segon tinent d'alcalde, Eduard Casall. Com a majors contribuents: Joaquim de Vilar, Josep Viladecans, Manuel Masramon, Sebastià Aguilà.

A SANT QUIRZE DE BESORA

L'Ajuntament nou

Dimecres dia 26 de febrer, i d'acord amb l'establert per R. O. per efecte, quedà format l'Ajuntament nou, integrat pels senyors Jeroni Guixà, Domènec Domingo, Ramon Espadaler, Gaspar Esquerrà, Josep Espadaler, Joan Noguera, Jaume Sansalvador. Aquests són majors contribuents.

Procedents de les darreres eleccions: Josep Salabert i Vinyes, J. Sallés i Rifa, Pau Castells, Josep Tubau, Lluís Freixa, Climent Vinyes.

Per unanimitat fou proclamat alcalde el que ja ho era actualment, senyor Josep Salabert i Vinyes.

No podem donar l'exacta filiació política dels individus del nou Ajuntament, puix que, llevat de tres o quatre, no coneixem encara les veritables tendències dels altres, entre els quals, ens sembla, predomina allò de "independent".

Aquests tres o quatre són els senyors Lluís Freixa i Pau Castells que varen ésser elegits en les darreres eleccions, representants de la classe obrera, i el senyor Ramon Espadaler, qui és actualment, i a l'ha estat sempre, president de la U. P.

A LOT

Per l'ampliació de l'amnistia

El regidor senyor Capdevila ha pregat a l'alcalde d'Olot que enviés un telegrama al president del Consell de ministres demanant l'ampliació de l'amnistia i revisió de tots els processos polítics i socials. El senyor Tresserras, en nom de tots els regidors, ha complimentat el seu prec.

— Els periòdics i entitats locals d'Olot han enviat un telegrama al president del Govern demanant la revisió de tots els processos de caràcter social i polític i l'ampliació de l'amnistia concedida suara.

— Distingides senyoretas oltines estan recollint signatures de les dones de la localitat, per a sumar-se al manifest que les dones catalanes enviaran al Govern, per a l'ampliació de l'amnistia i alliberament de tots els presos per delictes de caràcter polític o social.

A LLEIDA

Qui serà alcalde?

Hom no sap encara de cert qui serà alcalde de la nostra ciutat. L'alcaldia, que va més pel títol i sembla que té totes les probabilitats d'agafar la vara és el senyor Domènec Pinell, el qual ja ha agafat altres vegades aquest càrrec, de R. O. sempre, i ho fou accidentalment alguna temporada en temps de la Dictadura. Ara, si va a l'alcaldia, diuen que serà en mèrits al seu arrelat monarquisme.

El possible president de la Diputació

A la Diputació hom dona també per segur que la presidència serà atorgada al senyor Delfi Casalla, un petit caci de Balaguer que la mans i mànegues per a sortir-se amb el càrrec.

De vice-president d'aquesta corporació hi anirà, segons es diu, el senyor Ramon Felip i Galícia, home no gaire polític però sí molt negociant, president d'una pila de societats econòmiques i ciutadà honorari de molts poblets d'aquesta comarca.

reales eleccions, representants de la classe obrera, i el senyor Ramon Espadaler, qui és actualment, i a l'ha estat sempre, president de la U. P.

Cal remarcar també que el senyor Salabert era alcalde quan vingué el cop d'Estat, ho ha estat durant la dictadura, i ho és ara en la novella etapa. Creiem, però, que és el més indicat, car, com es pot veure, ja fa temps que hom ho creia així. De totes maneres, dels vots, només en queda l'alcaldia.

A LOT

Per l'ampliació de l'amnistia

El regidor senyor Capdevila ha pregat a l'alcalde d'Olot que enviés un telegrama al president del Consell de ministres demanant l'ampliació de l'amnistia i revisió de tots els processos polítics i socials. El senyor Tresserras, en nom de tots els regidors, ha complimentat el seu prec.

— Els periòdics i entitats locals d'Olot han enviat un telegrama al president del Govern demanant la revisió de tots els processos de caràcter social i polític i l'ampliació de l'amnistia concedida suara.

— Distingides senyoretas oltines estan recollint signatures de les dones de la localitat, per a sumar-se al manifest que les dones catalanes enviaran al Govern, per a l'ampliació de l'amnistia i alliberament de tots els presos per delictes de caràcter polític o social.

A LLEIDA

Qui serà alcalde?

Hom no sap encara de cert qui serà alcalde de la nostra ciutat. L'alcaldia, que va més pel títol i sembla que té totes les probabilitats d'agafar la vara és el senyor Domènec Pinell, el qual ja ha agafat altres vegades aquest càrrec, de R. O. sempre, i ho fou accidentalment alguna temporada en temps de la Dictadura. Ara, si va a l'alcaldia, diuen que serà en mèrits al seu arrelat monarquisme.

El possible president de la Diputació

A la Diputació hom dona també per segur que la presidència serà atorgada al senyor Delfi Casalla, un petit caci de Balaguer que la mans i mànegues per a sortir-se amb el càrrec.

De vice-president d'aquesta corporació hi anirà, segons es diu, el senyor Ramon Felip i Galícia, home no gaire polític però sí molt negociant, president d'una pila de societats econòmiques i ciutadà honorari de molts poblets d'aquesta comarca.

